
shrImadbhAgavataM - pa nchamaskandhaH

श्रीमद्भागवतं - पञ्चमस्कन्धः

Document Information

Text title : shrImadbhAgavatam - 05 - panchamaskandhaH

File name : bhagpur-05.itx

Category : purana, shrimadbhagavatam, vyAsa, krishna

Location : doc_purana

Proofread by : PSA Easwaran

Latest update : July 4, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

July 4, 2021

sanskritdocuments.org

shrImadbhAgavataM - pa nchamaskandhaH

श्रीमद्भागवतं - पञ्चमस्कन्धः

श्रीमद्भागवतं - पञ्चमस्कन्धः

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ पञ्चमस्कन्धः ॥

॥ प्रथमोऽध्यायः - १ ॥

राजोवाय

प्रियव्रतो भागवत आत्मारामः कथं मुने ।

गृहेऽरमत यन्मूलः कर्मबन्धः पराभवः ॥ १ ॥

न नूनं मुक्तसङ्गानां तादृशानां द्विजर्षभ ।

गृहेष्वभिनिवेशोऽयं पुंसां भवितुमर्हति ॥ २ ॥

महतां ऋषिं विप्रं उतमश्वोऽकपादयोः ।

छायानिर्वृतचित्तानां न कुटुम्बे स्पृहा मतिः ॥ ३ ॥

संशयोऽयं मडान् ब्रह्मन् दारागारसुतादिषु ।

सक्तस्य यत्सिद्धिरभूद्गुणैश्च मतिरथ्युता ॥ ४ ॥

श्रीशुक उवाच

आढमुक्तं भगवत उतमश्वोऽकस्य श्रीमथ्यरणारविन्द-

मकरन्दरस आवेशितयेतसो भागवत परमहंस-

दयितकथां किञ्चिदन्तरायविहतां स्वां शिवतमां

पदवीं न प्रायेण विन्दन्ति ॥ ५ ॥

यर्हि वाव उ राजन् स राजपुत्रः प्रियव्रतः

परमभागवतो नारदस्य यरणोपसेवयाञ्जसावगत-

परमार्थसतत्त्वो ब्रह्मसत्रेण दीक्षिष्यमाणोऽवन्तिल-

परिपालनायाम्नातप्रवरगुणगणैकान्तभाजनतया

स्वपित्रोपामन्त्रितो भगवति वासुदेव अेवाव्यवधान-
समाधियोगेन समावेशितसकलकारकङ्कियाकलापो
नैवाभ्यनन्दद्यद्यपि तदप्रत्याम्नातव्यं तदधिकरण
आत्मनोऽन्यस्मादसतोऽपि पराभवमन्वीक्षमाणः ॥ ६ ॥

अथ उ भगवानादिदेव अेतस्य गुणविसर्गस्य
परिभृङ्गणानुध्यानव्यवसितसकलजगदभिप्राय
आत्मयोनिरभिलनिगमनिजगणपस्त्रिवेष्टितः
स्वभवनादवततार ॥ ७ ॥

स तत्र तत्र गगनतल उडुपतिस्त्रिव विमानावलिभि-
रनुपथममरपरिवृष्टैरभिपूज्यमानः पथि पथि य
वरुथशः सिद्धगन्धर्वसाध्य्यारणमुनिगणैरुपगीयमानो
गन्धमादनद्रोणीभवभासयन्नुपससर्ष ॥ ८ ॥

तत्र उ वा अेनं देवर्षिर्दसयानेन पितरं भगवन्तं
छिरण्यगर्भमुपलभमानः सडसैवोत्थायार्द्धणेन सड
पितापुत्राभ्यामवडिताञ्जलिरुपतस्थे ॥ ९ ॥

भगवानपि भारत तदुपनीतार्द्धणः सूक्तवाडेनातितरा-
मुदितगुणगणवतारसुजयः प्रियव्रतमाद्विपुरुषस्तं
सद्यडासावलोड धति डोवाय ॥ १० ॥

श्रीभगवानुवाच
निबोध तातेदमृतं ब्रवीमि
मासूयितुं देवमर्द्धस्थप्रमेयम् ।
वयं भवस्ते तत अेष मडर्षि-
र्वडाम सर्वे विवशा यस्य द्रिष्टम् ॥ ११ ॥

न तस्य कश्चित्तपसा विधया वा
न योगवीर्येण मनीषया वा ।
नैवार्थधर्मैः परतः स्वतो वा
कृतं विडन्तुं तनुभृद्धिभूयात् ॥ १२ ॥

भवाय नाशाय च कर्म कर्तुं
शोकाय मोडाय सदा भयाय ।
सुभाय दुःभाय च देडयोग-

मव्यक्तदृष्टं जनताङ्ग धत्ते ॥ १३ ॥

यद्वायि तन्त्यां गुणकर्मदामभिः
सुदुस्तैर्वत्स वयं सुयोजिताः ।
सर्वे वडामो बलिमीश्वराय
प्रोता नसीव द्विपदे यतुष्यदः ॥ १४ ॥

शशाभिसृष्टं ऽयवरुन्ध्मडेऽङ्ग
दुःखं सुखं वा गुणकर्मसाङ्गात् ।
आस्थाय तत्तथैद्युङ्क्त नाथ-
श्चक्षुष्मताभ्या एव नीयमानाः ॥ १५ ॥

मुक्तोऽपि तावद्धिभूयात्स्वदेह-
मारब्धमश्रन्नमिमानशून्यः ।
यथानुभूतं प्रतियातनिद्रः
किं त्वन्यदेहाय गुणान्न वृङ्क्ते ॥ १६ ॥

भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्या-
धतः स आस्ते सल षट्सपत्नः ।
जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य
गुडाश्रमः किं नु करोत्यवधम् ॥ १७ ॥

यः षट्सपत्नान् विजिगीषमाणो
गुह्येषु निर्विश्य यतेत पूर्वम् ।
अत्येति दुर्गाश्रित और्जितारीन्
क्षीणेषु कामं विचरेद्विपश्चित् ॥ १८ ॥

त्वं त्वलजनाभाङ्घ्रिसरोजकोश-
दुर्गाश्रितो निर्जितषट्सपत्नः ।
भुङ्क्ष्वेह भोगान् पुरुषातिदिष्टान्
विमुक्तसङ्गः प्रकृतिं लजस्व ॥ १९ ॥

श्रीशुक उवाच
एति समभिहितो मलाभागवतो भगवतस्त्रिभुवनगुरो-
रनुशासनमात्मनो लघुतथावनतशिरोधरो बाढमिति
सबहुमानमुवाह ॥ २० ॥

ભગવાનપિ મનુના યથાવદ્દુપકલ્પિતાપચિતિઃ
પ્રિયવ્રતનારદયોરવિષમમભિસમીક્ષમાણયોરાત્મ-
સમવસ્થાનમવાઝ્મનસં ક્ષયમવ્યવહૃતં પ્રવર્તયન્નગમત્ ॥ ૨૧ ॥

મનુરપિ પરેણૈવં પ્રતિસન્ધિતમનોરથઃ સુરર્ષિવરાનુમતેના-
ત્મજમખિલધરામણ્ડલસ્થિતિગુમય આસ્થાપ્ય સ્વયમતિ-
વિષમવિષયવિષજલાશયાશાયા ઉપરરામ ॥ ૨૨ ॥

ઇતિ હ વાવ સ જગતીપતિરીશ્વરેચ્છયાધિનિવેશિત-
કર્માધિકારોઽખિલજગદ્ધ્વન્ધ્વસનપરાનુભાવસ્ય
ભગવત આદિપુરુષસ્યાઙ્ઘ્રિયુગલાનવરતધ્યાનાનુભાવેન
પરિરન્ધિતકષાયાશયોઽવદાતોઽપિ માનવર્ધનો
મહતાં મહીતલમનુશશાસ ॥ ૨૩ ॥

અથ ચ દુહિતરં પ્રજાપતેર્વિશ્વકર્મણ ઉપયેમે બર્હિષ્મતીં
નામ તસ્યામુ હ વાવ આત્મજનાત્મસમાનશીલગુણકર્મ-
રૂપવીર્યોદારાન્ દશ ભાવયામ્બભૂવ કન્યાં ચ યવીચસી-
મૂર્જસ્વતીં નામ ॥ ૨૪ ॥

આગ્રીપ્રેધ્મજિહ્વણાબાહુમહાવીરહિરણ્યરેતોઘૃતપૃષ્ઠ-
સવનમેધાતિથિવીતિહોત્રકવય ઇતિ સર્વ એવાગ્નિનામાનઃ ॥ ૨૫ ॥

એતેષાં કવિર્મહાવીરઃ સવન ઇતિ ત્રય આસન્નૂર્ધ્વરેતસસ્ત
આત્મવિદ્યાયામર્ભભાવાદારભ્ય કૃતપરિચયાઃ પારમહંસ્ય-
મેવાશ્રમમભજન્ ॥ ૨૬ ॥

તસ્મિન્નુ હ વા ઉપશમશીલાઃ પરમર્ષયઃ સકલજીવ-
નિકાયાવાસસ્ય ભગવતો વાસુદેવસ્ય ભીતાનાં શરણભૂતસ્ય
શ્રીમચ્ચરણારવિન્દાવિરતસ્મરણાવિગલિતપરમભક્તિયોગા-
નુભાવેન પરિભાવિતાન્તર્હૃદય્યાધિગતે ભગવતિ સર્વેષાં ભૂતાના-
માત્મભૂતે પ્રત્યગાત્મન્યેવાત્મનસ્તાદાત્મ્યમવિશેષેણ સમીયુઃ ॥ ૨૭ ॥

અન્યસ્યામપિ જાયાયાં ત્રયઃ પુત્રા આસન્નુત્તમસ્તામસો
રૈવત ઇતિ મન્વન્તરાધિપતયઃ ॥ ૨૮ ॥

એવમુપશમાયનેષુ સ્વતનયેષ્વથ જગતીપતિર્જગતી-
મર્બુદાન્યેકાદશપરિવત્સરાણામવ્યાહતાખિલપુરુષકાર-

सारसम्भृतदोर्दण्डयुगलापीडितमौर्वीगुणस्तमित-
विरमितधर्मप्रतिपक्षो बर्द्धिष्मत्याश्चानुद्दिनमेधमानप्रमोद-
प्रसरणयौषिण्यग्रीडाप्रमुषितडासावलोकरुचिरक्ष्वेत्यादिभिः
पराभूयमानविवेकं ध्वानवबुध्यमानं धव मडामना बुभुजे ॥ २८ ॥

यावदवभासयति सुरगिरिमनुपरिकामन् भगवानादित्यो
वसुधातलमर्धेनैव प्रतपत्यर्धेनावच्छाद्यति तदा छि
भगवदुपासनोपयितातिपुरुषप्रभावावस्तदनभिनन्दन्
समजवेन रथेन ज्योतिर्भयेन रजनीमपि दिनं करिष्यामीति
सप्तकृत्वस्तरणिमनुपर्यङ्कामद्वितीयं धव पतङ्गः ॥ ३० ॥

ये वा उ उ तद्रथयरणनेमिदृत्पश्चिपातास्ते सप्तसिन्धव
आसन् यत एव कृताः सप्त भुवो द्वीपाः ॥ ३१ ॥

जम्बूवलक्षशात्मलिङ्गशकौञ्चशाकपुष्करसंज्ञास्तेषां परिमाणं
पूर्वस्मात्पूर्वस्माद्भुत्तर उत्तरो यथासङ्ख्यं द्विगुणमानेन बर्द्धिः
समन्तत उपकृताः ॥ ३२ ॥

क्षारोद्वेक्षुरसोदसुरोदधृतोदक्षीरोददधिमण्डोदशुद्धोदः
सप्तजलधयः सप्तद्वीपपरिभा धवाभ्यन्तरद्वीपसमाना
अकैकश्येन यथानुपूर्वं सप्तस्वपि बर्द्धिर्द्विषुषु पृथक्परित
उपकल्पितास्तेषु जम्बूवादिषु बर्द्धिष्मतीपतिरनुप्रता-
नात्मजानाग्रीध्रिध्रिजिह्वयज्ञाभाडुडिरण्यरेतोधृतपृष्ठ-
मेधातिथिवीतिछोत्रसंज्ञान् यथासङ्ख्येनैकैकस्मि-
न्नेकमेवाधिपतिं विदधे ॥ ३३ ॥

दुहितरं योर्जस्वतीं नामोशनसे प्रायच्छद्यस्यामासी-
द्वयानी नाम काव्यसुता ॥ ३४ ॥

नैवंविधः पुरुषकार उरुक्कमस्य
पुंसां तदङ्घ्रिश्चसा जितषड्गुणानाम् ।
चित्रं विदूरविगतः सकृदादधीत
यन्नामधेयमधुना स जडाति अन्यम् ॥ ३४ ॥

स एवमपरिमितबलपराङ्कम अकदा तु देवर्षिचरण-
नुशयनानुपतितगुणविसर्गसंसर्गोणानिवृतमिवात्मानं
मन्यमान आत्मनिर्वेदं धममाह ॥ ३५ ॥

અહો અસાધ્વનુષ્ઠિતં યદભિનિવેશિતોઽહમિન્દ્રિયૈરવિદ્યા-
રચિતવિષમવિષયાન્ધકૂપે તદલમલમમુષ્યા વનિતાયા
વિનોદમૃગં માં ધિઘિગિતિ ગર્હયાઞ્ચકાર ॥ ૩૬ ॥

પરદેવતાપ્રસાદાધિગતાત્મપ્રત્યવમર્શેનાનુપ્રવૃત્તેભ્યઃ પુત્રેભ્ય
ઇમાં યથાદાયં વિભજ્ય ભુક્તભોગાં ચ મહિષીં મૃતકમિવ
સહ મહાવિભૂતિમપહાય સ્વયં નિહિતનિર્વેદો હૃદિ ગૃહીત-
હરિવિહારાનુભાવો ભગવતો નારદસ્ય પદવીં પુનરેવાનુસસાર ॥ ૩૭ ॥

તસ્ય હ વા એતે શ્લોકઃ

પ્રિયવ્રતકૃતં કર્મ કો નુ કુર્યાદ્દિનેશ્વરમ્ ।
યો નેમિનિઘ્નૈરકરોચ્છાયાં ધન્ સમવારિધીન્ ॥ ૩૮ ॥

ભૂસંસ્થાનં કૃતં યેન સરિદ્ધિરિવનાદિભિઃ ।
સીમા ચ ભૂતનિર્વૃત્યૈ દ્વીપે દ્વીપે વિભાગશઃ ॥ ૩૯ ॥

ભૌમં દિવ્યં માનુષં ચ મહિત્વં કર્મયોગજમ્ ।
યશ્ચકે નિરયૌપમ્યં પુરુષાનુજનપ્રિયઃ ॥ ૪૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં
પચ્ચમસ્કન્ધે પ્રિયવ્રતવિજયે પ્રથમોઽધ્યાયઃ ॥ ૧ ॥

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

॥ દ્વિતીયોઽધ્યયઃ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

એવં પિતરિ સમ્પ્રવૃત્તે તદનુશાસને વર્તમાન આગ્રીધ્રો
જમ્બૂદ્વીપૌકસઃ પ્રજા ઔરસવદ્ધમવિક્ષમાણઃ
પર્યગોપાયત્ ॥ ૧ ॥

સ ચ કદાચિત્પિતૃલોકકામઃ સુરવરવનિતાક્રીડાયલદ્રોણ્યાં
ભગવન્તં વિશ્વસૃજં પતિમાભૃતપરિચર્યોપકરણ આત્મૈકાઞ્ચેણ
તપસ્વ્યારાધયામ્બભૂવ ॥ ૨ ॥

तदुपलभ्य भगवानादिपुरुषः सद्यसि गायन्तीं पूर्वश्रित्तिं
नामाप्सरसमभियापयामास ॥ ३ ॥

सा च तदाश्रमोपवनमतिरमणीयं विविधनिभिः विटपि-
विटपनिकरसंश्लिष्टपुरटलताडुढस्थलविडङ्गमभियुनैः
प्रोथ्यमानश्रुतिभिः प्रतिबोध्यमानसलिलकुङ्कुटकारणव-
कललंसादिभिर्विचित्रमुपडूजितामलजलाशयकमलाकर-
मुपभ्राम ॥ ४ ॥

तस्याः सुललितगमनपदविन्यासगतिविलासायाश्चानुपदं
भाण्णायमानरुचिरचरणभरणस्वनमुपाकर्ण्य
नरदेवकुमारः समाधियोगेनामीलितनयननलिनमुकुल-
युगलमीषद्विकयय्य व्ययष्ट ॥ ५ ॥

तामेवाविदूरे मधुकरीमिव सुमनस उपजिघ्रन्तीं
दिविजमनुजमनोनयनाह्लाददुर्घैर्गतिविडारग्रीडा-
विनयावलोकसुरवराक्षरावयवैर्मनसि नृणां कुसुमायुधस्थ
विदधतीं विवरं निजमुष्णविगलितामृतासवसडास-
भाषणामोदमदान्धमधुकरनिकरोपरोधेन द्रुतपदविन्यासेन
वल्युस्पन्दनस्तनकलशकबरभाररशनां देवीं तदवलोकनेन
विवृतावसरस्य भगवतो मकरध्वजस्य वशमुपनीतो
जडवदिति डोवाय ॥ ६ ॥

का त्वं शिकीर्षसि च किं मुनिवर्यं शैले
मायासि कापि भगवत्परदेवतायाः ।
विजये भिर्षि धनुषी सुदृढात्मनोऽर्थे
किं वा मृगान् मृगयसे विधिने प्रमत्तान् ॥ ७ ॥

बाणविमौ भगवतः शतपत्रपत्रौ
शान्तावपुङ्गवरुचिरावतितिगमन्तौ ।
कस्मै युयुङ्क्षसि वने विचरन् न विद्मः
क्षेमाय नो जडधियां तव विक्रमोऽस्तु ॥ ८ ॥

शिष्या धमे भगवतः परितः पठन्ति
गायन्ति साम सरलस्यमजस्रमीशम् ।

યુષ્મચ્છિખાવિલુલિતાઃ સુમનોઽભિવૃષ્ઠીઃ
સર્વે ભજન્ત્યૃષિગણા ઇવ વેદશાખાઃ ॥ ૯ ॥

વાચં પરં ચરણપઞ્ચરતિત્તિરીણાં
બ્રહ્મન્નરૂપમુખરાં શૃણવામ તુભ્યમ્ ।
લભ્યા કદમ્બરુચિરહ્નુવિટહ્નુભિમ્બે
ચસ્થામલાતપરિધિઃ ક્વ ચ વલ્કલં તે ॥ ૧૦ ॥

કિં સમ્ભૃતં રુચિરયોદ્ધિજ શૃંગયોસ્તે
મધ્યે કૃશો વહસિ યત્ર દૃશિઃ શ્રિતા મે ।
પહ્લોઽરુણઃ સુરભિરાત્મવિષાણ ઈદૃગ્
યેનાશ્રમં સુભગ મે સુરભીકરોષિ ॥ ૧૧ ॥

લોકં પ્રદર્શય સુહૃત્તમ તાવકં મે
ચત્રત્ય ઇત્યમુરસાવચવાવપૂર્વો ।
અસ્મદ્ધિધસ્ય મન ઉન્નયનો ભિભર્તિ
બહ્નુભુતં સરસરાસસુધાદિવકૃત્રે ॥ ૧૨ ॥

કા વાઽઽત્મવૃત્તિરદનાદ્ધુવિરઙ્ગ વાતિ
વિષણોઃ કલાસ્યનિમિષોન્મકરૌ ચ કણૌ ।
ઉદ્ધિગ્મીનયુગલં દ્વિજપઙ્કિત્તેશોચિ-
રાસન્નભૃઙ્ગાનિકરં સર ઉન્મુખં તે ॥ ૧૩ ॥

યોઽસૌ ત્વયા કરસરોજહતઃ પતઙ્ગો
દિક્ષુ ભ્રમન્ ભ્રમત એજયતેઽક્ષિણી મે
મુક્તં ન તે સ્મરસિ વહ્નજટાવરૂથં
કષ્ટોઽનિલો હરતિ લમ્પટ એષ નીવીમ્ ॥ ૧૪ ॥

રૂપં તપોધન તપશ્ચરતાં તપોઘ્નં
હ્યેતત્તુ કેન તપસા ભવતોપલબ્ધમ્ ।
ચર્તુ તપોઽર્હસિ મયા સહ મિત્ર મહ્યં
કિં વા પ્રસીદતિ સ વૈ ભવભાવનો મે ॥ ૧૫ ॥

ન ત્વાં ત્યજામિ દયિતં દ્વિજદેવદત્તં
ચસ્મિન્ મનો દૃગપિ નો ન વિયાતિ લગ્નમ્ ।
માં ચારુશૃઙ્ગ્યર્હસિ નેતુમનુવ્રતં તે
ચિત્તં યતઃ પ્રતિસરન્તુ શિવાઃ સચિવ્યઃ ॥ ૧૬ ॥

श्रीशुक उवाच

एति ललनानुनयातिविशारदो ग्राम्यवैद्यग्यया
परिभाषया तां विबुधवधूं विबुधमतिरधिसभा-
जयामास ॥ १७ ॥

सा य ततस्तस्य वीरयूथपतेर्बुद्धिशीलरूपवयः-
श्रियौदार्येण पराक्षिप्तमनास्तेन सहायुतायुत-
परिवत्सरोपलक्षणां कालं जम्बूद्वीपपतिना
भौमस्वर्गभोगान् बुभुजे ॥ १८ ॥

तस्यामु ल वा आत्मजान् स राजवर आग्नीध्रो
नाभिर्किम्पुरुषलरिवर्षेलावृतरम्यकडिरण्मयकुरुभद्राश्व-
केतुमालसंज्ञान् नव पुत्रानजनयत् ॥ १९ ॥

सा सूत्वाथ सुतान् नवानुवत्सरे गृह्येवापडाय
पूर्वचित्तिर्भूय अेवाजं देवमुपतस्थे ॥ २० ॥

आग्नीध्रसुतास्ते मातुरनुग्रहाद्यैत्पत्तिकेनैव
संजननबलोपेताः पित्रा विभक्ता आत्मतुल्यनामानि
यथाभागं जम्बूद्वीपवर्षाणि बुभुजुः ॥ २१ ॥

आग्नीध्रो राजतृमः कामानामप्सरसमेवानुदिन-
मधिमन्यमानस्तस्याः सलोकतां श्रुतिभिरवारुन्ध
यत्र पितरो माद्यन्ते ॥ २२ ॥

सम्परेते पितरि नव भ्रातरो मेरुदुहितृर्मेरुदेवीं प्रतिरुपा-
मुग्रदंष्ट्रीं लतां रम्यां श्यामां नारीं भद्रां देववीतिमिति संज्ञा
नवोदवडन् ॥ २३ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संडितायां
पञ्चमस्कन्धे आग्नीध्रवर्णनं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

નાભિરપત્યકામોઽપ્રજયા મેરુદેવ્યા ભગવન્તં

યજ્ઞાપુરુષમવહિતાત્માયજત ॥ ૧ ॥

તસ્ય હ વાવ શ્રદ્ધયા વિશુદ્ધભાવેન યજતઃ પ્રવર્ગેષુ
પ્રચરત્સુ દ્રવ્યદેશકાલમન્ત્રત્વિગ્દક્ષિણાવિધાનયોગો-
પપત્યા દુરધિગમોઽપિ ભગવાન્ ભાગવતવાત્સલ્યતયા
સુપ્રતીક આત્માનમપરાજિતં નિજજનાભિપ્રેતાર્થ-
વિધિત્સયા ગૃહીતહૃદયો હૃદયઙ્ગમં મનોનયનાનન્દના-
વયવાભિરામમાવિશ્ચકાર ॥ ૨ ॥

અથ હ તમાવિષ્ણુતભુજયુગલદ્વયં હિરણ્મયં પુરુષવિશેષં
કપિશકૌશેયામ્બરધરમુરસિ વિલસચ્છ્રીવત્સલલામં
દરવરવનરુહવનમાલાચ્છૂર્યમૃતમણિગદાદિભિરુપલક્ષિતં
સ્ફુટકિરણપ્રવરમુક્ષુટકુણ્ડલકટકટિસૂનહારકેયૂર-
નૂપુરાધંઙ્ગભૂષણાવિભૂષિતમૃત્વિક્ષસદસ્યગૃહપતયોઽધના
ઇવોત્તમધનમુપલભ્ય સબહુમાનમર્હણેનાવનતશીર્ષાણ
ઉપતસ્થુઃ ॥ ૩ ॥

ઋત્વિજ ઉચુઃ

અર્હસિ મુહુર્હત્તમાર્હણમસ્માકમનુપથાનાં નમો નમ
ઇત્યેતાવત્સદુપશિક્ષિતં કોઽર્હતિ પુમાન્ પ્રકૃતિગુણ-
વ્યતિકરમતિરનીશ ઇશ્વરસ્ય પરસ્ય પ્રકૃતિપુરુષયો-
ર્વાક્તનાભિર્નામિરૂપાકૃતિભી રૂપનિરૂપણમ્ ॥ ૪ ॥

સકલજનનિકાયવૃજિનનિરસનશિવતમપ્રવર-
ગુણગણૈકદેશકથનાદૃતે ॥ ૫ ॥

પરિજનાનુરાગવિરચિતશબલસંશબ્દસલિલસિત-
કિંસલયતુલસિકાદૂર્વાહુરૈરપિ સમ્ભૃતયા સપર્યયા
કિલ પરમ પરિતુષ્ઠસિ ॥ ૬ ॥

અથાનયાપિ ન ભવત ઇજયયોરુભારભરયા સમુચિત-
મર્થમિહોપલભામહે ॥ ૭ ॥

आत्मन एवानुसवनमञ्जसाव्यतिरेकेण ओभूयमा-
नाशेषपुरुषार्थस्वरूपस्य किन्तु नाथाशिष
आशासानानामेतदभिसंराधनमात्रं भवितुमर्हति ॥ ८ ॥

तद्यथा बालिशानां स्वयमात्मनः श्रेयः पर-मविदुषां
परम परमपुरुष प्रकर्षकरुणया स्वमङ्गिमानं
यापवर्गाभ्यमुपकल्पयिष्यन् स्वयं नापयित
अवेतरवद्विडोपलक्षितः ॥ ९ ॥

अथायमेव वरो ज्येष्ठतम यर्हि बर्हिषि राजर्षेर्वरदर्षभो
भवान् निजपुरुषेक्षणाविषय आसीत् ॥ १० ॥

असङ्गानिशितज्ञानानलविधूताशेषमलानां
भवत्स्वभावानामात्मारामाणां मुनीनामनवरत-
परिगुणितगुणगणपरममङ्गलायनगुणगण
कथनोऽसि ॥ ११ ॥

अथ कथञ्चित्स्मलनक्षुत्पतनजृम्भाणदुरवस्थानादिषु
विवशानां नः स्मरणाय ज्वरमरणदशायामपि सकल-
कश्मलनिरसनानि तव गुणकृतनामधेयानि
वचनगोचराणि भवन्तु ॥ १२ ॥

किञ्चायं राजर्षिरपत्यकामः प्रज्ञो भवादृशीभाशासान
ईश्वरमाशिषां स्वर्गापवर्गयोरपि भवन्तमुपधावति
प्रजायामर्थप्रत्ययो धनदमिवाधनः कृलीकरणम् ॥ १३ ॥

को वा षड् तेऽपराजितोऽपराजितया मायया-
नवसितपदव्यानावृतमतिर्विषयविषरयानावृत-
प्रकृतिरनुपासितमलञ्चरणः ॥ १४ ॥

यद्दुःखं वाव तव पुनरदभ्रकर्तारिड समाडूत-
स्तत्रार्थधियां मन्दानां नस्तद्यद्देवलेनं देवदेवार्हसि
साम्येन सर्वान् प्रतिवोढुमविदुषाम् ॥ १५ ॥

श्रीशुक उवाच
एति निगटेनाभिष्टूयमानो भगवाननिमिषर्षभो
वर्षधराभिवादिताभिवन्दितरणः सद्यमिदमाह ॥ १६ ॥

શ્રીભગવાનુવાચ

અહો બતાહમૃષયો ભવદ્ભિરવિતથગીર્ભિર્વરમસુલભ-
મભિયાચિતો યદમુષ્યાત્મજો મયા સદૃશો ભૂયાદિતિ
મમાહમેવાભિરૂપઃ કૈવલ્યાદથાપિ બ્રહ્મવાદો ન મૃષા
ભવિતુમર્હતિ મમૈવ હિ મુખં યદ્વિજદેવકુલમ્ ॥ ૧૭ ॥

તત આગ્રીઘ્રીચેંડશકલયાવતરિષ્યામ્યાત્મતુલ્ય-
મનુપલભમાનઃ ॥ ૧૮ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

ઇતિ નિશામયન્ત્યા મેરુદેવ્યાઃ પતિમભિધાયા-
ન્તર્દધે ભગવાન્ ॥ ૧૯ ॥

બર્હિષિ તસ્મિન્નેવ વિષ્ણુદત્ત ભગવાન્ પરમર્ષિભિઃ
પ્રસાદિતો નાભેઃ પ્રિયચિકીર્ષયા તદવરોધાયને
મેરુદેવ્યાં ધર્માન્ દર્શયિતુકામો વાતરશનાનાં
શ્રમણાનામૃષીણામૂર્ધ્વમન્થિનાં શુકલયા
તનુવાવતતાર ... ૨૦ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં
પચ્ચમસ્કન્ધે નાભિચરિતે ઋષભાવતારો નામ તૃતીયોડધ્યાયઃ ॥ ૩ ॥

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

॥ ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

અથ હ તમુત્પત્યૈવાભિવ્યજ્યમાનભગવલ્લક્ષણં
સામ્યોપશમવૈરાગ્યૈશ્ચર્યમહાવિભૂતિભિરનુદિન-
મેધમાનાનુભાવં પ્રકૃતયઃ પ્રજા બ્રાહ્મણા
દેવતાશ્ચાવનિતલસમવનાયાતિતરાં જગૃધુઃ ॥ ૧ ॥

તસ્ય હ વા ઇત્યં વર્ષાણા વરીયસા બૃહચ્છલોકેન
ચૌજસા બલેન શ્રિયા યશસા વીર્યશૌર્યાભ્યાં ચ

पिता ऋषभ छतीहं नाम चकार ॥ २ ॥

तस्य छीन्द्रः स्पर्धमानो भगवान् वर्षे न ववर्ष
तदवधार्थं भगवान् ऋषभदेवो योगेश्वरः
प्रहस्यात्मयोगमायया स्ववर्षमजनाभं
नामाव्यवर्षत् ॥ ३ ॥

नाभिस्तु यथाभिलषितं सुप्रजस्त्वमवरुध्याति-
प्रमोदभरविह्वलो गद्गदाक्षरया गिरा स्वैरं
गृहीतनरलोकसधर्मं भगवन्तं पुराणपुरुषं
मायाविलसितमतिर्वत्स तातेति सानुराग-
मुपलालयन् परां निर्वृतिमुपगतः ॥ ४ ॥

विदितानुरागमापौरप्रकृतिजनपदो राजा
नाभिरात्मजं समयसेतुरक्षायामभिषिच्य
ब्राह्मणेषूपनिधाय सड मेरुदेव्या विशालायां
प्रसन्ननिपुणेन तपसा समाधियोगेन
नरनारायणार्प्यं भगवन्तं वासुदेवमुपासीनः
कालेन तन्मडिमानमवाप ॥ ५ ॥

यस्य ड पाण्डवेय श्वोकावुदाडरन्ति -
को नु तड्डर्म राजर्षेर्नाभिर-वाचरेत्युमान् ।
अपत्यतामगाधस्य डरिः शुद्धेन कर्मणा ॥ ६ ॥

ब्रह्मण्योऽन्यः कुतो नाभेर्विप्रा मङ्गलपूजिताः ।
यस्य ढडिषि यज्ञेशं दश्यामासुरोजसा ॥ ७ ॥

अथ ड भगवान् ऋषभदेवः स्ववर्षं कर्मक्षेत्र-
मनुमन्यमानः प्रदर्शितगुरुकुलवासो लब्धवरै-
र्गुरुभिरनुज्ञातो गृहमेधिनां धर्मानुशिक्षमाणो
जयन्त्याभिन्द्रत्तायामुभयलक्षणं कर्म
साम्रायाभ्रातमभियुञ्जत्तात्मजानामात्मसमानानां
शतं जनयामास ॥ ८ ॥

येषां भलु मडायोगी भरतो जयेष्ठः श्रेष्ठगुण
आसीद्वेनेहं वर्षं भारतमिति व्यपदिशन्ति ॥ ९ ॥

તમનુ કુશાવર્ત ઇલાવર્તો બ્રહ્માવર્તો મલયઃ કેતુર્ભદ્રસેન
ઇન્દ્રસ્યુગ્વિદર્ભઃ કીકટ ઇતિ નવ નવતિપ્રધાનાઃ ॥ ૧૦ ॥

કવિર્હરિરન્તરિક્ષઃ પ્રબુદ્ધઃ પિપ્પલાયનઃ ।
આવિર્હોત્રોડથ દ્રુમિલશ્ચમસઃ કરભાજનઃ ॥ ૧૧ ॥

ઇતિ ભાગવતધર્મદર્શના નવ મહાભાગવતાસ્તેષાં
સુચરિતં ભગવન્ મહિમોપબૃહિતં વસુદેવનારદસંવાદ-
મુપશમાયનમુપરિષ્ટાદ્ભૃગ્વિષ્ણુમઃ ॥ ૧૨ ॥

યવીયાંસ એકાશીતિર્જયન્તેયાઃ પિતુરાદેશકરા
મહાશાલીના મહાશ્રોત્રિયા યજ્ઞશીલાઃ કર્મવિશુદ્ધા
બ્રાહ્મણા બભૂવુઃ ॥ ૧૩ ॥

ભગવાન્ ઋષભસંજ્ઞા આત્મતન્ત્રઃ સ્વયં નિત્યનિવૃત્તાનર્થ-
પરમ્પરઃ કેવલાનન્દાનુભવ ઇશ્વર એવ વિપરીતવત્કર્મા-
ણ્યારભમાણઃ કાલેનાનુગતં ધર્મમાચરણોનોપશિક્ષય-
ન્નતદ્વિદાં સમ ઉપશાન્તો મૈત્રઃ કારુણિકો ધર્માર્થયશઃ-
પ્રજાનન્દામૃતાવરોધેન ગૃહેષુ લોકં નિયમયત્ ॥ ૧૪ ॥

યદ્યચ્છીર્ષણ્યાચરિતં તત્તદનુવર્તતે લોકઃ ॥ ૧૫ ॥

યદ્યપિ સ્વવિદિતં સકલધર્મ બ્રાહ્મં ગુહ્યં બ્રાહ્મણૈ-
ર્દર્શિતમાર્ગેણ સામાદિભિરુપાયૈર્જનતામનુશશાસ ॥ ૧૬ ॥

દ્રવ્યદેશકાલવયઃશ્રદ્ધત્વિગ્વિધોદ્દેશોપચિતૈઃ
સર્વૈરપિ ક્રતુભિર્યથોપદેશાં શતકૃત્વ ઇયાજ ॥ ૧૭ ॥

ભગવતર્ષભેણ પરિરક્ષ્યમાણ એતસ્મિન્ વર્ષે ન કશ્ચન
પુરુષો વાઙ્મત્યવિદ્યમાનમિવાત્મનોડન્યસ્માત્
કથચ્ચન કિમપિ કર્હિચિદવેક્ષતે ભર્તર્યનુસવનં
વિજૃમ્ભિતસ્નેહાતિશયમન્તરેણ ॥ ૧૮ ॥

સ કદાચિદટમાનો ભગવાન્ ઋષભો બ્રહ્માવર્તગતો
બ્રહ્મર્ષિપ્રવરસભાયાં પ્રજાનાં નિશામયન્તીના-
માત્મજાનવહિતાત્મનઃ પ્રશ્રયપ્રણયભરસુચન્નિતા-
નપ્યુપશિક્ષયન્નિતિ હોવાચ ॥ ૧૯ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં

पञ्चमस्कन्धे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ पञ्चमोऽध्यायः ॥

ऋषभ उवाच

नायं देहो देहभाजां नृलोके
कष्टान् कामानर्हते विद्भुजां ये ।
तपो दिव्यं पुत्रका येन सत्त्वं
शुद्ध्येद्यस्माद्ब्रह्मसौम्यं त्वनन्तम् ॥ १ ॥

महत्सेवां द्वारमाहुर्विमुक्ते-
स्तमोद्धारं योषितां सङ्गिसङ्गम् ।
महान्तस्ते समयित्ताः प्रशान्ता
विमन्यवः सुहृदः साधवो ये ॥ २ ॥

ये वा मयीशे कृतसौहृदार्था
जनेषु देहभरवार्तिकेषु ।
गृहेषु जायाऽऽत्मजरातिमत्सु
न प्रीतियुक्ता यावदर्थश्च लोके ॥ ३ ॥

नूनं प्रमत्तः कुरुते विकर्म
यद्विन्द्रियप्रीतय आपृणोति ।
न साधु मन्ये यत आत्मनोऽय-
मसन्नपि क्वेशद आस देहः ॥ ४ ॥

पराभवस्तावदभोधजालो
यावन्न जिज्ञासत आत्मतत्त्वम् ।
यावत्क्षियास्तावद्विदं मनो वै
कर्मात्मकं येन शरीरबन्धः ॥ ५ ॥

अेवं मनः कर्मवशं प्रयुङ्क्ते
अविद्ययाऽऽत्मन्युपधीयमाने ।

प्रीतिर्न चावन्मयि वासुदेवे
न भुञ्ज्यते देहयोगेन तावत् ॥ ६ ॥

यदा न पश्यत्ययथा गुणोऽं
स्वार्थं प्रमत्तः सडसा विपश्चित् ।
गतस्मृतिर्विन्दति तत्र तापा-
नासाद्य मैथुन्यमगारमज्ञः ॥ ७ ॥

पुंसः स्त्रिया मिथुनीभावमेतं
तयोर्मिथो लृट्यग्रन्थिमाहुः ।
अतो गृहक्षेत्रसुतामवितै-
र्जनस्यमोहोऽयमहं ममेति ॥ ८ ॥

यदा मनो लृट्यग्रन्थिरस्य
कर्मानुबन्धो दृढ आश्रयेत ।
तदा जनः सम्परिवर्ततेऽस्मा-
न्भुक्तः परं यात्यतिहाय उेतुम् ॥ ९ ॥

हंसे गुरौ मयि भक्त्यानुवृत्त्या
वितृष्णया द्वन्द्वतितिक्षया च ।
सर्वत्र जन्तोर्व्यसनावगत्या
जिज्ञासया तपसेऽहा निवृत्त्या ॥ १० ॥

मत्सर्माभिर्मत्सथया च नित्यं
मदेवसङ्गाद्गुणकीर्तनान्भे ।
निर्वैरसाम्योपशमेन पुत्रा
जिहासया देहगोहात्मबुद्धेः ॥ ११ ॥

अध्यात्मयोगेन विविक्तसेवया
प्राणोन्द्रियात्माभिजयेन सध्र्यङ् ।
सख्यङ्कया भ्रजमयर्थेण शश्व-
दसम्प्रमादेन यमेन वायाम् ॥ १२ ॥

सर्वत्र मद्भावाविचक्षणोऽन
ज्ञानेन विज्ञानविराजितेन ।
योगेन धृत्युधमसत्त्वयुक्तो
विद्गं व्यपोलेत्कुशलोऽहमाप्यम् ॥ १३ ॥

कर्माशयं लुप्तयग्रन्थिबन्ध-
 मविद्यायासादितमप्रमत्तः ।
 अनेन योगेन यथोपदेशं
 सम्यग्व्यपोऽयोपरमेत योगात् ॥ १४ ॥

पुत्रांश्च शिष्यांश्च नृपो गुरुर्वा
 मत्वोक्तकामो मद्नुग्रहार्थः ।
 एत्थं विमन्युरनुशिष्यादतज्ज्ञान्
 न योजयेत्सु कर्ममूढान् ।
 कं योजयन् मनुजोऽर्थं लभेत
 निपातयन् नष्टदृशं हि गर्ते ॥ १५ ॥

लोकः स्वयं श्रेयसि नष्टदृष्टि-
 र्योऽर्थान् समीहेत निकामकामः ।
 अन्योन्यवैरः सुप्रलेशहेतो-
 रनन्तदुःखं य न वेद मूढः ॥ १६ ॥

कस्तं स्वयं तदभिज्ञो विपश्चि-
 दविद्यायामन्तरे वर्तमानम् ।
 दृष्ट्वा पुनस्तं सघृणः कुबुद्धिं
 प्रयोजयेद्दुत्पथगं यथान्धम् ॥ १७ ॥

गुरुर्न स स्यात्स्वजनो न स स्यात्
 पिता न स स्याज्जननी न सा स्यात् ।
 दैवं न तत्स्थान्न पतिश्च स स्या-
 न्न भोययेद्यः समुपेतमृत्युम् ॥ १८ ॥

एदं शरीरं मम दूर्विभाव्यं
 सत्त्वं हि मे लुप्तयं यत्र धर्मः ।
 पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरा-
 दतो हि मामृषभं प्राङ्पुरार्याः ॥ १९ ॥

तस्माद्भवन्तो लुप्तयेन जाताः
 सर्वे मलीयांसममुं सनात्मम् ।
 अक्लिष्टबुद्ध्या भरतं भजध्वं

शुश्रूषाणां तद्भरणां प्रजानाम् ॥ २० ॥

भूतेषु वीरुद्भ्य उदुत्तमा ये
सरीसृपास्तेषु सज्जोधिनिष्ठाः ।
ततो मनुष्याः प्रमथास्ततोऽपि
गन्धर्वसिद्धा विबुधानुगा ये ॥ २१ ॥

दृवासुरेभ्यो मघवत्प्रधाना
दक्षाद्यो ब्रह्मसुतास्तु तेषाम् ।
भवः परः सोऽथ विशिष्यवीर्यः
स मत्परोऽहं द्विजदेवदेवः ॥ २२ ॥

न ब्राह्मणैस्तुलये भूतमन्य-
त्यश्यामि विप्राः किमतः परं तु ।
यस्मिन् नृभिः प्रहृतं श्रद्धयाह-
मश्रामि कामं न तथाग्निहोत्रे ॥ २३ ॥

धृता तनूरुशती मे पुराणी
येनेह सत्त्वं परमं पवित्रम् ।
शमो धमः सत्यमनुग्रहश्च
तपस्तिक्तिक्षानुभवश्च यत्र ॥ २४ ॥

मत्तोऽप्यनन्तात्परतः परस्मा-
त्स्वर्गापवर्गाधिपतेर्न किञ्चित् ।
येषां किमु स्याद्वितरेण तेषा-
मकिञ्चनानां मयि भक्तिभाजाम् ॥ २५ ॥

सर्वाणि मद्भिषयतया भवद्भि-
श्चराणि भूतानि सुताश्रुवाणि ।
सम्भावितव्यानि पदे पदे वो
विविक्तदृग्भिस्तद्गुडाहं मे ॥ २६ ॥

मनो वयो दृक्करणोहितस्य
साक्षात्कृतं मे परिबर्हणं हि ।
विना पुमान् येन मलाविमोहात्
कृतान्तपाशात्र विमोक्तुमीशेत् ॥ २७ ॥

श्रीशुक उवाच

अवेमनुशास्यात्मजान् स्वयमनुशिष्टानपि
 लोकानुशासनार्थं मडानुभावःपरमसुष्ठु-
 द्भगवान् ऋषभापदेश उपशमशीलाना-
 मुपरतकर्मिणां मडामुनीनां भक्तिज्ञान-
 वैराग्यलक्षणं पारमहंस्यधर्ममुपशिक्षमाणः
 स्वतनयशतज्येष्ठं परमभागवतं
 भगवज्जनपरायणं भरतं धरणिपालनाया-
 भिषिष्य स्वयं भवन अवेवैरितशरीरमात्र-
 परिग्रह उन्मत्त एव गगनपरिधानः
 प्रकीर्णेश आत्मन्यारोपिताडवनीयो
 ब्रह्मावर्तात्प्रवप्राज ॥ २८ ॥

जडान्धमूकबधिरपिशाचोन्मादकवद्वधूतवेषो-
 ऽभिभाष्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनप्रतस्तूष्णीं
 बभूव ॥ २९ ॥

तत्र तत्र पुरग्रामाकरभेटवाटभर्वटशिविरप्रजघोष-
 सार्थगिरिवनाश्रमादिष्वनुपथमवनियरापसद्वैः
 परिभूयमानो मक्षिकाभिरिव वनगजस्तर्जनताडना-
 वमेलनष्ठीवनत्रावशकृद्रजःप्रक्षेपपूतिवातदुर्गुक्तै-
 स्तद्विगणयन्नेवासात्संस्थान अतस्मिन् देहोपलक्षणो
 सद्यपदेश उभयानुभवस्वयंरुपेण स्वमडिभावस्थानेना-
 समारोपिताडम्भमाभिमानत्वाद्द्विभ्रष्टतमनाः
 पृथिवीमेक्यरः परिब्राम ॥ ३० ॥

अतिसुकुमारकरयरणोरःस्थलविपुलबाह्वंसगलवदन-
 धवयवविन्यासः प्रकृतिसुन्दरस्वभावडाससुमुष्णो
 नवनलिनदलायमानशिशिरतारारुणायतनयनरुचिरः
 सद्दृशसुभगकपोलकर्णकण्ठनासो विगूढस्मितवदन-
 मडोत्सवेन पुरवनितानां मनसि कुसुमशरासनमुपदधानः
 परागवलम्बमानकुटिलजटिलकपिशडेशभूरिमारो-
 ऽवधूतमलिननिजशरीरेण ग्रहगृहीत एवाद्दृश्यत ॥ ३१ ॥

યર્હિ વાવ સ ભગવાન્ લોકમિમં યોગસ્યાઃદ્ધા
પ્રતીપમિવાચક્ષાણસ્તત્પ્રતિહિયાકર્મ બીભત્સિતમિતિ
વ્રતમાજગરમાસ્થિતઃ શયાન એવાશ્રાતિ પિબતિ
ખાદત્યવમેહતિ હદતિ સ્મ ચેષ્ટમાન ઉચ્ચરિત
આદિગ્ધોદ્દેશઃ ॥ ૩૨ ॥

તસ્ય હ યઃ પુરીષસુરભિસૌગન્ધ્યવાયુસ્તં દેશં
દશયોજનં સમન્તાત્સુરભિં ચકાર ॥ ૩૩ ॥

એવં ગોમૃગકાકચર્યયા વ્રજંસ્તિષ્ઠન્નાસીનઃ શયાનઃ
કાકમૃગગોચરિતઃ પિબતિ ખાદત્યવમેહતિ સ્મ ॥ ૩૪ ॥

ઇતિ નાનાયોગચર્યાચરણો ભગવાન્ કૈવલ્યપતિરૃષભો-
ઽવિરતપરમમહાનન્દાનુભવ આત્મનિ સર્વેષાં ભૂતાના-
માત્મભૂતે ભગવતિ વાસુદેવ આત્મનોઽવ્યવધાના-
નન્તરોદરભાવેન સિદ્ધસમસ્તાર્થપરિપૂર્ણો યોગૈશ્વર્યાણિ
વૈહાયસમનોજવાન્તર્ધાનપરકાયપ્રવેશદૂરગ્રહણાદીનિ
ચદૃશ્યયોપગતાનિ નાગ્જસા નૃપહૃદયેનાભ્યનન્દત્ ॥ ૩૫ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં
પઞ્ચમસ્કન્ધે ઋષભદેવાનુચરિતે પઞ્ચમોઽધ્યાયઃ ॥ ૫ ॥

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

॥ ષષ્ઠોઽધ્યાયઃ ॥

રાજોવાચ

ન નૂનં ભગવ આત્મારામાણાં યોગસમીરિતજ્ઞાનાવભર્જિત-
કર્મબીજાનાં ઐશ્વર્યાણિ પુનઃ કલેશદાનિ ભવિતુમર્હન્તિ
ચદૃશ્યયોપગતાનિ ॥ ૧ ॥

ઋષિરુવાચ

સત્યમુક્તં કિન્તિવહ વા એકે ન મનસોઽહ્દા વિશ્રમભ-
મનવસ્થાનસ્ય શઠકિરાત ઇવ સ્ડગચ્છન્તે ॥ ૨ ॥

तथा योक्तं -

न कुर्यात्कर्त्तव्यं चित्साध्यं मनसि ह्यनवस्थिते ।
यद्विश्रम्भाच्चिराच्छीर्णं यस्कन्द तप अश्वरम् ॥ ३ ॥

नित्यं ददाति कामस्य स्थिद्रं तमनु येऽरयः ।
योगिनः कृतमैत्रस्य पत्युर्जयेव पुंश्चली ॥ ४ ॥

कामो मन्युर्मदो लोभः शोकमोहभयादयः ।
कर्मबन्धश्च यन्मूलः स्वीकुर्यात्की नु तद्बुधः ॥ ५ ॥

अथैवमभिलोकोकपालललामोऽपि
विलक्षार्जुणैर्जडवधूतवेषभाषाचरितै-
रविलक्षितभगवत्प्रभावो योगिनां
साम्परायविधिमनुशिक्षयन् स्वकलेवरं
जिडासुरात्मन्यात्मानमसंव्यवहित-
मनर्थान्तरभावेनान्वीक्षमाणः
उपरतानुवृत्तिरुपरराम ॥ ६ ॥

तस्य ह वा अेवं मुक्तलिङ्गस्य भगवत
ऋषभस्य योगमायावासनया देह धर्मां
जगतीमभिमानाभासेन सङ्कममाणः
कोङ्कुवेङ्कुटुकान् दक्षिणार्कटुकान्
देशान् यदृच्छयोपगतः कुटकायलोपवन
आस्यकृताश्मकवल उन्माद एव
मुक्तमूर्धजोऽसंवीत अेव विचयार ॥ ७ ॥
अथ समीरवेगविधूतवेणुविकर्षणजतोऽ-
दावानलस्तद्ग्नमावेविलिखन्ः सङ् तेन ददाह ॥ ८ ॥

यस्य डिलानुग्रहितमुपाकर्ण्य कोङ्कुवेङ्कुटुकानां
राजार्द्धनाभोपशिक्ष्य कलावधर्म उत्कृष्यमाणो
भवितव्येन विमोहितः स्वधर्मपथमकुतोभयमपलाय
कुपथपात्राण्डमसमञ्जसं निजमनीषया मन्दः
सम्प्रवर्तयिष्यते ॥ ९ ॥

येन ह वाव कलौ मनुजापसदा देवमायामोहिताः

स्वविधिनियोगशौचयारित्रविडीना देवडेलना-
 न्यपप्रतानि निजनिजेष्यथा गृह्णाना अरानाना-
 नायमनाशौचकेशोल्लुञ्चनादीनि कलिनाधर्मभङ्गुलेनो-
 पडतधियो ब्रह्मब्राह्मणायज्ञापुरुषलोकविदूषकाः
 प्रायेण भविष्यन्ति ॥ १० ॥

ते य ङ्यर्वाङ्गतनया निजलोकयात्रयान्धपरम्परया-
 ऽऽश्वस्तास्तमस्यन्धे स्वयमेव प्रपतिष्यन्ति ॥ ११ ॥

अयमवतारो रजसोपप्लुतकैवल्योपशिक्षणार्थः ॥ १२ ॥

तस्थानुगुणान् श्लोकान् गायन्ति -
 अडो भुवः समसमुद्रवत्या
 द्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् ।
 गायन्ति यत्रत्यजना मुरारेः
 कर्माणि भद्राण्यवतारवन्ति ॥ १३ ॥

अडो नु वंशो यशसावदातः
 प्रैयव्रतो यत्र पुमान् पुराणः ।
 कृतावतारः पुरुषः स आधि-
 श्वयार धर्मं यदकर्मतेतुम् ॥ १४ ॥

को न्वस्य काष्ठाभपरोऽनुगच्छे-
 न्ननोरथेनाप्यभवस्य योगी ।
 यो योगमायाः स्पृहयत्युदस्ता
 ङ्यसत्तया येन कृतप्रयत्नाः ॥ १५ ॥

एति उ स्म सकलवेदलोकदेवब्राह्मणगवां
 परमगुरोर्भगवत ऋषभाप्यस्य विशुद्धायरितमीरितं
 पुंसां समस्तदृश्वरिताभिडरणं परममडामङ्गलायन-
 मिदमनुश्रद्धयोपचितयानुशर्णोत्याश्रावयति वावडितो
 भगवति तस्मिन् वासुदेव ऐकान्ततो भक्तिरनयोरपि
 समनुवर्तते ॥ १६ ॥

यस्यामेव कवय आत्मानमविरतं विविधवृञ्जिनसंसार-
 परितापोपतप्यमानमनुसवनं स्नापयन्तस्तथैव परया
 निर्वृत्या ङ्यपवर्गमात्यन्तिकं परमपुरुषार्थमपि

स्वयमासादितं नो अेवाद्रियन्ते भगवदीयत्वेनैव
परिसमामसर्वार्थाः ॥ १७ ॥

राजन् पतिर्गुरुलं भवतां यदूनां
दैवं प्रियः कुलपतिः क्व यः डिङ्करो वः ।
अस्त्वेवमङ्ग भगवान् भजतां मुकुन्दो
मुक्तिं ददाति कर्डित्स्म न भक्तियोगम् ॥ १८ ॥

नित्यानुभूतनिजलाभनिवृत्ततृषणः
श्रेयस्यतद्रयनया यिरसुभुङ्क्तेः ।
लोकस्य यः करुणयाभयमात्मलोक-
माप्यान्नमो भगवते ऋषभाय तस्मै ॥ १९ ॥

ॐ श्रीमद्भागवते मङ्गापुराणे पारमहंस्यां संछितायां
पञ्चमस्कन्धे ऋषभदेवानुयश्चिते षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ सप्तमोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच
भरतस्तु मङ्गाभागवतो यदा भगवतावनितल-
परिपालनाय सञ्चिन्तितस्तदनुशासनपरः
पञ्चजनीं विश्वरूपदुहितरमुपयेमे ॥ १ ॥

तस्यामु उ वा आत्मजान् कार्त्स्न्येनानुरुपा-
नात्मनः पञ्च जनयामास भूतादिरिव
भूतसूक्ष्माणि सुमतिं राष्ट्रभृतं सुदर्शनमावरणं
धूम्रकेतुमिति ॥ २ ॥

अजनाभं नामैतद्दर्षं भारतमिति यत आरभ्य
व्यपदिशन्ति ॥ ३ ॥

स भद्रुविन्महीपतिः पितृपितामहवद्वृत्सवतया
स्वे स्वे कर्माणि वर्तमानाः प्रजाः स्वधर्ममनुवर्तमानः

पर्यपालयत् ॥ ४ ॥

ईशे य भगवन्तं यज्ञकृतुर्गुपं कृतुभिरुश्यावयैः
श्रद्धयाऽऽदृताग्निहोत्रदर्शपूर्णमासयातुर्मास्य-
पशुसोमानां प्रकृतिविकृतिभिरनुसवनं
यातुर्होत्रविधिना ॥ ५ ॥

सम्प्रथरत्सु नानायागेषु विरयिताऽगङ्गियेष्वपूर्वं
यत्तत्त्रियाङ्गलं धर्माप्यं परे ब्रह्मणि यज्ञपुरुषे
सर्वदेवताविद्गानां मन्त्राणामर्थनियामकतया
साक्षात्कर्तारि परदेवतायां भगवति वासुदेव अेव
भावयमान आत्मनैपुण्यमृदितकषायो
उविष्वध्वर्युभिर्गुह्यमाणेषु स यजमानो यज्ञभाजो
देवांस्तान् पुरुषावयवेष्वस्यध्यायत् ॥ ६ ॥

अेवं कर्मविशुद्ध्या विशुद्धसत्त्वस्थान्तर्दृष्टयाकाश-
शरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे मडापुरुषरूपो-
पलक्षणो श्रीवत्सकौस्तुभवनमालादरगदादिभि-
रुपलक्षिते निजपुरुषदृत्वलिभितेनात्मनि पुरुषरूपेण
विरोचमान उच्यैस्तरां भक्तिमनुद्दिनमेधमान-
रजयाजयत् ॥ ७ ॥

अेवं वर्षायुतसहस्रपर्यन्तावसितकर्मनिर्वाणवसरो-
ऽधिभुज्यमानं स्वतनयेभ्यो रिङ्गं पितृपैतामहं
यथादायं विभज्य स्वयं सकलसम्पन्निकेतात्पुलडाश्रमं
प्रवव्राज ॥ ८ ॥

यत्र उ वाव भगवान् उरिरथापि तत्रत्यानां निजजनानां
वात्सल्येन सन्निधाप्यत छ्छाऽरूपेण ॥ ९ ॥

यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिमिर्दृष्यञ्चैश्चकनदी
नाम सरित्प्रवरा सर्वतः पवित्रीकरोति ॥ १० ॥

तस्मिन् वाव डिल स अेकलः पुलडाश्रमोपवने
विविधकुसुमकिसलयतुलसिकाम्बुभिः कन्दमूल-
ङ्गलोपडारैश्च समीडमानो भगवत आराधनं विविक्त
उपरतविषयाभिलाष उपभूतोपशमः परां

निर्वृतिमवाप ॥ ११ ॥

तथेत्यमविरतपुरुषपरिचर्यथा भगवति प्रवर्धमाना-
नुरागभरद्गतदृढयशैथिल्यः प्रदर्षवेगेनात्मन्युद्भिध-
मानरोमपुलककुलकौट्ठल्लयप्रवृत्तप्रणयभाष्यनिरुद्धा-
वलोकनयन अेवं निजरमणारुण्यरणारविन्दानुध्यान-
परिचितभक्तियोगेन परिप्लुतपरमाह्लादगम्भीरदृढय-
द्भेदावगाढधिषणस्तामपि क्षियमाणं भगवत्सपर्या-
न सस्मार ॥ १२ ॥

एत्थं धृतभगवद्भ्रत औणैयाजिनवाससानुसवनाभिषेकार्द्र-
कपिशकुटिलजटाकलापेन च विरोचमानः सूर्यर्या
भगवन्तं छिरण्मयं पुरुषमुज्जिह्वाने सूर्यमण्डलेऽभ्युपतिष्ठ-
न्नेतद्गु डोवाय ॥ १३ ॥

परो रजः सवितुर्जातवेदी
देवस्य भर्गो मनसेदं जजान ।
सुरेतसाः पुनराविश्य यष्टे
डंसं गृध्राणं नृषद्भिर्गिरामिमः ॥ १४ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमडंस्यां संछितायां
पञ्चमस्कन्धे भरतयरिते भगवत्परिचर्यायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अष्टमोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच
अेकदा तु मडानधां कृताभिषेकनैयमिकावश्यको
अ्रह्माक्षरमभिगृणानो मुडूर्तत्रयमुदकान्त उपविवेश ॥ १ ॥
तत्र तदा राजन् छरिणी पिपासया
जलाशयाभ्याशमेकैवोपजगाम ॥ २ ॥
तथा पेपीयमान उदके तावदेवाविदूरेण नदतो

मृगपतेरुन्नाद्यो लोकभयङ्कर उदपतत् ॥ ३ ॥

तम्पुश्रुत्य सा मृगवधूः प्रकृतिविकलवा यकित-
निरीक्षणा सुतरामपि हरिभयाभिनिवेशव्यग्रदृष्ट्या
पारिष्ववदृष्टिरगततृषा भयात्सहस्रैवोच्चकाम ॥ ४ ॥

तस्या उत्पतन्त्या अन्तर्द्वया उरुभयावगलितो
योनिनिर्गतो गर्भः स्रोतसि निपपात ॥ ५ ॥

तत्प्रसवोत्सर्पणभयभेदातुरा स्वगणै-
वियुज्यमाना कस्याञ्चिद्दर्यां कृष्णसारसती
निपपाताथ य ममार ॥ ६ ॥

तं त्वेणकुण्डं कृपाणं स्रोतसानूढ्यमानमभि-
वीक्ष्यापविद्धं बन्धुरिवानुकम्पया राजर्षि-
र्भरत आदाय मृतमातरमित्याश्रमपदमनयत् ॥ ७ ॥

तस्य उ वा ऐणकुण्ड उच्यैरेतस्मिन् कृतनिजाभि-
मानस्याहहस्तत्पोषणपालनलालनप्रीणान-
नुध्यानेनात्मनियमाः सह यमाः पुरुषपरिचर्याद्य
ऐकैकशः कतिपयेनाहर्गणैः वियुज्यमानाः किल
सर्व ऐवोदवसन् ॥ ८ ॥

अहो भतायं हरिणकुण्डकः कृपाण ईश्वररथचरण-
परिभ्रमणरथेण स्वगणसुदृढ्बन्धुभ्यः परिवर्जितः
शरणं य मोपसादितो मामेव मातापितरौ
भ्रातृजातीन् यौषिकांश्चैवोपेयाय नान्यं कञ्चन वेद
मय्यतिविस्त्रब्धश्चात ऐव मया मत्परायणस्य
पोषणपालनप्रीणलालनमनसूयानुष्ठेयं
शरण्योपेक्षा दौषविदृषा ॥ ९ ॥

नूनं ह्यार्याः साधव उपशमशीलाः कृपाणसुदृढ
ऐवंविधार्थे स्वार्थानपि गुरुतरानुपेक्षन्ते ॥ १० ॥

एति कृतानुषङ्ग आसनशयनाटनस्नानाशनादिषु
सह मृगजडुना स्नेहानुबद्धदृष्टय आसीत् ॥ ११ ॥

कुशकुसुमसमित्यलाशङ्कलमूलोदकान्याहरिष्यमाणो

वृकसालावृकादित्यो भयमाशंसमानो यदा सः
 उरिणकुण्डेन वनं समाविशति ॥ १२ ॥

पथिषु य मुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रणयभर-
 दृष्टयः कार्पाण्यात्स्कन्धेनोद्धति येवमुत्सङ्ग उरसि
 याधायोपलालयन् मुहुं परमामवाप ॥ १३ ॥

छियायां निर्वर्त्यमानायामन्तरालेऽप्युत्थायोत्थाय
 यदैनमभियक्षीत तर्हि वाव स वर्षपतिः प्रकृतिस्थेन
 मनसा तस्मा आशिष आशास्ते स्वस्ति स्ताद्भ्रस
 ते सर्वत एति ॥ १४ ॥

अन्यदा भृशमुद्भिन्नमना नष्टद्रविण एव कृपाणः
 सकरुणामतितर्षेण उरिणकुण्डविरलविह्वलदृष्टय-
 सन्तापस्तमेवानुशोयन् डिल कश्मलं मडदभि-
 रम्भित एति डोवाय ॥ १५ ॥

अपि अत स वै कृपाण ओण्णालको मृतउरिणीसुतो-
 ऽडो ममानार्थस्य शठकिरातमतेरकृतसुकृतस्य
 कृतविस्रम्भ आत्मप्रत्ययेन तदविगणयन् सुजन
 एवागमिष्यति ॥ १६ ॥

अपि क्षेमेणस्मिन्नाश्रमोपवने शष्पाणि यरन्तं
 देवगुप्तं द्रक्ष्यामि ॥ १७ ॥

अपि य न वृकः सालावृकोऽन्यतमो वा नैक्यर
 ऐक्यरो वा भक्षयति ॥ १८ ॥

निम्नोयति उ भगवान् सकलजगत्क्षेमोदयस्त्रय्या-
 त्माधापि मम न मृगवधून्यास आगरछति ॥ १९ ॥

अपि स्वियेदकृतसुकृतमागत्य मां सुभयिष्यति
 उरिणाराजकुमारो विविधरुचिरदर्शनीयनिजमृग-
 दारकविनोदैरसन्तोषं स्वानामपनुदन् ॥ २० ॥

क्ष्वेलिकायां मां मृषा समाधिनाऽऽमीलितदृशं
 प्रेमसंरम्भेण यडित यडित आगत्य पृषटपरुष-
 विषाणात्रेण लुठति ॥ २१ ॥

आसादितडविषि बर्द्धिषि दूषिते मयोपालब्धो
भीतभीतः सपद्युपरतरास ऋषिकुमारवदवडित-
कराकलाप आस्ते ॥ २२ ॥

किं वा अरे आचरितं तपस्तपस्विन्यानया
यदियमवनिः सविनयकृष्णसारतनयतनुतर-
सुभगशिवतमाभरभुरपदपङ्क्तिभिर्द्रविषा-
विधुरातुरस्य कृपणस्य मम द्रविषापदवीं
सूययन्त्यात्मानं य सर्वतः कृतकौतुकं
द्विजानां स्वर्गापवर्गकामानां देवयजनं करोति ॥ २३ ॥

अपि स्विदसौ भगवानुपुपतिरेनं मृगपतिभया-
न्मृतमातरं मृगबालकं स्वाश्रमपरिभ्रष्टमनुकम्पया
कृपणजनवत्सलः परिपाति ॥ २४ ॥

किं वाऽऽत्मजविश्लेषज्वरदवदडनशिष्माभि-
रुपतप्यमानलुदयस्थलनलिनीकं मामुपसृत-
मृगीतनयं शिशिरशान्तानुरागगुणितनिज-
वदनसलिलामृतमयगामस्तिभिः स्वधयतीति य ॥ २५ ॥

अेवमघटमानमनोरथाकुललुदयो मृगदारकाभासेन
स्वारब्धकर्मणा योगारम्भेणतो विभ्रशितः स
योगतापसो भगवदारधनलक्षाण्य कथमितरथा
जात्यन्तर अेणकुण्डाक आसङ्गः साक्षान्निःश्रेयस-
प्रतिपक्षतया प्राक्ष्यरित्यक्तदुस्त्यजलुदयाभिजातस्य
तस्यैवमन्तरायविडतयोगारम्भेणस्य राजर्षेर्भरतस्य
तावन्मृगार्भकपोषणपालनप्रीणनलालनानुषङ्गेणा-
विगाणयत आत्मानमडिरिवाभुभिलं दुरतिक्रमः
कालः करालरभस आपद्यत ॥ २६ ॥

तदानीमपि पार्श्ववर्तिनमात्मजमिवानुशोयन्त-
मभिवीक्षमाणो मृग अेवाभिनिवेशितमना विसृज्य
लोकमिमं सड मृगेण कलेवरं मृतमनु न मृतजन्मा-
नुस्मृतिरितरवन्मृगशरीरमवाप ॥ २७ ॥

तत्रापि ड वा आत्मनो मृगत्वकारणं भगव-

दाराधनसमीडानुभावेनानुस्मृत्य भृशमनु-
तप्यमान आड ॥ २८ ॥

अडो कष्टे भ्रष्टोऽडमात्मवतामनुपथाद्यद्विमुक्त-
समस्तसङ्गस्य विविक्तपुण्यारण्याशरण्यात्मवत
आत्मनि सर्वेषामात्मनां भगवति वासुदेवे
तदनुश्रवणमननसङ्कीर्तनाराधनानुस्मरण-
भियोगेनाशून्यसकलयामेन कालेन समावेशितं
समाहितं कात्स्न्येन मनस्तत्तु पुनर्ममाब्धुधस्या-
रान्मृगसुतमनु परिसुस्राव ॥ २९ ॥

इत्येवं निगूढनिर्वेदो विसृज्य मृगीं मातरं
पुनर्भगवत्क्षेत्रमुपशमशीलमुनिगणैद्यितं
शालग्रामं पुलस्त्यपुलडाश्रमं कालञ्जरा-
त्प्रत्याजगाम ॥ ३० ॥

तस्मिन्नपि कालं प्रतीक्षमाणः सङ्गाय्य भृशमुद्विग्न
आत्मसदयः शुष्कपर्णतृणवीरुधा वर्तमानो
मृगत्वनिमित्तावसानमेव गणयन् मृगशरीरं
तीर्थोदकङ्किलन्नमुत्ससर्ज ॥ ३१ ॥

इति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे भरतचरिते अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ नवमोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

अथ कस्यसिद्ध्विजवरस्याङ्गिरःप्रवरस्य शमदमतपः-
स्वाध्यायाध्ययनत्यागसन्तोषतितिक्षाप्रश्रयविधा-
नसूयात्मज्ञानानन्दयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलायार-
उपौदार्यगुणा नवसोदर्या अङ्गजा बभूवुर्भियुनं च

यवीयस्यां भार्यायाम् ॥ १ ॥

यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतं राजर्षिप्रवरं भरत-
मुत्सृष्टमृगशरीरं यरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः ॥ २ ॥

तत्रापि स्वजनसङ्गाय्य भृशमुद्विजमानो भगवतः
कर्मबन्धविध्वंसनश्रवणस्मरणगुणविवरण-
यरणारविन्दयुगलं मनसा विदधदात्मनः
प्रतिघातमाशङ्कमानो भगवदनुग्रहेणानुस्मृत-
स्वपूर्वजन्मावलिरात्मानमुभक्तजडाब्धधिर-
स्वदुषेण दर्शयामास लोकस्य ॥ ३ ॥

तस्यापि उ वा आत्मजस्य विप्रः पुत्रस्नेहानुबद्धमना
आ समावर्तनात्संस्कारान् यथोपदेशं विदधान
उपनीतस्य य पुनः शौचायमनादीन् कर्मनियमा-
ननभिप्रेतानपि समशिक्षयदनुशिष्टेन हि भाव्यं पितुः
पुत्रेणेति ॥ ४ ॥

स यापि तद् उ पितृसन्निधावेवासध्रीयानमिव
स्म करोति छन्दांस्यध्यापयिष्यन् स उ व्याहृतिभिः
सप्रणवशिरस्त्रिपदीं सावित्रीं त्रैम्भवासन्तिकान्
मासानधीयानमप्यसमवेतदुपं ग्राहयामास ॥ ५ ॥

अेवं स्वतनुज आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः
शौचाध्ययनप्रतनियमगुर्वनलशुश्रूषणार्थौप-
कुर्वाणककर्मार्थनभियुक्त्वात्यपि समनुशिष्टेन
भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्य स्वयं
तावदनधिगतमनोरथः कालेनाप्रमत्तेन
स्वयं गृह अेव प्रमत्त उपसंहृतः ॥ ६ ॥

अथ यवीयसी द्विजसती स्वगर्भजातं मिथुनं
सपत्न्या उपन्यस्य स्वयमनुसंस्थयापतिलोकमगात् ॥ ७ ॥

पितर्युपरते भ्रातर अेनमतत्प्रभावविदस्त्रयां विद्यायामेव
पर्यवसितमतयो न परविद्यायां जडमतिरिति भ्रातु-
रनुशासननिर्बन्धात्र्यवृत्सन्त ॥ ८ ॥

स य प्राकृतैर्द्धिपदपशुभिरुन्मत्तज्जडभधिरभूके-
 त्यभिभाष्यमाणो यदा तदनुत्पाणि प्रभाषते कर्माणि
 य स कार्यमाणः परेच्छया करोति विष्टितो वेतनतो
 वा याञ्चया यदृच्छया वोपसादितमत्वं भद्रु मृष्टं
 कदन्नं वाभ्यवडरति परं नेन्द्रियप्रीतिनिमित्तम् ।
 नित्यनिवृत्तनिमित्तस्वसिद्धविशुद्धानुभवानन्द-
 स्वात्मलाभाधिगमः सुभद्रुःअयोर्द्धन्द्रनिमित्तयो-
 रसम्भावितदेहाभिमानः ॥ ८ ॥

शीतोष्णवातवर्षेषु वृष ष्वानावृताङ्गः पीनः
 संडननाङ्गः स्थण्डिलसंवेशनानुन्मर्दनामज्ज-
 रजसा मडामणिरिवानभिव्यक्तभ्रमवर्षसः
 कुपटावृतकटिरुपवीतेनोरुमषिणा द्विजातिरिति
 भ्रमभन्धुरिति संज्ञयातज्ज्ञानावमतो विच्यार ॥ १० ॥

यदा तु परत आहारं कर्मवेतनत षडमानः
 स्वभ्रातृभिरपि केदारकर्मणि निरुपितस्तदपि
 करोति किन्तु न समं विषमं न्यूनमधिकमिति
 वेद कणपिण्याकङ्कलीकरणकुल्माषस्थाली-
 पुश्रीषादीन्पायमृतवदभ्यवडरति ॥ ११ ॥

अथ कदाचिद्विशिद्धषलपतिर्भद्रकाल्यै पुरुषपशु-
 मालभतापत्यकामः ॥ १२ ॥

तस्य उ दैवमुक्तस्य पशोः पदवीं तदनुचराः
 परिधावन्तो निशि निशीथसमये तमसा-
 वृतायामनधिगतपशव आकस्मिकेन विधिना
 केदारान् वीरासनेन मृगवराडादित्यः
 संरक्षमाणामङ्गिरःप्रवरसुतमपश्यन् ॥ १३ ॥

अथ त अनेमनवद्यलक्षणामवमृश्य भर्तृकर्म-
 निष्पत्तिं मन्यमाना भद्व्या रशनया यण्डिका-
 गृहभुपनिन्युर्मुदा विकसितवदनाः ॥ १४ ॥

अथ पण्यस्तं स्वविधिनाभिषिञ्च्यालतेन
 वाससाऽऽच्छाद्य भूषणालेपस्रक्तिलकादिति-

रुपस्कृतं भुक्तवन्तं धूपदीपमाव्यलाज-
 किसलयान्द्रुक्कलोपलारोपेता वैशस-
 संस्थया मलता गीतस्तुतिमृदङ्गपाणवघोषेण
 य पुरुषपशुं भद्रकाव्याः पुरत उपवेशयामासुः ॥ १५ ॥

अथ वृषलराजपणिः पुरुषपशोरसृगासवेन
 देवीं भद्रकालीं यक्ष्यमाणस्तदभिमन्त्रितमसि-
 मतिकरालनिशितमुपाददे ॥ १६ ॥

एति तेषां वृषलानां रजस्तमःप्रकृतीनां
 धनमदरज उत्सिक्तमनसां भगवत्कला-
 वीरकुलं कदर्थीकृत्योत्पथेन स्वैरं विडरतां
 छिंसाविडाराणां कर्मातिदारुणं यद्ब्रह्मभूतस्य
 साक्षाद्ब्रह्मर्षिसुतस्य निर्वैरस्य सर्वभूतसुहृदः
 सूनायामध्यननुमतमालम्बनं तदुपलभ्य
 ब्रह्मतेजसातिदृर्विषडेण दन्ड्यमानेन वपुषा
 सडसोव्यथाट सैव देवी भद्रकाली ... १७ ॥

भृशममर्षरोषावेशरभसविलसितभ्रुकुटि-
 विटपकुटिलदंष्ट्रारुणेक्षणोटोपातिभयानक-
 वदना उन्तुकामेवेदं मडाट्टडासमतिसंरम्भेण
 विमुञ्चन्ती तत उत्पत्य पापीयसां दृष्टानां
 तेनैवासिना विवृज्जशीष्णां गलात्प्रवन्तमसृगासव-
 मत्युष्णं सड गणेन निपीयातिपानमदविह्वलोव्यैस्तरां
 स्वपार्षदैः सड जगौ ननर्त य विजडार य शिरः
 कन्दुकलीलया ॥ १८ ॥

अेवमेव भलु मडदभियारातिक्रमः
 कात्स्न्येनात्मने क्लति ॥ १९ ॥

न वा अेतद्विषणुदत्त मडदभुतं यदसम्भ्रमः
 स्वशिरश्छेदन आपतितेऽपि विमुक्तदेडाधात्मभाव-
 सुदृढलृदयग्रन्थीनां सर्वसत्त्वसुहृदात्मनां निर्वैराणां
 साक्षाद्भगवतानिमिषारिवरायुधेनाप्रमत्तेन तैस्तैर्भावैः
 परिरक्ष्यमाणानां तत्पादमूलमकुतश्चिद्भयमुपसृतानां

भागवतपरमहंसानाम् ॥ २० ॥

एति श्रीमद्भागवते मङ्गापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे षडभरतचरिते नवमोऽध्यायः ॥ ६ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ दशमोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

अथ सिन्धुसौवीरपते रडूगाणस्य प्रजत
शङ्खमत्यास्तटे तत्पुलपतिना शिबिकावाडपुरुषा-
न्वेषणसमये दैवेनोपसादितः स द्विजवर उपलब्ध
शेष पीवा युवा संलननाङ्गो गोभरवद्भुरे वोढुमलमिति
पूर्वविष्टिगुडीतैः सड गूडीतः प्रसभमतदर्ड उवाड
शिबिकां स मडानुभावः ॥ १ ॥

यड ङि द्विजवरस्येषुमात्रावलोकानुगतेर्न
समाडिता पुरुषगतिस्तड विषमगतां स्वशिबिकां
रडूगाण उपधार्य पुरुषानधिवडत आड डे वोढारः
साध्वतिकमत डिमिति विषमभुडयते यानमिति ॥ २ ॥

अथ त शश्वरवयः सोपालम्भमुपाकार्योपायतुडीया-
च्छड्रितमनसस्तं विज्ञापयां बभूवुः ॥ ३ ॥

न वयं नरडेव प्रमत्ता भवन्नियमानुपथाः साध्वेव
वडामः अयमधुनैव नियुक्तोऽपि न द्रुतं प्रजति
नानेन सड वोढुमु ड वयं पारयाम एति ॥ ४ ॥

सांसर्गिको दोष अेव नूनमेकस्यापि सर्वेषां
सांसर्गिकाणां भवितुमर्डतीति निश्चित्य
निशम्य कृपणवयो राजा रडूगाण उपासित-
वृद्धोऽपि निसर्गोण बलात्कृत शषडुत्थित-
मन्युरविस्पष्टभ्रमतेजसं जातवेदसमिव

रजसाऽऽवृतमतिराड ॥ ५ ॥

अडो कष्टे भ्रातर्व्यक्तमुरुपरिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक
 अेव उाडिवान् सुगिरे नातिपीवा न संलननाङ्गो जरसा
 योपद्रुतो भवान् सापे नो अेवापर अेते सङ्घट्टिन एति
 अडु विप्रलब्धोऽप्यविद्यया रचितद्रव्यगुणकर्माशयस्व-
 यरमकलेवरेऽवस्तुनि संस्थानविशेषेऽलम्भमेत्य-
 नध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययो अलम्भूतस्तूष्णीं शिबिकां
 पूर्ववदुवाड ॥ ६ ॥

अथ पुनः स्वशिबिकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच
 रडूगणः किमिदमरे त्वं शुवन्मृतो मां कदर्थाङ्कृत्य
 भर्तृशासनमतियरसि प्रमत्तस्य य ते करोमि
 चिकित्सां दण्डपाणिरेव जनताया यथा प्रकृतिं स्वां
 भजिष्यस एति ॥ ७ ॥

अेवं अल्लभद्भूमपि भाषमाणं नरदेवाभिमानं रजसा
 तमसानुविद्येन मटेन तिरस्कृताशेषभगवत्प्रियनिकेतं
 पण्डितमानिनं स भगवान् आलम्भणो अलम्भूतः सर्वभूत-
 सुदृष्टात्मा योगेश्वरययायां नातिव्युत्पन्नमतिं स्मयमान
 एव विगतस्मय एदमाड ॥ ८ ॥

आलम्भण उवाच
 त्वयोदितं व्यक्तमविप्रलब्धं
 भर्तुः स मे स्थाद्येदि वीर भारः ।
 गन्तुर्यदि स्थादधिगम्यमध्वा
 पीवेति राशौ न विदां प्रवादः ॥ ९ ॥

स्थौल्यं कार्श्यं व्याधय आधयश्च
 क्षुत्तुर्भयं कविरिच्छा जरा य ।
 निद्रा रतिर्मन्युरडं मदः शुथो
 देडेन जातस्य डि मे न सन्ति ॥ १० ॥

शुवन्मृतत्वं नियमेन राजन्
 आधेन्तवधद्विङ्कृतस्य दृष्टम् ।
 स्वस्वाम्यभावो ध्रुव एज्य यत्र

तर्ह्युच्यतेऽसौ विधिद्वययोगः ॥ ११ ॥

विशेषबुद्धेर्विवरं मनाक्य

पश्याम यत्र व्यवहारतोऽन्यत् ।

क ईश्वरस्तत्र किमीशितयं

तथापि राजन् करवाम किं ते ॥ १२ ॥

उन्मत्तमत्तज्जडवत्स्वसंस्थां

गतस्य मे वीर चिकित्सितेन ।

अर्थः कियान् भवता शिक्षितेन

स्तभ्यप्रमत्तस्य य पिष्टपेषः ॥ १३ ॥

श्रीशुक उवाच

ओतावदनुवादपरिभाषया प्रत्युदीर्य मुनिवर

उपशमशील उपरतानात्म्यनिमित्त उपभोगेन

कर्मारब्धं व्यपनयन् राजयानमपि तथोवाह ॥ १४ ॥

स यापि पाण्डवेय सिन्धुसौवीरपतिस्तत्त्व-

जिज्ञासायां सम्यक् श्रद्धयाधिकृताधिकार-

स्तद्धृद्यग्रन्थिमोचनं द्विजवय आश्रुत्य बहु

योगग्रन्थसम्मतं त्वरयावरोह्य शिरसा

पादमूलमुपसृतः क्षमापयन् विगत-

नृपदेवस्मय उवाच ॥ १५ ॥

कस्त्वं निगूढश्वरसि द्विजानां

भिर्भर्षि सूत्रं कतमोऽवधूतः ।

कस्यासि कुत्रत्य षडापि कस्मात्

क्षेमाय नश्चेदसि नोत शुक्लः ॥ १६ ॥

नाहं विशङ्के सुरराजवज्रा-

न्न त्र्यक्षशूलान्न यमस्य दण्डात् ।

नाञ्चर्कसोमानिलवित्तपास्त्रा-

श्चङ्के भृशं भ्रष्टमकुलावमानात् ॥ १७ ॥

तद्भ्रूह्यसङ्गो जडवन्निगूढ-

विज्ञानवीर्यो विचरस्यपारः ।

वयांसि योगग्रथितानि साधो

न नः क्षमन्ते मनसापि भेतुम् ॥ १८ ॥

अळं य योगेश्वरमात्मतत्त्व-
विदां मुनीनां परमं गुरुं वै ।
प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिडारणं तत्
साक्षाद्भ्रुं ज्ञानकलावतीर्णम् ॥ १९ ॥

स वै भवाँल्लोकनिरीक्षणार्थ-
मव्यक्तलिङ्गो विचरत्यपि स्थित् ।
योगेश्वराणां गतिमन्धबुद्धिः
कथं विचक्षीत गृहानुबन्धः ॥ २० ॥

दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो वै
भर्तुर्गन्तुर्भवतश्चानुमन्धे ।
यथासतोदानयनाद्यभावात्
समूल षष्टो व्यवहारमार्गः ॥ २१ ॥

स्थाल्यग्नितापात्पयसोऽमिताप-
स्तत्तापतस्तद्गुलगर्भरन्धिः ।
द्वेडेन्द्रियास्वाशयसन्निकर्षा-
त्तत्संसृतिः पुरुषस्थानुरोधात् ॥ २२ ॥

शास्ताभिगोमा नृपतिः प्रजानां
यः किङ्करो वै न पिनष्टि पिष्टम् ।
स्वधर्मभाराधनमभ्युतस्य
यदीडमानो विजडात्यधौघम् ॥ २३ ॥

तन्मे भवान् नरदेवाभिमान-
मदेन तुच्छीकृतसत्तमस्य ।
कृषीष्ट मैत्री दृशमार्तबन्धो
यथा तरे सद्यध्यानमंडः ॥ २४ ॥

न विडिथा विश्वसुद्धत्सामस्य
साम्येन वीताभिमतेस्तवापि ।
मडद्विमानात्स्वकृताद्धि माद-
ङ्गनङ्क्षयत्यदूरादपि शूलपाणिः ॥ २५ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अेकादशोऽध्यायः ॥

ब्राह्मण उवाच

अकोविदः कोविदवाद्वादान्
वदस्यथो नातिविदां वरिष्ठः ।
न सूरयो हि व्यवहारमेनं
तत्त्वावमर्शनं सखामनन्ति ॥ १ ॥

तथैव राजन्मरुगार्द्धमेध-
वितानविद्यौरुविजृम्भितेषु ।
न वेदवादेषु हि तत्त्ववादः
प्रायेण शुद्धो नु यकास्ति साधुः ॥ २ ॥

न तस्य तत्त्वग्रहणाय साक्षा-
द्वरीयसीरपि वायः समासन् ।
स्वप्ने निरुक्त्या गृहमेधिसौभ्यं
न यस्य डेयानुमितं स्वयं स्यात् ॥ ३ ॥

यावन्मनो रजसा पूरुषस्य
सत्त्वेन वा तमसा वानुरुद्धम् ।
येतोभिराकूतिभिरातनोति
निरङ्कुशं कुशलं येतरं वा ॥ ४ ॥

स वासनात्मा विषयोपरक्तो
गुणप्रवाहो विकृतः षोडशात्मा ।
भिन्नतृथङ्नामभि रूपाभेद-
मन्तर्बहिष्कृतं य पुरैस्तनोति ॥ ५ ॥

दुःखं सुखं व्यतिरिक्तं य तीव्रं

कालोपपन्नं कृलमाव्यनक्ति ।
आलिङ्ग्य मायारथितान्तरात्मा
स्वदेखिनं संसृतिचक्रकूटः ॥ ६ ॥

तावानयं व्यवहारः सदाविः
क्षेत्रज्ञसाक्ष्यो भवति स्थूलसूक्ष्मः ।
तस्मान्मनो विङ्गमदो वदन्ति
गुणागुणात्वस्य परावरस्य ॥ ७ ॥

गुणानुरक्तं व्यसनाय जन्तोः
क्षेमाय नैर्गुण्यमथो मनः स्यात् ।
यथा प्रदीपो घृतवर्तिमश्रन्
शिखाः सधूमा भजति ख्यन्यदा स्वम् ।
पदं तथा गुणकर्मनुबद्धं
वृत्तीर्मनः श्रयतेऽन्यत्र तत्त्वम् ॥ ८ ॥

ऐकादशासन्मनसो छि वृत्तय
आकृतयः पञ्च धियोऽभिमानः ।
मात्राणि कर्माणि पुरं य तासां
वदन्ति त्रैकादश वीर भूमीः ॥ ९ ॥

गन्धाकृतिस्पर्शरसश्रवांसि
विसर्गर्त्यर्थंभिजल्पशिखाः ।
ऐकादशं स्वीकराणं ममेति
शय्यामलं द्वादशमेक आलुः ॥ १० ॥

द्रव्यस्वभावाशयकर्मकालै-
रेकादशाभी मनसो विकाराः ।
सडस्रशः शतशः कोटिशश्च
क्षेत्रज्ञतो न मिथो न स्वतः स्युः ॥ ११ ॥

क्षेत्रज्ञ ऐता मनसो विभूती-
र्जुवस्य मायारथितस्य नित्याः ।
आविर्लिताः क्वापि तिरोहिताश्च
शुद्धो विद्यष्टे ख्यविशुद्धकर्तुः ॥ १२ ॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः पुराणः

साक्षात्स्वयञ्ज्योतिरजः परेशः ।
नारायणो भगवान्वासुदेवः
स्वमाययाऽऽत्मन्यवधीयमानः ॥ १३ ॥

यथानिलः स्थावरजङ्गमाना-
मात्मस्वप्नेण निविष्ट ईशेत् ।
अेवं परो भगवान् वासुदेवः
क्षेत्रज्ञ आत्मेदमनुप्रविष्टः ॥ १४ ॥

न यावदेतां तनुभृन्नरेन्द्र
विधूय मायां वयुनोदयेन ।
विमुक्तसङ्गो जितषट्सपत्नो
वेदात्मतत्त्वं भ्रमतीड तावत् ॥ १५ ॥

न यावदेतन्मन आत्मलिङ्गं
संसारतापावपनं जनस्य ।
यश्छोकमोडामयरागलोभ-
वैरानुबन्धं ममतां विधत्ते ॥ १६ ॥

भ्रातृव्यमेनं तददभ्रवीर्यं-
मुपेक्षयाध्येधितमप्रभक्तः ।
गुरोर्दरेश्चरणोपासनास्त्रो
जलि व्यलीकं स्वयमात्ममोषम् ॥ १७ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां संखितायां
पञ्चमस्कन्धे ब्राह्मणरङ्गणसंवादे अेकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ द्वादशोऽध्यायः ॥

रङ्गण उवाच
नमो नमः कारणविग्रहाय
स्वर्पतुच्छीकृतविग्रहाय ।

नमोऽवधूतद्विजबन्धुलिङ्ग-
निगूढनित्यानुभवाय तुभ्यम् ॥ १ ॥

ज्वरामयार्तस्य यथागदं स-
न्निदाघदग्धस्य यथा लिमाग्भः ।
कुटेऽमानाखिविदष्टदृष्टे-
र्भ्रमन्वयस्तेऽमृतमौषधं मे ॥ २ ॥

तस्माद्भवन्तं मम संशयार्थं
प्रक्ष्यामि पश्चादधुना सुबोधम् ।
अध्यात्मयोगग्रथितं तवोक्त-
माप्याखि कौतूहलयेतसो मे ॥ ३ ॥

यदाऽ योऽश्वर दृश्यमानं
डिंयाङ्गलं सद्द्व्यवहारमूलम् ।
न ह्यञ्जसा तत्त्वविमर्शनाय
भवानमुष्मिन् भ्रमते मनो मे ॥ ४ ॥

ब्राह्मणो उवाच
अयं जनो नाम यलन् पृथिव्यां
यः पार्थिवः पार्थिव कस्य छेतोः ।
तस्यापि याङ्घ्र्योरधिगुल्हृजङ्घा-
जानूरुमध्योरशिरोधरांसाः ॥ ५ ॥

अंसेऽधि दार्वी शिबिका य यस्यां
सौवीरराज्यपदेश आस्ते ।
यस्मिन् भवान् रुढनिजाभिमानो
राजास्मि सिन्धुष्विति दुर्मदान्धः ॥ ६ ॥

शोभ्यानिमांस्त्वमधिकष्टदीनान्
विष्टया निगूहन् निरनुग्रहोऽसि ।
जनस्य गोमास्मि विकथमानो
न शोभसे वृद्धसभासु धृष्टः ॥ ७ ॥

यदा क्षितावेव यरायरस्य
विदाम निष्ठां प्रभवं य नित्यम् ।
तन्नामतोऽन्यद्द्व्यवहारमूलं

निरुप्यतां सत्त्वियथानुमेयम् ॥ ८ ॥

येवं निरुक्तं क्षितिशब्दवृत्त-
मसन्निधानात्परमाणवो ये ।
अविद्यया मनसा कल्पितास्ते
येषां समूहेन कृतो विशेषः ॥ ९ ॥

येवं कृशं स्थूलमणुर्बुद्धि-
दसस्य सञ्जुवमञ्जुवमन्यत् ।
द्रव्यस्वभावाशयकालकर्म-
नाम्नाजयावेळि कृतं द्वितीयम् ॥ १० ॥

ज्ञानं विशुद्धं परमार्थमेक-
मनन्तरं त्वबलिर्ब्रह्म सत्यम् ।
प्रत्यक्षप्रशान्तं भगवच्छब्दसंज्ञं
यद्भासुदेवं क्वथो वदन्ति ॥ ११ ॥

रडूगणैतत्तपसा न याति
न येज्यया निर्वपाणाद्गुडाद्गु ।
न छन्दसा नैव जवाग्निसूर्यै-
र्विना मत्प्रादरजोऽभिषेकम् ॥ १२ ॥

यत्रोत्तमश्लोकगुणानुवाहः
प्रस्तूयते ग्राभ्यकथाविधातः ।
निषेव्यमाणोऽनुदिनं मुमुक्षो-
र्मतिं सती यच्छति वासुदेवे ॥ १३ ॥

अहं पुरा भरतो नाम राजा
विमुक्तदृष्टश्रुतसङ्गबन्धः ।
आराधनं भगवत षडमानो
भृगोऽभवं भृगसङ्गाद्धतार्थः ॥ १४ ॥

सा मां स्मृतिर्भृगुदेहेऽपि वीर
कृष्णार्थनप्रभवो नो जहाति ।
अथो अहं जनसङ्गादसङ्गो
विशङ्कमानोऽविवृतश्चरामि ॥ १५ ॥

तस्मान्नरोऽसङ्गसुसङ्गजत-

ज्ञानासिनेडैव विवृक्षामोडः ।

उरिं तदीडाकथनश्रुताभ्यां

लब्धस्मृतिर्यातिपारमध्वनः ॥ १६ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमडस्थां संछितायां

पञ्चमस्कन्धे ब्राह्मणारडूगाणसंवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ त्रयोदशोऽध्यायः ॥

ब्राह्मण उवाच

दुरत्ययेऽध्वन्यजया निवेशितो

रजस्तमःसत्त्वविभक्तकर्मदृक् ।

स अेष सार्थोऽर्थपरः परिभ्रमन्

भवाटवीं याति न शर्म विन्दति ॥ १ ॥

यस्यामिमे षण्णरदेव दस्यवः

सार्थं विलुम्पन्ति कुनायकं भलात् ।

गोमायवो यत्र उरन्ति सार्थिकं

प्रमत्तमाविश्य यथोरणं वृकाः ॥ २ ॥

प्रभूतवीरुत्तृणगुल्मगह्वरे

कठोरदंशैर्मशङ्केरुपद्रुतः ।

क्वचित्तु गन्धर्वपुरं प्रपश्यति

क्वथित्वथिञ्चाशु रयोल्मुकग्रडम् ॥ ३ ॥

निवासतोयद्रविण्णात्मबुद्धि-

स्ततस्ततो धावति भो अटव्याम् ।

क्वथिञ्च्य वात्योत्थितपांसुधूम्रा

दृशो न जानाति रजस्वलाक्षः ॥ ४ ॥

अदृश्यजिह्वीस्वनकर्णशूल

उलूकवाग्भिर्यथितान्तरात्मा ।
अपुण्यवृक्षान् श्रयते क्षुधार्दितो
भरीयितोयान्यभिधावति क्वचित् ॥ ५ ॥

क्वचिद्धितोयाः सरितोऽभियाति
परस्परं चालषते निरन्धः ।
आसाध दानं क्वचिदग्निमो
निर्विद्यते क्व च यक्षैर्लृतासुः ॥ ६ ॥

शूरैर्लृतस्वः क्व च निर्विण्णयेताः
शोयन्विमुज्यन्नुपयाति कश्मलम् ।
क्वचिश्च गन्धर्वपुरं प्रविष्टः
प्रमोदते निर्वृतवन्मुहूर्तम् ॥ ७ ॥

चलन् क्वचित्कण्टकशर्कराङ्घ्रि-
र्नगरुरुक्षुर्विमना धवास्ते ।
पटे पटेऽभ्यन्तरवह्निनार्दितः
कौटुम्बिकः कुध्यति वै जनाय ॥ ८ ॥

क्वचिन्निगीर्णोऽजगराडिना जनो
नावैति डिञ्चिद्धिपिनेऽपविद्धः ।
दष्टः स्म शेते क्व च दन्तशूकै-
रन्धोऽन्धकूपे पतितस्तमिसे ॥ ९ ॥

कर्षिं स्म चित्क्षुद्रसान् विचिन्वं-
स्तन्मक्षिकाभिर्यथितो विमानः ।
तत्रातिङ्गुष्ठात्प्रतिलब्धमानो
बलाद्धिलुम्पन्त्यथ तं ततोऽन्ये ॥ १० ॥

क्वचिश्च शीतातपवातवर्ष-
प्रतिडियां कर्तुमनीश आस्ते ।
क्वचिन्मिथो विपणान् यश्च डिञ्चि-
द्धिद्वेषमृच्छत्युत वित्तशाठ्यात् ॥ ११ ॥

क्वचित्कवचित्क्षीणघनस्तु तस्मिन्
शय्यासनस्थानविडारलीनः ।
यायन् परादप्रतिलब्धकामः

पारङ्ग्यदृष्टिर्लभतेऽवमानम् ॥ १२ ॥

अन्योन्यवित्तव्यतिषङ्गवृद्ध-
वैरानुबन्धो विवडन् मिथश्च ।
अध्यन्यमुष्मिन्नुरुकृच्छ्रवित्त-
बाधोपसर्गैर्विडरन् विपन्नः ॥ १३ ॥

तांस्तान् विपन्नान् स छि तत्र तत्र
विडाय जातं परिगृह्य सार्थः ।
आवर्ततेऽद्यापि न कश्चिदत्र
वीराध्वनः पारमुपैति योगम् ॥ १४ ॥

मनस्विनो निर्जितदिग्गजेन्द्रा
ममेति सर्वे भुवि बद्धवैराः ।
मृधे शयीरन् न तु तद्ग्राजन्ति
यन्न्यस्तदद्गो गतवैरोऽभियाति ॥ १५ ॥

प्रसज्जति क्वापि लता भुजाश्रय-
स्तदाश्रयाव्यक्तापदद्विजस्पृहः ।
क्वचित्कदायिद्धरिचकतस्त्रसन्
सभ्यं विधत्ते बककडुगृध्रैः ॥ १६ ॥

तैर्वञ्चितो ङ्सकुलं समाविश-
न्नरोययन् शीलमुपैति वानरान् ।
तज्जतिरासेन सुनिर्वृतेन्द्रियः
परस्परोद्गीक्ष्णविस्मृतावधिः ॥ १७ ॥

द्रुमेषु रंश्यन् सुतदारवत्सलो
व्यवायदीनो विवशः स्वबन्धने ।
क्वचित्प्रमादाद्गिरिकन्दरे पतन्
वर्लीं गुडीत्वा गजभीत आस्थितः ॥ १८ ॥

अतः कथञ्चित्स विमुक्त आपदः
पुनश्च सार्थं प्रविशत्यरिन्दम ।
अध्यन्यमुष्मिन्नजया निवेशितो
भ्रमञ्जनोऽद्यापि न वेद कश्चन ॥ १९ ॥

रडूगण त्वमपि ङ्यध्वनोऽस्य
सन्धस्तदङ्गः कृतभूतमैत्रः ।
असञ्जितात्मा हरिसेवया शितं
ज्ञानासिमादाय तरातिपारम् ॥ २० ॥

राजोवाच

अहो नृजन्माणिलजन्मशोभनं
किं जन्मभिस्त्वपरैरप्यमुष्मिन् ।
न यद्दृषीडेशयशःकृतात्मनां
महात्मनां वः प्रयुरः समागमः ॥ २१ ॥

न ङ्यद्भुतं त्वय्यरणाञ्जरेणुभि-
र्हतांलसो भक्तिरधोक्षजेऽमला ।
मौडूर्तिकेधस्य समागमाय मे
दुस्तरकमूलोऽपहतोऽविवेकः ॥ २२ ॥

नमो मड्ढ्योऽस्तु नमः शिशुभ्यो
नमो युवभ्यो नम आवट्टुभ्यः ।
ये ब्राह्मणा गामवधूतलिङ्गा-
श्चरन्ति तेभ्यः शिवमस्तु राज्ञाम् ॥ २३ ॥

श्रीशुक उवाच

धृत्येवमुत्तरामातः स वै ब्रह्मर्षिसुतः
सिन्धुपतय आत्मसतत्त्वं विगणयतः
परानुभावः परमकारुणिकतयोपदिश्य
रडूगणेन सकरुणमभिवन्दितयराण
आपूर्णार्णव धव निभृतकरणोभ्याशयो
धरणिभिमां विच्यार ॥ २४ ॥

सौवीरपतिरपि सुजनसमवगतपरमात्मसतत्त्व
आत्मन्यविद्याध्यारोपितां य देहात्ममतिं विससर्ज
अवेवं हि नृप भगवदाश्रिताश्रितानुभावः ॥ २५ ॥

राजोवाच

यो ल वा धल बहुविदा मडाभागवत त्वयाभिहितः
परोक्षेण वचसा श्रुवलोकभवाध्वा स ङ्यार्थ

मनीषया कल्पितविषयो नाञ्जसाव्युत्पन्नलोक-
समधिगमः अथ तदेवैतद्गुरुवगमं समवेता-
नुकल्पेन निर्दिश्यतामिति ॥ २६ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ यतुर्दशोऽध्यायः ॥

स छोवाय

य अेष देहात्ममानिनां सत्त्वादिगुणविशेषविकल्पित-
कुशलाकुशलसमवडारविनिर्मितविविधदेहावलिभि-
र्वियोगसंयोगादि अनादिसंसारानुभवस्य द्वारभूतेन
षडिन्द्रियवर्गेण तस्मिन् दृग्वाध्ववदसुगमेऽध्व-
न्यापतित ईश्वरस्य भगवतो विष्णोर्वशवर्तिन्या
मायया ज्वलोकोऽयं यथा वणिक्सार्वार्थोऽर्थपरः
स्वदेहनिष्पादितकर्मानुभवः श्मशानवदशिवतमायां
संसारोऽयं गतो नाद्यापि विदुलबलुप्रतियोगेऽस्त-
तापोपशमनीं हरिगुरुचरणारविन्दमधुकरानुपदवी-
भवरुन्धे ॥ १ ॥

यस्यामु उ वा अेते षडिन्द्रियनामानः कर्मणा दस्यव
अेव ते तद्यथा पुरुषस्य धनं यत्किञ्चिद्भूमौपयिकं बहु
कृश्राधिगतं साक्षात्परमपुरुषाराधनलक्षणे योऽसौ
धर्मस्तं तु साम्पराय उदाहरन्ति । तद्भूम्यं धनं दर्शन-
स्पर्शनश्रवणस्वाधनावघ्राणसङ्कल्पव्यवसायगुह-
ग्राम्योपभोगेन कुनायस्याजितात्मनो यथा सार्थस्य
विलुम्पन्ति ॥ २ ॥

अथ य यत्र कौटुम्बिका दारापत्यादयो नाम्ना कर्मणा

वृकसृगाला अवेानिच्छतोऽपि कर्दर्यस्य कुटुम्बिन
उरलकवत्संरक्ष्यमाणं मिषतोऽपि हरन्ति ॥ ३ ॥

यथा ल्यनुवत्सरं कृष्यमाणामध्यदग्धींश्च क्षेत्रं
पुनरेवावपनकाले गुल्मतृणवीरुद्भिर्गह्वरमिव
भवत्येवमेव गृडाश्रमः कर्मक्षेत्रं यस्मिन् न छि
कर्माण्युत्सीदन्ति यद्यं कामकराऽऽ अेष आवसथः ॥ ४ ॥

तत्र गतो दंशमशकसमापसदैर्भनुजैः शलभ-
शकुन्ततस्करमूषकादिभिरुपरुध्यमानबडिःप्राणः
क्वचित्परिवर्तमानोऽस्मिन्नध्वन्यविद्याकामकर्मभि-
रुपरकृतमनसानुपपन्नार्थं नरलोकं गन्धर्वनगर-
मुपपन्नमिति मिथ्यादृष्टिरनुपश्यति ॥ ५ ॥

तत्र य क्वचिदातपोदकनिभान् विषयानुपधावति
पानभोजनव्यवायादि व्यसनलोलुपः ॥ ६ ॥

क्वचिथ्याशेषदोषनिषेदनं पुरीषविशेषं तद्गर्णगुण-
निर्मितमतिः सुवर्णमुपादित्सात्यग्निकामकातर
धवोल्मुकपिशाचम् ॥ ७ ॥

अथ कदाचिन्निवासपानीयद्रविषाधनेकात्मो-
पश्रुवनाभिनिवेश अेतस्यां संसाराटव्यामितस्ततः
परिधावति ॥ ८ ॥

क्वचिथ्य वात्यौपम्यया प्रमदयाऽऽरोडमारोपित-
स्तत्कालरजसा रजनीभूत धवासाधुमर्यादो
रजस्वलाक्षोऽपि दिग्देवता अतिरजस्वलमतिर्न
विजानाति ॥ ९ ॥

क्वचित्सकृदवगतविषयवैतथ्यः स्वयं
पराभिध्यानेन विभ्रंशितस्मृतिस्तथैव
मरीचितोयप्रायांस्तानेवाभिधावति ॥ १० ॥

क्वचिदुलूकजिल्लीस्वनवदतिपरुषरभसाटोपं
प्रत्यक्षं परोक्षं वा सिपुराजकुलनिर्भर्त्सितेना-
तिव्यथितकर्णमूलदृष्टयः ॥ ११ ॥

स यदा द्रुग्धपूर्वसुकृतस्तदा कारस्करकाकतुण्डा-
 धपुण्यद्रुमलताविषोदपानवदुभयार्थशून्यद्रविषान्
 ज्वन्मृतान् स्वयं ज्वन् म्रियमाणो उपधावति ॥ १२ ॥

अेकदासत्प्रसङ्गान्निःकृतमतिर्व्युदकस्रोतः स्मलनव-
 द्दुभयतोऽपि द्रुग्धं पाण्डुमभियाति ॥ १३ ॥

यदा तु परभाधयान्ध आत्मने नोपनमति तदा ङि
 पितृपुत्रभर्त्सितः पितृपुत्रान् वा स भलु भक्षयति ॥ १४ ॥

क्वचिदासाधे गृहं दायवत्प्रियार्थविधुरमसुप्नोर्दृ
 शोकाग्निना दृष्यमानो भृशं निर्वेदमुपगच्छति ॥ १५ ॥

क्वचित्कालविषमितराजकुलरक्षसापहृतप्रियतम-
 धनासुः प्रमृतकं एव विगतज्ज्वलक्षणा आस्ते ॥ १६ ॥

कदाश्चिन्मनोरथोपगतपितृपितामहाद्येसत्सदिति
 स्वप्ननिर्वृत्तिलक्षणमनुभवति ॥ १७ ॥

क्वचिद्गृहाश्रमकर्मथोदनातिभरगिरि-
 मारुरुक्षमाणो लोकाव्यसनकर्षितमनाः
 कष्टकशर्कराक्षेत्रं प्रविशन्निव सीदति ॥ १८ ॥

क्वचिश्च्य द्रुःसलेन कायाभ्यन्तरवह्निना गृहीतसारः
 स्वकुटुम्भाय कुध्यति ॥ १९ ॥

स अेव पुनर्निद्राजगरगृहीतोऽन्धे तमसि मग्नः
 शून्यारण्ये एव शेते नान्यत्किञ्चन वेद शव
 एवापविद्धः ॥ २० ॥

कदाश्चिद्भयमानदंष्ट्रो दूर्जनदन्दशूकैरलभ्य-
 निद्राक्षणो व्यथितदृष्टयेनानुक्षीयमाणाविज्ञानो-
 ऽन्धकूपेऽन्धवत्पतति ॥ २१ ॥

कर्त्ति स्म चित्काममधुलवान् विचिन्वन् यदा
 परदारपरद्रव्याण्यवरुन्धानो राज्ञा स्वामिभिर्वा
 निहतः पतत्यपारे निरथे ॥ २२ ॥

अथ य तस्माद्दुभयथापि ङि कर्मास्मिन्नात्मनः

संसारावपनमुदाहरन्ति ॥ २३ ॥

मुक्तस्ततो यद्दि बन्धादेवदत्त उपास्त्रिनन्ति
तस्मादपि विषण्णमित्रं धृत्यनवस्थितिः ॥ २४ ॥

क्वचिथ्य शीतवाताधनेकाधिदैविकभौतिका-
त्मीयानां दशानां प्रतिनिवारणोऽकल्पो
दुरन्तचिन्तया विषण्ण आस्ते ॥ २५ ॥

क्वचिन्मिथो व्यवहरन् यत्किञ्चिद्धनमन्येभ्यो
वा काङ्क्षिणिकामात्रमथपहरन् यत्किञ्चिद्वा
विद्वेषमेति वित्तशाठ्यात् ॥ २६ ॥

अध्वन्यमुष्मिन्निम उपसर्गास्तथा सुभङ्गुभ-
रागद्वेषभयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभ-
मात्सर्येर्ष्यावमानक्षुत्पिपासाऽऽधिव्याधिजन्म-
जरामरणार्थः ॥ २७ ॥

क्वापि देवमायया स्त्रिया भुजलतोपगूढः प्रस्कन्न-
विवेकविज्ञानो यद्विडारगृडारम्भाकुललृष्टय-
स्तदाश्रयावसक्तसुतदृष्टितृकलत्रभाषितावलोक-
वियेष्टितापलृष्टय आत्मानमजितात्मापारेऽन्ये
तमसि प्रछिणोति ॥ २८ ॥

कदायिदीश्वरस्य भगवतो विषण्णोश्चकात्परमाएवादि
द्विपरार्धापवर्गकालोपलक्षणात्परिवर्तितेन वयसा
रंढसा हरत आब्रह्मतृणस्तम्बादीनां भूतानामनिमिषतो
मिषतां वित्रस्तलृष्टयस्तमेवेश्वरं कालयङ्गनिजायुधं
साक्षाद्भगवन्तं यज्ञपुरुषमनादृत्य पाप्मण्डैवताः
कङ्कुगृभ्रभकवटप्राया आर्यसमयपरिहृताः
साङ्केत्येनाभिधत्ते ॥ २९ ॥

यदा पाप्मण्डैरभिरात्मवञ्चितैस्तैरुवञ्चितो ब्रह्मकुलं
समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादि श्रौतस्मार्तकर्मा-
नुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्याराधनमेव तदरोययन्
शूद्रकुलं भजते निगमायारेऽशुद्धितो यस्य मिथुनीभावः
कुटुम्बभरणं यथा वानरजातेः ॥ ३० ॥

तत्रापि निरवरोधः स्वैरेण विडम्बितकृपणबुद्धि-
रन्योन्यमुपनिरीक्षणदिना ग्राभ्यकर्मणैव
विस्मृतकालावधिः ॥ ३१ ॥

क्वचिद्द्रुमवद्वैडिकार्थेषु गृहेषु रंस्यन् यथा वानरः
सुतदारवत्सलो व्यवायक्षाणः ॥ ३२ ॥

अेवमध्यन्यवरुन्धानो मृत्युगजभयात्तमसि
गिरिकन्धरप्राये ॥ ३३ ॥

क्वचिच्छीतवाताद्येनेकद्वैविकभौतिकतामीयानां
दुःभानां प्रतिनिवारणोऽकल्यो दुरन्तविषयविषाण
आस्ते ॥ ३४ ॥

क्वचिन्मिथो व्यवहसन् यत्किञ्चिद्धनमुपयाति
वित्तशाठ्येन ॥ ३५ ॥

क्वचिदक्षीणधनः शय्यासनाशनाद्युपभोगविडीनो
यावदप्रतिलब्धमनोरथोपगतादानेऽवसितमति-
स्ततस्ततोऽवमानादीनि जनादभिलभते ॥ ३६ ॥

अेवं वित्तव्यतिषङ्गविवृद्धवैरानुबन्धोऽपि
पूर्ववासनया मिथ उद्भूतयथापवडति ॥ ३७ ॥

अेतस्मिन् संसाराध्वनि नानाकलेशोपसर्गबाधित
आपन्नविपन्नो यत्र यस्तमु उ वावेतरस्तत्र
विसृज्य जातं जातमुपादाय शोचन्मुख्यन्विभ्य-
द्विवदन् कन्दसंलृष्यन् गायत्रलयमानः
साधुवर्जितो नैवावर्ततेऽद्यापि यत आरभ्य
अेष नरलोकसार्थो यमध्वनः पारमुपदिशन्ति ॥ ३८ ॥

यद्विदं योगानुशासनं न वा अेतद्वरुन्धते
यन्त्यस्तदण्डा मुनय उपशमशीला उपरतात्मानः
समवगच्छन्ति ॥ ३९ ॥

यदपि द्विगिभजयिनो यज्विनो ये वै राजर्षयः किं तु
परं मृधे शयीरत्रस्यामेव ममेयमिति कृतवैरानुबन्धायां

विसृज्य स्वयमुपसंभृताः ॥ ४० ॥

कर्मवल्लीमवलम्ब्य तत आपदः कथञ्चिन्नरकाद्धिमुक्तः
पुनरप्येवं संसाराध्वनि वर्तमानो नरलोकसार्थमुपयाति
अवेवमुपरिगतोऽपि ॥ ४१ ॥

तस्येदमुपगायन्ति -

आर्षभस्येह राजर्षेर्मनसापि मलात्मनः ।
नानुवर्त्माँर्द्धति नृपो मक्षिकेव गरुत्मतः ॥ ४२ ॥

यो दुस्त्यजान् दारसुतान् सुदृद्राज्यं हृदिस्पृशः ।
जडौ युवैव मलवदुत्तमश्चोक्कलालसः ॥ ४३ ॥

यो दुस्त्यजान् क्षितिसुतस्वजनार्थदारान्
प्रार्थ्यां श्रियं सुरवरैः सद्ययावलोकाम् ।
नैश्छन्नपस्तदुच्यितं मलतां मधुद्धिट्
सेवानुरक्तमनसामभवोऽपि कृष्णुः ॥ ४४ ॥

यज्ञाय धर्मपतये विधिनैपुणाय
योगाय साङ्ग्यशिरसे प्रकृतीश्वराय ।
नारायणाय उरये नम एत्युदारं
डास्यन् मृगत्वमपि यः समुदाजडार ॥ ४५ ॥

य एदं भागवतसमाजितावदातगुणकर्मणो
राजर्षेर्भरतस्थानुचरितं स्वस्त्ययनमायुष्यं
धन्यं यशस्यं स्वर्ग्यापवर्ग्यं वानुशृणो-
त्याभ्यास्यत्यभिनन्दति य सर्वा अवेवाशिष
आत्मन आशास्ते न काञ्चन परत एति ॥ ४६ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां संछितायां
पञ्चमस्कन्धे भरतोपाभ्याने पारोक्ष्यविवरणं नाम
चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ पञ्चदशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

भरतस्थात्मजः सुमतिर्नाभाभिहितो यमु उ वाव
 केचित्पापिण्डिन ऋषभपदवीमनुवर्तमानं यानार्या
 अवेदसमाभ्रातां देवतां स्वमनीषया पापीयस्या
 क्लौ कल्पयिष्यन्ति ॥ १ ॥

तस्माद्भृङ्गसेनायां देवताजिन्नाम पुत्रोऽभवत् ॥ २ ॥

अथासुर्या तत्तनयो देवद्युम्नस्ततो धेनुमत्यां सुतः
 परमेष्ठी तस्य सुवर्चलायां प्रतील उपजातः ॥ ३ ॥

य आत्मविद्यामाध्याय स्वयं संशुद्धो
 मडापुरुषमनुसस्मार ॥ ४ ॥

प्रतीलात्सुवर्चलायां प्रतिहर्त्राद्यस्त्रय आसन्निज्या-
 कोविदाः सूनवः प्रतिहर्तुः स्तुत्यामजभूमाना-
 वजनिषाताम् ॥ ५ ॥

भूम ऋषिकुल्यायामुद्गीथस्ततः प्रस्तावो देवकुल्यायां
 प्रस्तावान्नियुत्सायां लृद्यज आसीद्विभुर्विभो रत्यां य
 पृथुषेणस्तस्मान्नक्त आकूत्यां जज्ञे नक्ताद्द्रुतिपुत्रो
 गयो राजर्षिप्रवर उदारश्रवा अजायत ।

साक्षाद्भगवतो विष्णोर्जगद्भिरक्षिषया गृहीतसत्त्वस्य
 कलात्मवत्त्वादि लक्षणैर्न मडापुरुषतां प्राप्तः ॥ ६ ॥

स वै स्वधर्मोऽपि प्रजापालनपोषणप्रीणनोपलालना-
 नुशासनलक्षणैर्नेज्यादिना य भगवति मडापुरुषे
 परावरे भ्रष्टमणि सर्वात्मनार्पितपरमार्थलक्षणैर्न
 भ्रष्टमविच्यरणानुसेवयाऽऽपादितभगवद्भक्तियोगेन
 याभीक्ष्णशः परिभाषितातिशुद्धमतिरुपरतानात्म्य
 आत्मनि स्वयमुपलभ्यमानभ्रष्टमात्मानुभवोऽपि
 निरभिमान अेवावनिमज्जगुपत् ॥ ७ ॥

तस्येमां गाथां पाण्डवेय पुराविद उपगायन्ति ॥ ८ ॥

गयं नृपः कः प्रतियाति कर्मभि-

र्यज्वाभिमानी बहुविद्धर्मगोमा ।
समागतश्रीः सदसस्पतिः सतां
सत्सेवकोऽन्यो भगवत्कलामृते ॥ ८ ॥

यमत्स्यषिञ्चन् परया मुदा सतीः
सत्याशिषो दक्षकन्याः सरिद्भिः ।
यस्य प्रजानां दृष्टुडे धराशिषो
निराशिषो गुणवत्सस्नुतोधाः ॥ १० ॥

छन्दांस्यकामस्य य यस्य कामान्
दृष्टुडुराजडुरथो बलिं नृपाः ।
प्रत्यञ्चिता युधि धर्मोऽपि विप्रा
यदाशिषां षष्ठमंशं परेत्य ॥ ११ ॥

यस्याध्वरे भगवानध्वरात्मा
मघोनि माधेत्युरुसोमपीथे ।
श्रद्धा विशुद्धायलभक्तियोग-
समर्पितेज्याङ्गलमाजडार ॥ १२ ॥

यत्प्रीणानाद्धर्षिषि देवतिर्यङ्-
मनुष्यवीरुत्तृणामाविरिञ्चयात् ।
प्रीयेत सद्यः स ७ विश्वश्रुवः
प्रीतः स्वयं प्रीतिमगाद्भयस्य ॥ १३ ॥

गयाद्भयन्त्यां चित्ररथः सुगतिरवरोधन छति त्रयः
पुत्रा बभूवुश्चित्ररथादूर्णायां सम्राडजनिष्ट ॥ १४ ॥

तत उडलायां मरीचिर्मरीचेर्भिन्दुमत्यां भिन्दुमा-
नुदपधत तस्मात्सरधायां मधुर्नामाभवन्मघोः
सुमनसि वीरप्रतस्ततो भोजायां मन्थुप्रमन्थू
जज्ञाते मन्थोः सत्यायां भौवनस्ततो दूषणायां
त्वष्टाजनिष्ट त्वष्टुर्विरोचनायां विरजो विरजस्य
शतजित्प्रवरं पुत्रशतं कन्या य विषूच्यां डिल
जातम् ॥ १५ ॥

तत्रायं श्लोकः
प्रैयव्रतं वंशमिमं विरजश्चरभोद्भवः ।

अकरोदत्यलं कीर्त्या विष्णुः सुरगाणं यथा ॥ १६ ॥

ॐति श्रीमद्भागवते मछापुराणे पारमलंस्यां संछितायां
पञ्चमस्कन्धे प्रियव्रतवंशानुकीर्तनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ षोडशोऽध्यायः ॥

राजोवाय

उक्तस्त्वया भूमण्डलायामविशेषो यावदादित्य-
स्तपति यत्र यासौ ज्योतिषां गाणेश्चन्द्रमा वा
सलु दृश्यते ॥ १ ॥

तत्रापि प्रियव्रतरथयरणपरिभ्रातैः समभिः
समसिन्धव उपकूमा यत ऐतस्याः समद्वीप-
विशेषविकल्पस्त्वया भगवन् भवु सूयित
ऐतदेवाभिलमलं मानतो लक्षणतश्च सर्वं
विजिज्ञासामि ॥ २ ॥

भगवतो गुणामये स्थूलरूप आवेशितं मनो
ल्यगुणोऽपि सूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे
ब्रह्मणि भगवति वासुदेवाण्ये क्षममावेशितुं
तदु डैतद्गुरोऽर्लस्यनुवर्णयितुमिति ॥ ३ ॥

ऋषिरुवाय

न वै मछाराज भगवतो मायागुणविभूतेः
काष्ठां मनसा वयसा वाधिगन्तुमलं
विबुधायुषापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव
भूगोलकविशेषं नामरूपमानलक्षणतो
व्याख्यास्यामः ॥ ४ ॥

यो वायं द्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यन्तर-
कोशो नियुतयोजनविशालः समवर्तुलो

यथा पुष्करपत्रम् ॥ ५ ॥

यस्मिन् नव वर्षाणि नवयोजनसदस्रायामा-
न्यष्टभिर्मर्यादागिरिभिः सुविभक्तानि भवन्ति ॥ ६ ॥

शेषां मध्ये षलावृतं नामाभ्यन्तरवर्षं यस्य
नाभ्यामवस्थितः सर्वतः सौवर्णः कुलगिरिराजो
मेरुर्द्वीपायामसमुद्राडः कर्णिकामृतः कुवलय-
कमलस्य मूर्धनि द्वात्रिंशत्सदस्रयोजनविततो मूले
षोडशसदस्रं तावतान्तर्भूम्यां प्रविष्टः ॥ ७ ॥

उत्तरोत्तरेषोलावृतं नीलः श्वेतः शङ्खगवानिति त्रयो
रभ्यकडिरण्मयकुडुलां वर्षाणां मर्यादागिरयः
प्रागायता उभयतः क्षारोदावधयो द्विसदस्रपृथक्
अडैकशः पूर्वस्मात्पूर्वस्माद्दुत्तर उत्तरो दशांशाधिकंशेन
द्वैर्ध्वं श्वेव द्रुसन्ति ॥ ८ ॥

श्वेव दक्षिणेषोलावृतं निषधो उभेकूटो हिमालय इति
प्रागायता यथा नीलाद्योऽयुतयोजनोत्सेधा उरिवर्ष-
किम्पुरुषभारतानां यथासङ्ख्यम् ॥ ९ ॥

तथैवेलावृतमपरेण पूर्वेषु च माव्यवद्रन्धमादना-
वानीलनिषधायतौ द्विसदस्रं पप्रथतुः केतुमाल-
भद्राश्वयोः सीमानं विदधाते ॥ १० ॥

मन्दरो मेरुमन्दरः सुपार्श्वः कुमुद इत्ययुतयोजन-
विस्तारोत्राडा मेरोः यत्तुर्द्विशमवष्टम्भगिरय
उपकुम्भाः ॥ ११ ॥

यत्तुर्ध्वेषु यूतजम्बूकदम्भन्यग्रोधाश्वत्वारः पादपप्रवराः
पर्वतकेतव षवाधिसदस्रयोजनोत्राडास्तावद्विद्विपविततयः
शतयोजनपरिणालाः ॥ १२ ॥

द्रुदाश्वत्वारः पयोमघ्विक्षुरसमृष्टजला यदुपस्पृशिन
उपदेवगणा योगैश्वर्याणि स्वाभाविकानि भरतर्षभ
धारयन्ति ॥ १३ ॥

देवोधानानि च भवन्ति यत्वारि नन्दनं यैत्ररथं

वैभ्राजकं सर्वतोभद्रमिति ॥ १४ ॥

येष्वमरपरिवृढाः सः सुरललनाललामयूथपतय
उपदेवगणैरुपगीयमानमडिमानः किल विहरन्ति ॥ १५ ॥

मन्दरोत्सङ्ग ऐकादशशतयोजनोत्तुङ्गदेवयूतशिरसो
गिरिशिभरस्थूलानि कृलान्यमृतकल्यानि पतन्ति ॥ १६ ॥

तेषां विशीर्यमाणानामतिमधुरसुरभिसुगन्धिबहुलारुण-
रसोदैनारुणोदा नाम नदी मन्दरगिरिशिभरान्निपतन्ती
पूर्वेणैलावृतमुपप्लावयति ॥ १७ ॥

यद्युपजोषणार्णवामान्या अनुयरीणां पुण्यजनवधूनामवयव-
स्पर्शसुगन्धवातो दशयोजनं समन्तादनुवासयति ॥ १८ ॥

अेवं जम्बूकृलानामत्युच्यनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणा-
मिभकायनिभानां रसेन जम्बू नाम नदी मेरुमन्दर-
शिभराद्युतयोजनादवनितले निपतन्ती दक्षिणेना-
त्मानं यावद्विलावृतमुपस्थन्दयति ॥ १९ ॥

तावद्दुभयोरपि रोधसोर्या मृत्तिका तद्रसेनानुविध्यमाना
वाय्वर्कसंयोगविपाडेन सद्यामरलोकाभरणं जम्बूनदं
नाम सुवर्णं भवति ॥ २० ॥

यद्दु ७ वाव विबुधाद्यः सः युवतिभिर्मुकुटकटक-
कटिसूत्राद्याभरणरूपेण भलु धारयन्ति ॥ २१ ॥

यस्तु मडाकदम्भः सुपार्श्वनिर्दो यास्तस्य कोटरेभ्यो
विनिःसृताः पञ्चायामपरिणालाः पञ्च मधुधाराः सुपार्श्व-
शिभरात्पतन्त्योऽपरेणात्मानमिलावृतमनुमोदयन्ति ॥ २२ ॥

या ङ्युपयुञ्जानानां मुष्पनिर्वासितो वायुः समन्ता-
च्छतयोजनमनुवासयति ॥ २३ ॥

अेवं कुमुदनिर्दो यः शतवल्शो नाम वटस्तस्य
स्कन्धेभ्यो नीचीनाः पयोदधिमधुघृतगुडान्ना-
धम्बरशय्यासनाभरणद्यः सर्व अेव कामदुधा नदाः
कुमुदाग्रात्पतन्तस्तमुत्तरेणैलावृतमुपयोजयन्ति ॥ २४ ॥

यानुपजुषाणानां न कदाचिदपि प्रजानां
वलीपलितकलमस्वेददौर्गन्ध्यजराऽऽमय-
मृत्युशीतोष्णवैवर्ष्योपसर्गादयस्तापविशेषा
भवन्ति यावज्जुवं सुषुं निरतिशयमेव ॥ २५ ॥

कुरङ्गकुररकुसुम्भवैकङ्कुत्रिकूटशिशिरपतङ्ग-
रुचकनिषधशिनीवासकपिलशङ्खवैदूर्यजोरुधि-
दंसरुषभनागकालञ्जरनारदाद्यो विंशति गिरयो
मेरोः कर्णिकाया एव डेसरभूता मूलदेशे
परित उपकूमाः ॥ २६ ॥

जठरदेवकूटौ मेरुं पूर्वोष्णाष्टादशयोजनसाडस्र-
मुद्गायतौ द्विसाडस्रं पृथुतुङ्गौ भवतः अेवमपरेषु
पवनपाशियात्रौ दक्षिणेन डैलासकरवीरौ
प्रागायतावेवमुत्तरतस्त्रिशङ्गमकरावष्टभिरेतैः
परिसृतोऽग्निरिव परितश्चकास्ति काञ्चनगिरिः ॥ २७ ॥

मेरोर्मूर्धनि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत उपकूमां
पुरीमयुतयोजनसाडस्रीं समयतुरस्रां शातकौम्भीं
वदन्ति ॥ २८ ॥

तामनुपरितो लोकपालानामष्टानां यथादिशं
यथाङ्गुपं तुरीयमानेन पुरोऽष्टावुपकूमाः ॥ २९ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमदंस्यां संछितायां
पञ्चमस्कन्धे भुवनकोशवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ सप्तदशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञविङ्गस्य विष्णोर्विक्रमतो
वामपादाङ्गुष्ठनभनिर्भिन्नोर्ध्वाङ्कटाडविवरेणा-

न्तःप्रविष्टा या बाह्यजलधारा तच्चरणापङ्कज-
वनेजनारुणकिञ्जल्कोपरञ्जिताभिलजगदध-
मलापखोपस्पर्शनामला साक्षाद्भगवत्पटी-
त्यनुपलक्षितवयोऽभिधीयमानातिमउता
कालेन युगसडस्रोपलक्षणेन दिवो
मूर्धन्यवततार यत्तद्विष्णुपदमाहुः ॥ १ ॥

यत्र उ वाव वीरप्रत औत्तानपादिः परमभागवतो-
ऽस्मत्कुलदेवतायरणारविन्दोदकमिति यामनुसवन-
मुत्कृष्यमाणभगवद्भक्तियोगेन दृढे क्लिधमानान्तर्दृष्टय
औत्कण्ठयविवशाभीलितलोचनयुगलकुडमल-
विगलितामलभाष्पकलयाभिव्यज्यमानरोमपुलक-
कुलकोऽधुनापि परमादरेण शिरसा भिभर्ति ॥ २ ॥

ततः समर्षयस्तत्प्रभावाभिज्ञा यां ननु तपस
आत्यन्तिकी सिद्धिरेतावती भगवति सर्वात्मनि
वासुदेवेऽनुपरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्या-
र्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षुष एव सभङ्गमान-
मधापि जटाजूटैरुद्धन्ति ॥ ३ ॥

ततोऽनेकसडस्रकोटिविमानानीकसङ्कुलदेवयानेना-
वतरन्तीन्द्रमुण्डलमावार्यं ब्रह्मसदने निपतति ॥ ४ ॥

तत्र यतुर्धा भिधमाना यतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिश-
मभिस्यन्दन्ती नदनदीपतिमेवाभिनविशति
सीतालकनन्दा यक्षुर्भद्रति ॥ ५ ॥

सीता तु ब्रह्मसदनात्केसरायलादि गिरिशिभरेभ्यो-
ऽघोऽधःप्रस्रवन्ती गन्धमादनमूर्धसु पतित्वान्तरेण
भद्राश्रवर्षं प्राच्यां दिशि क्षारसमुद्रमभिप्रविशति ॥ ६ ॥

अेवं मात्यवच्छिभरान्निष्पतन्ती ततोऽनुपरतवेगा
केतुमालमभियक्षुः प्रतीच्यां दिशि सरित्पतिं
प्रविशति ॥ ७ ॥

भद्रा योत्तरतो मेरुशिरसो निपतिता गिरिशिभरा-
द्गिरिशिभरमतिहाय शृङ्गवतः शृङ्गादवस्थन्दमाना

उत्तरांस्तु कुञ्जमित उदीच्यां दिशि जलधि-
मभिप्रविशति ॥ ८ ॥

तथैवालकनन्दा दक्षिणेन ब्रह्मसदनाद्ब्रह्मनि
गिरिकूटान्यतिक्रम्य उभेकूटाद्यैमकूटान्यति-
रभसतररंलसा लुठयन्ती भारतमभिवर्षं दक्षिणस्यां
दिशि जलधिमभिप्रविशति यस्यां स्नानार्थं यागच्छतः
पुंसः पदे पदेऽश्वमेधराजसूयादीनां कृत्वा न
दुर्लभमिति ॥ ९ ॥

अन्ये य नदा नद्यश्च वर्षे वर्षे सन्ति बहुशो
मेवादिगिरिदुहितरः शतशः ॥ १० ॥

तत्रापि भारतमेव वर्षं कर्मक्षेत्रमन्यान्यष्ट-
वर्षाणि स्वर्गिणां पुण्यशेषोपभोगस्थानानि
भौमानि स्वर्गपदानि व्यपदिशन्ति ॥ ११ ॥

अेषु पुरुषाणांभयुतपुरुषायुर्वर्षाणां देवकल्पानां
नागायुतप्राणानां वज्रसंलननभलवयोमोदप्रमुदित-
मडासौरतमिथुनव्यवायापवर्गवर्षधृतैकगर्भकलत्राणां
तत्र तु त्रेतायुगसमः कालो वर्तते ॥ १२ ॥

यत्र उ देवपतयः स्वैः स्वैर्गणानाथैर्विहितमडाडंषाः
सर्वर्तुकुसुमस्तबककुलकिसलयश्रियाऽऽनम्यमान-
विटपलताविटपिभिरुपशुभमानरुचिरकाननाश्रमा-
यतनवर्षगिरिद्रोणीषु तथा यामलजलाशयेषु
विकयविविधनवनरुडाभोदमुदितराजडंस-
जलकुङ्कुटकाराऽऽवसारसयडवाकादिभिः
मधुकरनिकराकृतिभिरुपकूजितेषु जलकीडादिभि-
र्विचित्रविनोदैः सुललितसुरसुन्दरीणां
कामकलिलविलासडासलीलावलोकाकृष्टमनोदृष्टयः
स्वैरं विडरन्ति ॥ १३ ॥

नवस्वपि वर्षेषु भगवान् नारायणो मडापुरुषः
पुरुषाणां तदनुग्राहायात्मतत्त्वव्यूडेनात्मनाथापि
सन्निधीयते ॥ १४ ॥

धलापृते तु भगवान् भव अेक अेव पुमान् न ड्यन्य-
स्तत्रापरो निर्विशति भवान्याः शापनिमित्तज्ञो
यत्प्रवेक्ष्यतः स्त्रीभावस्तत्पश्चाद्भक्ष्यामि ॥ १५ ॥

भवानीनाथैः स्त्रीगणार्बुदसलसैरवस्थमानो
भगवतश्चतुर्भूर्तर्मडापुरुषस्य तुरीयां तामसीं
भूर्तिं प्रकृतिमात्मनः सङ्घर्षासंज्ञामात्मसमाधि-
उपेण सन्निधाच्यैतदभिगृह्णन् भव उपधावति ॥ १६ ॥

श्रीभगवानुवाच

ओं नमो भगवते मडापुरुषाय सर्वगुणसङ्ख्यानाया-
नन्तायाव्यक्ताय नम इति ॥ १७ ॥

भजे भजन्यारणपादपङ्कजं
भगस्य कृत्स्नस्य परं परायणम् ।
भक्तेश्वलं भावितभूतभावनं
भवापडं त्वा भवभावमीश्वरम् ॥ १८ ॥

न यस्य मायागुणश्चित्तवृत्तिभि-
र्निरीक्षतो ड्यएवपि दृष्टिरजयते ।
धशे यथा नोऽजितमन्युरंडसां
कस्तं न मन्येत जिगीषुरात्मनः ॥ १९ ॥

असदृशो यः प्रतिभाति मायया
क्षीभेव मध्वासवताम्रलोचनः ।
न नागवध्नोऽर्द्धण धशिरे ड्रिया
यत्पादयोः स्पर्शनधर्षितेन्द्रियाः ॥ २० ॥

यमाडुरस्य स्थितिजन्मसंयमं
त्रिभिर्विडीनं यमनन्तभृषयः ।
न वेद सिद्धार्थमिव ड्वयित्स्थितं
भूमण्डलं भूर्धसडस्रधामसु ॥ २१ ॥

यस्याध आसीद्गुणविग्रहो मडान्
विज्ञानधिषण्यो भगवानजः डिल ।
यत्सम्भवोऽडं त्रिवृता स्वतेजसा
वैकारिकं तामसमैन्द्रियं सुजे ॥ २२ ॥

अेते वयं यस्य वशे मडात्मनः

स्थिताः शकुन्ता षव सूनयन्त्रिताः ।

मडानडं वैकृततामसेन्द्रियाः

सृजाम सर्वे यदनुग्राडाद्विदम् ॥ २३ ॥

यन्निर्मितां कर्ष्यपि कर्मपर्वणीं

मायां जनोऽयं गुणसर्गमोडितः ।

न वेद निस्तारणयोगमञ्जसा

तस्मै नमस्ते विलयोदयात्मने ॥ २४ ॥

इति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमडंस्यां संडितायां

पञ्चमस्कन्धे सामदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ अष्टादशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

तथा य भद्रश्रवा नाम धर्मसुतस्तत्कुलपतयः

पुरुषा भद्राश्रवर्षे साक्षाद्भगवतो वासुदेवस्य

प्रियां तनुं धर्ममयीं ढयशीर्षाभिधानां परमेण

समाधिना सन्निधाप्येदमभिगृणन्त उपधावन्ति ॥ १ ॥

भद्रश्रवस उच्युः

ओं नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति ॥ २ ॥

अडो विशित्रं भगवद्विद्येष्टितं

धन्तं जनोऽयं ढि मिषन्न पश्यति ।

ध्यायन्नसर्धाढि विकर्म सेवितुं

निर्दृत्य पुत्रं पितरं जिञ्जुविषति ॥ ३ ॥

वदन्ति विश्वं डवयः स्म नश्वरं

पश्यन्ति याध्यात्मविदो विपश्चितः ।

तथापि मुख्यन्ति तवाज मायया
सुविस्मितं कृत्यमजं नतोऽस्मि तम् ॥ ४ ॥

विश्वोद्भवस्थाननिरोधकर्म ते
उ्यकर्तुरङ्गीकृतमध्यपावृतः ।
युक्तं न चित्रं त्वयि कार्यकारणे
सर्वात्मनि व्यतिरिक्ते य वस्तुतः ॥ ५ ॥

वेदान् युगान्ते तमसा तिरस्कृतान्
रसातलाद्यो नृत्तुरङ्गविग्रहः ।
प्रत्यादृष्टे वै कवयेऽभियायते
तस्मै नमस्तेऽवितथेडिताय धृति ॥ ६ ॥

उरिवर्षे यापि भगवान् नरउरिगुणेषु
तद्रूपग्रहणमित्तमुत्तराभिधास्ये तद्दृशितं
रुपं मलापुरुषगुणभाजनो मलाभागवतो
द्वैत्यदानवकुलतीर्थीकराणशीलाचरितः
प्रह्लादोऽव्यवधानानन्यभक्तियोगेन सः
तद्दर्शपुरुषैरुपास्ते धृष्टं योदाडरति ॥ ७ ॥

ओं नमो भगवते नरसिंहाय नमस्तेजस्तेजसे
आविराविर्भव वज्रनभ वज्रदंष्ट्र कर्माशयान्
रन्धय रन्धय तमो त्रस त्रस ओं स्वाहा
अभयमभयमात्मनि भूयिष्ठा ओं क्षौम् ॥ ८ ॥

स्वस्त्यस्तु विश्वस्य ऋतः प्रसीदतां
ध्यायन्तु भूतानि शिवं मिथो धिया ।
मनश्च भद्रं भजतादधोक्षजे
आवेश्यतां नो मतिरप्यडैतुडी ॥ ९ ॥

मागारदारतात्मजवित्तबन्धुषु
सङ्गो यद्वि स्याद्भगवत्प्रियेषु नः ।
यः प्राणवृत्त्या परितुष्ट आत्मवान्
सिद्ध्यत्यदूरान्न तथेन्द्रियप्रियः ॥ १० ॥

यत्सङ्गलब्धं निजवीर्यवैभवं
तीर्थं मुहुः संस्पृशतां हि मानसम् ।

उरत्यजोऽन्तःश्रुतिभिर्गतोऽङ्गजं
को वै न सेवेत मुकुन्दविङ्गमम् ॥ ११ ॥

यस्यास्ति भक्तिर्भगवत्यङ्ग्यना
सर्वैर्गुणैस्तत्र समासते सुराः ।
उरावभक्तस्य कुतो मङ्गुणा
मनोरथेनासति धावतो बलिः ॥ १२ ॥

उरिर्हि साक्षाद्भगवान् शरीरिणा-
मात्मा ऋषाणामिव तोयमीप्सितम् ।
छित्वा महांस्तं यद्वि सज्जते गृहे
तदा मङ्गत्वं वयसा दम्पतीनाम् ॥ १३ ॥

तस्माद्भ्रजोरागविषादमन्यु-
मानस्पृहाभयदैन्याधिमूलम् ।
छित्वा गृहं संसृतिचङ्कवालं
नृसिंहपादं भजताकुतोभयमिति ॥ १४ ॥

केतुमालेऽपि भगवान् कामदेवस्वर्पेण लक्ष्म्याः
प्रियचिकीर्षया प्रजापतेर्दुहितृणां पुत्राणां तद्दर्शपतीनां
पुरुषायुष्माहोरात्रपरिसङ्ख्यानानां यासां गर्भा मङ्गापुरुष-
मङ्गास्त्रतेजसोद्वेजितमनसां विध्वस्ता व्यसवः
संवत्सरान्ते विनिपतन्ति ॥ १५ ॥

अतीव सुललितगतिविलासविलसितरुचिरडास-
लेशावलोडलीलया डिग्घिद्युत्तम्भितसुन्दरभ्रूमण्डल-
सुभगवदनारविन्दश्रिया रमां रमयन्निन्द्रियाणि
रमयते ॥ १६ ॥

तद्भगवतो मायामयं रूपं परमसमाधियोगेन
रमादेवी संवत्सरस्य रात्रिषु प्रजापतेर्दुहितृभि-
रुपेताडःसु य तद्भर्तृभिरुपास्ते षट् चोदाडरति ॥ १७ ॥

ओं ह्रीं ह्रीं ह्रीं नमो भगवते हृषीकेशाय
सर्वगुणविशेषैर्विलक्षितात्मने आकृतीनां चित्तीनां
येतसां विशेषाणां याधिपतये षोडशकलाय
श्चन्दोमयायान्नमयायामृतमयाय सर्वमयाय

सहसे ओजसे बलाय कान्ताय कामाय नमस्ते
उभयत्र भूयात् ॥ १८ ॥

स्त्रियो प्रतैस्त्वा दुर्षीकेश्वरं स्वतो
ध्याराध्य लोके पतिमाशासतेऽन्यम् ।
तासां न ते वै परिपान्त्यपत्यं
प्रियं धनार्थूषि यतोऽस्वतन्त्राः ॥ १९ ॥

स वै पतिः स्याद्दुतोभयः स्वयं
समन्ततः पाति भयातुरं जनम् ।
स अेक अेवेतरथा मिथो भयं
नैवात्मलाभादधि मन्यते परम् ॥ २० ॥

या तस्य ते पादसरोरुडार्द्धां
निकामयेत्साभिलकामलम्पटा ।
तदेव रासीप्सितमीप्सितोऽर्थितो
यद्भग्नयाश्चा भगवन् प्रतप्यते ॥ २१ ॥

मत्प्रामयेऽजेशसुरासुराद्य-
स्तप्यन्त उग्रं तप औन्द्रिये धियः ।
ऋते भवत्पादपरायणान्न मां
विन्दन्त्यहं त्वद्भृद्यथा यतोऽजित ॥ २२ ॥

स त्वं ममाप्यथ्युत शीर्षिर्णो वन्दितं
कराम्बुजं यत्त्वदधायि सात्वताम् ।
बिभर्षि मां लक्ष्म वरोऽय मायया
क ईश्वरस्येहितमूढितुं विभुरिति ॥ २३ ॥

रम्यके च भगवतः प्रियतमं मात्स्यमवताररूपं
तद्दर्शपुरुषस्य मनोप्राक्प्रदर्शितं स एदानीमपि
महता भक्तियोगेनाराधयतीदं योदाडरति ॥ २४ ॥

ओं नमो भगवते भुष्यतमाय नमः सत्वाय
प्राणायौजसे सहसे बलाय मडामत्स्याय नम इति ॥ २५ ॥

अन्तर्बलिश्चाभिललोडपालकै-
रदृष्टरूपो विचरस्युरुस्वनः ।

स षष्ठ्यस्तत्त्वं य षष्ठं वशेऽनय-
त्राम्ना यथा दारुमर्थी नरः स्त्रियम् ॥ २६ ॥

यं लोकापालाः किल मत्सरज्वरा
छित्वा यतन्तोऽपि पृथक्समेत्यथ ।
पातुं न शेकुर्द्रिपदश्चतुष्पदः
सरीसृपं स्थाणु यदत्र दृश्यते ॥ २७ ॥

भवान् युगान्तार्णव ऊर्मिमाविनि
क्षोणीमिमामोषधिवीरुधां निधिम् ।
मया सङ्कोरुङ्कमतेज ओजसा
तस्मै जगत्प्राणगण्ठात्मने नम इति ॥ २८ ॥

छिरण्मयेऽपि भगवान् निवसति कूर्मतनुं
बिल्लाणस्तस्य तत्प्रियतमां तनुमर्यमा सङ्
वर्षपुरुषैः पितृगणाधिपतिरुपधावति
मन्त्रमिमं यानुजपति ॥ २९ ॥

ओं नमो भगवते अङ्कपाराय सर्वसत्त्वगुण-
विशेषाणायानुपलक्षितस्थानाय नमो वर्ष्मणे
नमो भूम्ने नमो नमोऽवस्थानाय नमस्ते ॥ ३० ॥

यद्रूपमेतन्निजमायथार्पित-
मर्थस्वरूपं बहुरुपपितम् ।
सङ्ख्या न यस्यास्त्यथोपलम्भना-
तस्मै नमस्तेऽव्यपदेशरूपिणे ॥ ३१ ॥

जरायुञ्जं स्वेदजमण्डजोद्भिदं
यरायुरं देवर्षिपितृभूतमैन्द्रियम् ।
धौः पं क्षितिः शैलसखित्समुद्र-
द्वीपग्रहर्क्षेत्यभिधेय ओऽः ॥ ३२ ॥

यस्मिन्नसङ्ख्येयविशेषनाम-
रुपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् ।
सङ्ख्या यथा तत्त्वदृशापनीयते
तस्मै नमः साङ्ख्यनिदर्शनाय ते इति ॥ ३३ ॥

उत्तरेषु यं कुरुषु भगवान् यज्ञपुरुषः
 कृतवराडरूप आस्ते तं तु देवी छैषा भूः
 सड कुरुभिरख्यलितभक्तियोगेनोपधावति
 धमां य परमामुपनिषदमावर्तयति ॥ ३४ ॥

ओं नमो भगवते मन्त्रतत्त्वलिङ्गाय
 यज्ञकृतवे मडाध्वरावयवाय मडापुरुषाय
 नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते ॥ ३५ ॥

यस्य स्वरूपं क्वयो विपश्चितो
 गुणेषु दारुष्विव जातवेदसम् ।
 मश्नन्ति मग्ना मनसा दिदृक्षवो
 गूढं क्रियार्थेनमं हरितात्मने ॥ ३६ ॥

द्रव्यक्रियाछेत्त्वयनेशकर्तृभि-
 र्मायागुणैर्वस्तुनिरीक्षितात्मने ।
 अन्वीक्षयाङ्गातिशयात्मबुद्धिभि-
 र्निरस्तमायाकृतये नमो नमः ॥ ३७ ॥

करोति विश्वस्थितिसंयमोदयं
 यस्येप्सितं नेप्सितमीक्षितुर्गुणैः ।
 माया यथायो भ्रमते तदाश्रयं
 ग्रावणो नमस्ते गुणकर्मसाक्षिणो ॥ ३८ ॥

प्रमथ्य दैत्यं प्रतिवारणं मृधे
 यो मां रसाया जगदादिसूकरः ।
 कृत्वाग्रदंष्ट्रे निरगाद्दुदन्वतः
 क्रीडन्निवेभः प्रणतास्मि तं विभुमिति ॥ ३९ ॥

धति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां संछितायां
 पञ्चमस्कन्धे भुवनकोशवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ ओङो नविंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

किम्पुरुषे वर्षे भगवन्तमादिपुरुषं लक्ष्मणाग्रजं
सीताभिरामं रामं तथ्यराणसन्निकर्षाभिरतः
परमभागवतो हनुमान् सः किम्पुरुषैरविरत-
भक्तिरुपास्ते ॥ १ ॥

आर्षिषेणो न सः गन्धर्वैरनुगीयमानां परमकल्याणीं
भर्तृभगवत्कथां समुपशृणोति स्वयं येदं गायति ॥ २ ॥

ओं नमो भगवते उत्तमश्लोकाय नम आर्यलक्षणाशील-
प्रताय नम उपशिक्षितात्मन उपासितलोकाय नमः
साधुवादनिष्कषणाय नमो ब्रह्मण्यदेवाय मडापुरुषाय
मडाराजाय नम षति ॥ ३ ॥

यत्तद्विशुद्धानुभवमात्रमेकं
स्वतेजसा ध्वस्तगुणव्यवस्थम् ।
प्रत्यङ्गशान्तं सुधियोपलम्भनं
ढ्यनामरूपं निरुद्धं प्रपद्ये ॥ ४ ॥

मर्त्यावतारस्त्विदं मर्त्यशिक्षणं
रक्षोवधायैव न केवलं विभोः ।
कुतोऽन्यथा स्याद्रमतः स्व आत्मनः
सीताकृतानि व्यसनानीश्वरस्य ॥ ५ ॥

न वै स आत्माऽऽत्मवतां सुदुत्तमः
सक्तस्त्रिलोक्यां भगवान्वासुदेवः ।
न स्त्रीकृतं कश्मलमश्रुवीत
न लक्ष्मणं यापि विहातुमर्हति ॥ ६ ॥

न जन्म नूनं मडतो न सौभगं
न वाङ् न बुद्धिर्नाकृतिस्तोषडेतुः ।
तैर्यद्विसृष्टानपि नो वनौकस-
श्चकार सप्ये बत लक्ष्मणाग्रजः ॥ ७ ॥

सुरोऽसुरो वाप्यथ वानरो नरः

સર્વાત્મના યઃ સુકૃતજ્ઞામુત્તમમ્ ।

ભજેત રામં મનુજાકૃતિં હરિં

ય ઉત્તરાનનયત્કોસલાન્ દિવમિતિ ॥ ૮ ॥

ભારતેડપિ વર્ષે ભગવાન્ નરનારાયણાપ્ય આકલ્યાન્ત-

મુપચિતધર્મ જ્ઞાનવૈરાગ્યૈશ્વર્યોપિશમોપરમાત્મોપલમ્ભન-

મનુગ્રહાયાત્મવતામનુકમ્પયા તપોડવ્યક્તગતિશ્ચરતિ ॥ ૯ ॥

તં ભગવાન્ નારદો વર્ણાશ્રમવતીભિર્ભારતીભિઃ પ્રજાભિ-

ર્ભગવત્પ્રોક્તાભ્યાં સાહ્યયોગાભ્યાં ભગવદનુભાવોપવર્ણનં

સાવર્ણરુપદેક્ષ્યમાણઃ પરમભક્તિભાવેનોપસરતિ ઇદં

ચાભિગૃણાતિ ॥ ૧૦ ॥

ઓં નમો ભગવતે ઉપશમશીલાયોપરતાનાત્મ્યાય

નમોડકિઞ્ચનવિત્તાય ઋષિઋષભાય નરનારાયણાય

પરમહંસ પરમગુરવે આત્મારામાધિપતયે નમો નમ ઇતિ ॥ ૧૧ ॥

ગાયતિ ચેદમ્ ।

કર્તાસ્ય સર્ગાદિષુ યો ન બધ્યતે

ન હન્યતે દેહગતોડપિ દૈહિકૈઃ ।

દ્રષ્ટુર્ન દૃગ્યસ્ય ગુણૌર્વિદૂષ્યતે

તસ્મૈ નમોડસક્તવિવિક્તસાક્ષિણે ॥ ૧૨ ॥

ઇદં હિ યોગેશ્વર યોગનેપુણં

હિરણ્યગર્ભો ભગવાઞ્જગાદ યત્ ।

યદન્તકાલે ત્વયિ નિર્ગુણે મનો

ભક્ત્યા દધીતોજિઝતદુષ્કલેવરઃ ॥ ૧૩ ॥

યથૈહિકામુષ્મિકકામલમ્પટઃ

સુતેષુ દારેષુ ધનેષુ ચિન્તયન્ ।

શક્તેત વિદ્વાન્ કુકલેવરાત્યયા-

દ્યસ્તસ્ય યતઃ શ્રમ એવ કેવલમ્ ॥ ૧૪ ॥

તન્નઃ પ્રભો ત્વં કુકલેવરાપિતાં

ત્વન્માયયાહમ્મતામધોક્ષજ્ઞ ।

ભિન્દ્યામ યેનાશુ વયં સુદુર્ભિદાં

વિધેહિ યોગં ત્વયિ નઃ સ્વભાવમિતિ ॥ ૧૫ ॥

भारतेऽप्यस्मिन् वर्षे सरिथ्यैलाः सन्ति बडवो
मलयो मङ्गलप्रस्थो मैनाकस्त्रिकूटऋषभः कुटकः
कोल्लकः सड्यो देवगिरिरुष्यमूकः श्रीशैलो वेङ्कटो
मडेन्द्रो वारिधारो विन्ध्यः शुक्तिमान् ऋक्षगिरिः
पारियात्रो द्रोणश्चित्रकूटो गोवर्धनो रैवतकः ककुभो
नीलो गोकामुष्ये ईन्द्रकीलः कामगिरिरिति यान्ये
य शतसहस्रशः शैलास्तेषां नितम्बप्रभवान् नदा
नद्यश्च सन्त्यसङ्ख्याताः ॥ १६ ॥

अेतासामपो भारत्यः प्रजा नामभिरेव पुनन्तीना-
मात्मना योपस्पृशन्ति ॥ १७ ॥

यन्द्रवसा ताम्रपर्णी अवटोदा कृतमाला वैडायसी
कावेरी वेणी पयस्विनी शर्करावर्ता तुङ्गभद्रा कृष्णा
वेण्या लीमरथी गोदावरी निर्विन्ध्या पयोषणी तापी
रेवा सुरसा नर्मदा यर्मण्वती सिन्धुरन्धः शोणश्च
नदौ मडानदी वेदस्मृतिरृषिकुल्या त्रिसामा कौशिकी
मन्दाकिनी यमुना सरस्वती दृषद्वती गोमती सरयू
रोधस्वती सप्तवती सुषोमा शतद्रुक्षन्द्रभागा मरुद्धुधा
वितस्ता असिङ्गी विश्वेति मडानद्यः ॥ १८ ॥

अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैर्लब्धजन्मभिः शुक्ललोहित-
कृष्णवर्णैर्न स्वारब्धेन कर्मणा दिव्यमानुषनारक-
गतयो बड्व्य आत्मन आनुपूर्व्येण सर्वा ज्येव सर्वेषां
विधीयन्ते यथा वार्णविधानमपवर्गश्चापि भवति ॥ १९ ॥

योऽसौ भगवति सर्वभूतात्मन्यनात्स्येऽनिरुक्ते-
ऽनिलयने परमात्मनि वासुदेवेऽनन्यनिमित्त-
भक्तियोगलक्षणो नानागतिनिमित्ताविद्याग्रन्थि-
रन्धनद्वारेण यदा छि मडापुरुषपुरुषप्रसङ्गः ॥ २० ॥

अेतदेव छि देवा गायन्ति -

अडो अमीषां किमकारि शोभनं
प्रसन्न अेषां स्विदुत स्वयं हरिः ।

यैर्जन्म लब्धं नृषु भारताजिरे
मुकुन्दसेवोपयिकं स्पृहा छि नः ॥ २१ ॥

छिं दृष्टरैर्नः कृतुमिस्तपोव्रतै-
र्दानादिभिर्वा धुजयेन कृत्वुना ।
न यत्र नारायणपादपङ्कज-
स्मृतिः प्रमुष्टातिशयेन्द्रियोत्सवात् ॥ २२ ॥

कल्पायुषां स्थानजयात्पुनर्भवात्
क्षणायुषां भारतभूजयो वरम् ।
क्षणो न मर्त्येन कृतं मनस्विनः
सन्त्यस्य संयान्त्यभयं पदं हरेः ॥ २३ ॥

न यत्र वैकुण्ठकथासुधापगा
न साधवो भागवतास्तदाश्रयाः ।
न यत्र यज्ञेशमप्ता मलोत्सवाः
सुरेशलोकोऽपि न वै स सेव्यताम् ॥ २४ ॥

प्राप्ता नृजातिं त्विह ये य जन्तवो
ज्ञानक्रियाद्रव्यकलापसम्भृताम् ।
न वै यतेरन्नपुनर्भवाय ते
भूयो वनौका एव यान्ति बन्धनम् ॥ २५ ॥

वैः श्रद्धया बर्हिषि भागशो हवि
र्निरुभमिष्टं विधिमन्त्रवस्तुतः ।
अेकः पृथङ् नामभिराहुतो मुदा
गृह्णाति पूर्णः स्वयमाशिषां प्रभुः ॥ २६ ॥

सत्यं दिशात्यर्थितमर्थितो नृणां
नैवार्थदो यत्पुनरर्थिता यतः ।
स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-
मिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् ॥ २७ ॥

यद्यत्र नः स्वर्गसुभावाशेषितं
स्विष्टस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनम् ।
तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्म नः स्या-
द्वर्षे हसिर्धृत्भजतां शं तन्नोति ॥ २८ ॥

श्रीशुक उवाच

जम्बूद्वीपस्य य राजन्नुपद्वीपानष्टौ ढैक उपदिशन्ति
सगरात्मजैरश्वान्वेषण एमां मर्डी परितो निष्पनदृभि-
रुपकल्पितान् ॥ २९ ॥

तद्यथा स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुकल आवर्तनो रमणको
मन्दरउरिणः पाञ्चजन्यः सिंढलो लङ्केति ॥ ३० ॥

एवं तव भारतोत्तम जम्बूद्वीपवर्षविभागो
यथोपदेशमुपवर्णित एति ॥ ३१ ॥

एति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमहंस्यां संछितायां
पाञ्चमस्कन्धे जम्बूद्वीपवर्णनं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ विंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

अतः परं प्लक्षादीनां प्रमाणलक्षणसंस्थानतो
वर्षविभाग उपवर्ण्यते ॥ १ ॥

जम्बूद्वीपोऽयं यावत्प्रमाणाविस्तारस्तावता क्षारोदधिना
परिवेष्टितो यथा मेरुर्जम्बूवाप्येन लवणोदधिरपि ततो
द्विगुणविशालेन प्लक्षाप्येन परिक्षिप्तो यथा परिभा
भाष्योपवनेन प्लक्षो जम्बूप्रमाणो द्वीपाप्याकरो ङिरण्मय
उत्थितो यत्राग्निरुपास्ते समजिह्वस्तस्याधिपतिः
प्रियव्रतात्मज एधजिह्वः स्वं द्वीपं समवर्षाणि विभज्य
समवर्षनामस्य आत्मजेभ्य आकलय्य स्वयमात्मयोगे-
नोपरशाम ॥ २ ॥

शिवं यवसं सुभद्रं शान्तं क्षेमममृतमभयमिति
वर्षाणि तेषु गिरयो नद्यश्च समैवाभिज्ञाताः ॥ ३ ॥

મણિકૂટો વજ્રકૂટ ઇન્દ્રસેનો જ્યોતિષ્માન્ સુપાર્ણો
 હિરણ્યઘ્નીવો મેઘમાલ ઇતિ સેતુશૈલાઃ । અરુણા
 નૃમણાઽગિરસી સાવિત્રી સુપ્રભાતા ઋતમ્બરા સત્યમ્બરા
 ઇતિ મહાનદિઃ યાસાં જલોપસ્પર્શનવિધૂતરજસ્તમસો
 હંસપતઽગોર્ધ્વાયનસત્યાઽગસંજ્ઞાશ્ચત્વારો વાર્ણાઃ સહસ્રાયુષો
 વિબુધોપમસન્દર્શનપ્રજનનાઃ સ્વર્ગદ્વારં ત્રય્યા વિદ્યયા
 ભગવન્તં ત્રયીમયં સૂર્યમાત્માનં યજન્તે ॥ ૪ ॥

પ્રત્નસ્ય વિષ્ણો રૂપં યત્સત્યસ્થર્તસ્ય બ્રહ્મણઃ ।
 અમૃતસ્ય ચ મૃત્યોશ્ચ સૂર્યમાત્માનમીમહીતિ ॥ ૫ ॥

પ્લક્ષાદિષુ પચ્ચસુ પુરુષાણામાયુરિન્દ્રિયમોજઃ સહો બલં
 બુદ્ધિર્વિક્રમ ઇતિ ચ સર્વેષામૌત્પત્તિકી સિદ્ધિરવિશેષેણ
 વર્તતે ॥ ૬ ॥

પ્લક્ષઃ સ્વસમાનેનેક્ષુરસોદેનાવૃતો યથા તથા દ્વીપોડપિ
 શાલ્મલો દ્વિગુણવિશાલઃસમાનેન સુરોદેનાવૃતઃ
 પરિવૃક્તે ॥ ૭ ॥

યત્ર હ વૈ શાલ્મલી પ્લક્ષાયામા યસ્યાં વાવ કિલ
 નિલયમાહુર્ભગવતશ્છન્દઃ સ્તુતઃ પતત્તિરાજસ્ય સા
 દ્વીપહૂતયે ઉપલક્ષ્યતે ॥ ૮ ॥

તદ્દૃવીપાધિપતિઃ પ્રિયવ્રતાત્મજો યજ્ઞબાહુઃ સ્વસુતેભ્યઃ
 સમભ્યસ્તન્નામાનિ સમવર્ષાણિ વ્યભજત્સુરોચનં સૌમનસ્યં
 રમણકં દેવવર્ષં પારિભદ્રમાખ્યાયનમવિજ્ઞાતમિતિ ॥ ૯ ॥

તેષુ વર્ષાદ્રયો નદ્યશ્ચ સમૈવાભિજ્ઞાતાઃ સ્વરસઃ શતશ્ઽગો
 વામદેવઃ કુન્દો મુકુન્દઃ પુષ્પવર્ષઃ સહસ્રશ્રુતિરિતિ
 અનુમતિઃ સિનીવાલી સરસ્વતી કુહૂ રજની નન્દા
 રાકેતિ ॥ ૧૦ ॥

તદ્ધર્ષપુરુષાઃ શ્રુતધરવીર્યધરવસુન્ધરેષ્વરસંજ્ઞા ભગવન્તં
 વેદમયં સોમમાત્માનં વેદેન યજન્તે ॥ ૧૧ ॥

સ્વગોભિઃ પિતૃદેવેભ્યો વિભજન્ કૃષ્ણશુક્લયોઃ ।

प्रजानां सर्वासां राजान्यः सोमो न आस्त्विति ॥ १२ ॥

अेवं सुरोदाह्रिस्तद्द्विगुणः समानेनावृतो धृतोदेन
यथा पूर्वः कुशद्वीपो यस्मिन् कुशस्तम्भो देवकृत-
स्तद्वीपाभ्याकरो ज्वलनं धवापरः स्वशष्परोधिषा
दृशो विराजयति ॥ १३ ॥

तद्वीपपतिः प्रैयप्रतो राजन् छिरण्यरेता नाम
स्वं द्वीपं समभ्यः स्वपुत्रेभ्यो यथाभागं विभज्य स्वयं
तप आतिष्ठत वसुवसुदानदृढरुचिनाभिगुप्तस्तुत्यप्रत-
विविक्तवामदेवनामभ्यः ॥ १४ ॥

तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नद्यश्चाभिज्ञाताः सप्त समैव
यङ्मत्तुःशुङ्गः कपिलश्चित्रकुटो देवानीक उर्ध्वरोमा
द्रविणो धृति । रसकुल्या मधुकुल्या मित्रविन्दा
श्रुतविन्दा देवगर्भा धृतय्युता मन्त्रमावेति ॥ १५ ॥

यासां पयोभिः कुशद्वीपौकसः कुशलकोविदाभियुक्त-
कुलकसंज्ञा भगवन्तं जातवेदसःरुपिणं कर्मकौशलिन-
यजन्ते ॥ १६ ॥

परस्य ब्रह्मणः साक्षाज्जातवेदोऽसि उव्यवाट् ।
देवानां पुरुषाङ्गानां यज्ञेन पुरुषं यजेति ॥ १७ ॥

तथा धृतोदाह्रिः कौञ्चद्वीपो द्विगुणः स्वमानेन
क्षीरोदेन परित उपकूमो वृतो यथा कुशद्वीपो
धृतोदेन यस्मिन् कौञ्चो नाम पर्वतराजो
द्वीपनामनिर्वर्तक आस्ते ॥ १८ ॥

योऽसौ गुडप्रउरणोन्मथितनितम्भकुञ्जोऽपि
क्षीरोदेनासिन्ध्यमानो भगवता वरुणेनाभिगुप्तो
विभयो बभूव ॥ १९ ॥

तस्मिन्नपि प्रैयप्रतो धृतपृष्ठो नामाधिपतिः स्वे द्वीपे
वर्षाणि सप्त विभज्य तेषु पुत्रनामसु सप्त रिज्यादान्
वर्षपान् निवेश्य स्वयं भगवान् भगवतः परमकल्याण-
यशस आत्मभूतस्य उरेश्वरारविन्दमुपजगाम ॥ २० ॥

આમો મધુરુહો મેઘપૃષ્ઠઃ સુધામા ભ્રાજિષ્ઠો
 લોહિતાર્ણો વનસ્પતિરિતિ ધૃતપૃષ્ઠસુતાસ્તેષાં
 વર્ષગિરયઃ સમ સસૈવ નદશ્ચાભિખ્યાતાઃ
 શુકલો વર્ધમાનો ભોજન ઉપબર્હિણો નન્દો
 નન્દનઃ સર્વતોભદ્ર ઇતિ અભયા અમૃતૌઘા
 આર્યકા તીર્થવતી રૂપવતી પવિત્રવતી શુકલેતિ ॥ ૨૧ ॥

યાસામભ્ભઃ પવિત્રમમલમુપયુગ્જાનાઃ પુરુષઋષભ-
 દ્રવિણદેવકસંજ્ઞા વર્ષપુરુષા આપોમયં દેવમપાં
 પૂર્ણનાગ્જલિના યજન્તે ॥ ૨૨ ॥

આપઃ પુરુષવીર્યાઃ સ્થ પુનન્તીર્ભૂર્ભુવઃ સુવઃ ।
 તા નઃ પુનીતામીવ ધ્રીઃ સ્પૃશતામાત્મના ભુવ ઇતિ ॥ ૨૩ ॥

એવં પુરસ્તાત્ક્ષીરોદાત્પરિત ઉપવેશિતઃ શાકદ્વીપો
 દ્વાત્રિંશલ્લક્ષયોજનાયામઃ સમાનેન ચ દધિમણ્ડોદેન
 પરીતો યસ્મિન્ શાકો નામ મહીરુહઃ સ્વક્ષેત્રવ્યપદેશકો
 યસ્ય હ મહાસુરભિગન્ધસ્તં દ્વીપમનુવાસયતિ ॥ ૨૪ ॥

તસ્યાપિ પ્રૈયવ્રત એવાધિપતિર્નામ્ના મેધાતિથિઃ સોઽપિ
 વિભજ્ય સમ વર્ષાણિ પુત્રનામાનિ તેષુ સ્વાત્મજાન્
 પુરોજવમનોજવપવમાનધૂમ્નાનીક-ચિત્રરેકુબહુરૂપ-
 વિશ્રધારસંજ્ઞાન્ નિધાપ્યાધિપતીન્ સ્વયં ભગવત્યનન્ત
 આવેશિતમતિસ્તપોવનં પ્રવિવેશ ॥ ૨૫ ॥

એતેષાં વર્ષમર્યાદાગિરયો નદશ્ચ સમ સસૈવ ઇશાન
 ઉરુશ્ુડ્ગો બલભદ્રઃ શતકેસરઃ સહસ્રસ્રોતો દેવપાલો
 મહાનસ ઇતિ અનઘાઽઽયુર્દા ઉભયસ્પૃષ્ટિરપરાજિતા
 પચ્ચપદી સહસ્રસ્રુતિર્નિજધૃતિરિતિ ॥ ૨૬ ॥

તદ્ધર્ષપુરુષા ઋતવ્રતસત્યવ્રતદાનવ્રતાનુવ્રતનામાનો
 ભગવન્તં વાચ્યાત્મકં પ્રાણાયામવિધૂતરજસ્તમસઃ
 પરમસમાધિના યજન્તે ॥ ૨૭ ॥

અન્તઃ પ્રવિશ્ય ભૂતાનિ ચો બિભર્ત્યાત્મકેતુભિઃ ।
 અન્તર્યામીશ્વરઃ સાક્ષાત્પાતુ નો ચદ્વશે સ્ફુટમ્ ॥ ૨૮ ॥

अवेमेव दधिमाण्डोदात्परतः पुष्करद्वीपस्ततो
 द्विगुणायामः समन्तत उपकल्पितः समानेन
 स्वादूदकेन समुद्रेण बहिरावृत्तो यस्मिन् बृहत्पुष्करं
 ज्वलनशिषामलकनकपत्रायुतायुतं भगवतः
 कमलासनस्याध्यासनं परिकल्पितम् ॥ २९ ॥

तद्द्वीपमध्ये मानसोत्तरनामैक अवेवार्थीनपराथीन-
 वर्षयोर्मर्यादायलोऽयुतयोऽनोऽयुतायामो यत्र तु
 यतसृषु द्विषु यत्वारि पुराणि लोकपालानामिन्द्रादीनां
 यद्गुरिष्टात्सूर्यरथस्य मेरुं परिभ्रमतः संवत्सरात्मकं
 यत्कं देवानामडोरात्राभ्यां परिभ्रमति ॥ ३० ॥

तद्द्वीपस्याप्यधिपतिः प्रैयव्रतो वीतिहोत्रो नामैतस्यात्मजौ
 रभणकघातकिनामानौ वर्षपती नियुज्य स स्वयं पूर्वजव-
 द्भगवत्कर्मशील अवास्ते ॥ ३१ ॥

तद्दर्भपुरुषा भगवन्तं ब्रह्मरूपिणं सकर्मकेण
 कर्मणाराधयन्तीदं योदाडरन्ति ॥ ३२ ॥

यत्तत्कर्ममयं लिङ्गं ब्रह्मलिङ्गं जनोऽर्थयेत् ।
 अेकान्तमद्भयं शान्तं तस्मै भगवते नम इति ॥ ३३ ॥

ऋषिरुवाच

ततः परस्ताल्लोकालोकनामायलो लोकालोकयो-
 रन्तराले परित उपक्षिप्तः ॥ ३४ ॥

यावन्मानसोत्तरमेवोरन्तरं तावती भूमिः काञ्चन्य-
 न्यादर्शतलोपमा यस्यां प्रक्षितः पदार्थो न कथञ्चित्युनः
 प्रत्युपलभ्यते तस्मात्सर्वसत्त्वपरिहृताऽऽसीत् ॥ ३५ ॥

लोकालोक इति समाख्या यदनेनायलेन
 लोकालोकस्थान्तर्वर्तिनावस्थाप्यते ॥ ३६ ॥

स लोकत्रयान्ते परित ईश्वरेण विहितो
 यस्मात्सूर्यादीनां ध्रुवापवर्गाणां ज्योतिर्गणानां
 गभस्तयोऽवर्षीनांस्त्रीन् लोकानावितन्वाना
 न कदाचित्पराथीना भवितुमुत्सङ्गते

તાવદુન્નહનાયામઃ ॥ ૩૭ ॥

એતાવાન્ લોકવિન્યાસો માનલક્ષણસંસ્થાભિર્વિચિન્તિતઃ

કવિભિઃ સ તુ પઞ્ચાશત્કોટિગણિતસ્ય ભૂગોલસ્ય

તુરીયભાગોડયં લોકાલોકાયલઃ ॥ ૩૮ ॥

તદ્દુપરિષ્ઠાચ્યતસૃષ્વાશાસ્વાત્મયોનિનાખિલજગદ્દુરુણા-

ધિનિવેશિતા યે દ્વિરદપતય ઋષભઃ પુષ્કરચૂડો

વામનોડપરાજિત ઇતિ સકલલોકસ્થિતિહેતવઃ ॥ ૩૯ ॥

તેષાં સ્વવિભૂતીનાં લોકપાલાનાં ચ વિવિધવીર્યો-

પબૃહણાય ભગવાન્ પરમમહાપુરુષો મહાવિભૂતિપતિ-

સ્તર્તાર્યાત્મનો વિશુદ્ધસત્ત્વં ધર્મજ્ઞાનવૈરાગ્યૈશ્વર્યા-

દ્યૃષ્ટમહાસિદ્ધ્યુપલક્ષણં વિષ્વક્ષેનાદિભિઃ સ્વપાર્ષદપ્રવરૈઃ

પરિવારિતો નિજવરાયુધોપશોભિતૈર્નિજભુજદણ્ડૈઃ

સન્ધારયમાણસ્તસ્મિન્ ગિરિવરે સમન્તાત્સકલલોક-

સ્વસ્તય આસ્તે ॥ ૪૦ ॥

આકલ્પમેવં વેષં ગત એષ ભગવાનાત્મયોગમાયયા

વિરચિતવિવિધલોકયાત્રાગોપીયાયેત્યર્થઃ ॥ ૪૧ ॥

યોડન્તર્વિસ્તાર એતેન હ્યલોકપરિમાણં ચ વ્યાખ્યાતં

ચદ્ભિર્લોકાલોકાયલાત્તતઃ પરસ્તાદ્યોગેશ્વરગતિં

વિશુદ્ધામુદાહરન્તિ ॥ ૪૨ ॥

અણ્ડમધ્યગતઃ સૂર્યો ધાવાભૂમ્યોર્યદન્તરમ્ ।

સૂર્યાણ્ડગોલયોર્મધ્યે કોટ્યઃ સ્યુઃ પઞ્ચવિંશતિઃ ॥ ૪૩ ॥

મૃતેડણ્ડ એષ એતસ્મિન્ યદભૂત્તતો માર્તાણ્ડ ઇતિ

વ્યપદેશઃ હિરણ્યગર્ભ ઇતિ ચદ્ધિરણ્યાણ્ડસમુદ્ભવઃ ॥ ૪૪ ॥

સૂર્યોણ હિ વિભજ્યન્તે દિશઃ પં ધૌર્મહી ભિદા ।

સ્વર્ગાપવર્ગૌ નરકા રસૌકાંસિ ચ સર્વશઃ ॥ ૪૫ ॥

દેવતિર્યઙ્ મનુષ્યાણાં સરીસૃપસવીરુધામ્ ।

સર્વજીવનિકાયાનાં સૂર્ય આત્મા દૃગીશ્વરઃ ॥ ૪૬ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં

પઞ્ચમસ્કન્ધે ભુવનકોશવર્ણને સમુદ્રવર્ષસન્નિવેશ-

परिमाणलक्षणो नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ एकविंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

येतावानेव भूवल्यस्य सन्निवेशः प्रमाणलक्षातातो

व्याख्यातः ॥ १ ॥

येतेन छि द्रिवो मण्डलमानं तद्विद उपदिशन्ति
यथा द्विदलयोर्निष्पावादीनां ते अन्तरेणान्तरिक्षं
तद्बुभयसन्धितम् ॥ २ ॥

यन्मध्यगतो भगवांस्तपतां पतिस्तपन आतपेन
त्रिलोकीं प्रतपत्यवभासयत्यात्मभासा स ओष
उदगयनदक्षिणायनवैषुवतसंज्ञाभिर्मान्द्यशैष्ठ्य-
मानाभिर्गतिभिरारोहणवरोहणसमानस्थानेषु
यथा सवनमभिपद्यमानो मकरादिषु राशिष्व-
डोरान्नाशि दीर्घद्रस्वसमानानि विधत्ते ॥ ३ ॥

यदा मेषतुल्योर्वर्तते तदाडोरान्नाशि
समानानि भवन्ति यदा वृषभादिषु पञ्चसु
य राशिषु यरति तदाडान्येव वर्धन्ते इत्यसति
य मासि मास्येकैका घटिका रात्रिषु ॥ ४ ॥

यदा वृश्चिकादिषु पञ्चसु वर्तते तदाडोरान्नाशि
विपर्ययाशि भवन्ति ॥ ५ ॥

यावदक्षिणायनमडानि वर्धन्ते यावदुदगयनं
रात्रयः ॥ ६ ॥

येवं नवकोटय ओकपञ्चाशत्लक्षाणि योजनानां
मानसोत्तरगिरिपरिवर्तनस्थोपदिशन्ति
तस्मिन्नेन्द्रो पुरी पूर्वस्मान्मेरोर्देवधानी नाम

दक्षिणतो याम्यां संयमनीं नाम पश्चाद्गुरुणीं
निम्बोयनीं नाम उत्तरतः सौम्यां विभावरीं नाम
तासूदयमध्याह्नास्तमयनिशीथानीति भूतानां
प्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण
मेरोश्चतुर्दिशम् ॥ ७ ॥

तत्रत्यानां दिवसमध्यङ्गत एव सदाऽऽदित्यस्तपति
सव्येनायलं दक्षिणेन करोति ॥ ८ ॥

यत्रोदति तस्य ७ समानसूत्रनिपाते निम्बोयति
यत्र ङ्वयन स्थन्तेनाभितपति तस्य ङैष समानसूत्र-
निपाते प्रस्वापयति तत्र गतं न पश्यन्ति ये तं
समनुपश्येरन् ॥ ९ ॥

यदा यैन्धाः पुर्याः प्रचलते पञ्चदशघटिकाभिर्याम्यां
सपादकोटिद्वयं योजनानां सार्धद्वादशलक्षाणि
साधिकानि योपयाति ॥ १० ॥

एवं ततो वारुणीं सौम्यामैन्द्रीं च पुनस्तथान्ये च
ग्रहाः सोमाद्यो नक्षत्रैः सऽ ज्योतिश्चक्रे सम-
भ्युद्यन्ति सऽ वा निम्बोयन्ति ॥ ११ ॥

एवं मुहूर्तेन यतुस्त्रिंशलक्षयोजनान्यष्टशताधिकानि
सौरौ रथस्त्रयीमयोऽसौयतसृषु परिवर्तते पुरीषु ॥ १२ ॥

यस्यैडं यकं द्वादशारे षण्णेमि त्रिणाभि संवत्सरात्मकं
समाभनन्ति तस्याक्षो मेरोर्भूर्धनि कृतो मानसोत्तरे
कृतेतरभागो यत्र प्रोतं रविरथयकं तैलयन्त्रयङ्कवदृष्टमन्
मानसोत्तरगिरौ परिलभति ॥ १३ ॥

तस्मिन्नक्षे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन
सम्मितस्तैलयन्त्राक्षवदृष्टुवे कृतोपरिभागः ॥ १४ ॥

रथनीऽस्तु षट्त्रिंशलक्षयोजनायतस्तत्पुरीयभाग-
विशालस्तावान् रविरथयुगो यत्र उयाश्छन्दो
नामानः सप्तरुणयोजिता वडन्ति देवमादित्यम् ॥ १५ ॥

पुरस्तात्सवितुररुणः पश्चात्त्रय नियुक्तः सौत्ये

कर्मणि डिवास्ते ॥ १६ ॥

तथा वालिभिल्या ऋषयोऽगुष्ठपर्वमात्राः षष्टिसहस्राणि
पुरतः सूर्यं सूक्तवाकाय नियुक्ताः संस्तुवन्ति ॥ १७ ॥

तथान्ये च ऋषयो गन्धर्वाप्सरसो नागा ग्रामाण्यो
यातुधाना देवा षट्यैकैकशो गणाः सप्तयतुर्दश
मासि मासि भगवन्तं सूर्यमात्मानं नानानामानं
पृथङ्नानानामानः पृथक्कर्मभिर्द्वादश उपासते ॥ १८ ॥

लक्षोत्तरं सार्धनवकोटियोजनपरिमण्डलं
भूवल्यस्य क्षणेन सगव्यूत्युत्तरं द्विसहस्रयोजनानि
स भुङ्क्ते ॥ १९ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संखितायां
पञ्चमस्कन्धे ज्योतिश्चक्रसूर्यरथमण्डलवर्णनं
नमैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ द्वाविंशोऽध्यायः ॥

राजोवाच

यदेतद्भागवत आदित्यस्य मेरुं ध्रुवं च प्रदक्षिणेन
परिक्रामतो राशीनामभिमुष्णं प्रथवितं याप्रदक्षिणं
भगवतोपवर्णितममुष्य वयं कथमनुमिमीमहीति ॥ १ ॥

स डोवाच

यथा कुलालयुक्तेषु भ्रमतां सः भ्रमतां तदाश्रयाणां
पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदेशान्तरेष्वप्युपलभ्य-
मानत्वादेवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालयुक्तेषु ध्रुवं
मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सः परिधावमानानां
तदाश्रयाणां सूर्यादीनां त्रयाणां गतिरन्यैव नक्षत्रान्तरे
राश्यन्तरे योपलभ्यमानत्वात् ॥ २ ॥

स शेषे भगवानादिपुरुषे श्वे साक्षात्रारायणो
लोकाणां स्वस्तये आत्मानं त्रयीमयं कर्मविशुद्धि-
निमित्तं कविभिरपि य वेदेन विजिज्ञास्यमानो
द्वादशधा विभज्य षट्सु वसन्तादिष्वृतुषु
यथोपशोषमृतुगुणान् विदधाति ॥ ३ ॥

तमेतमिह पुरुषास्त्रया विधया वार्णाश्रमा-
यारानुपथा उच्यन्वयैः कर्मभिराम्नातैर्योगविदानैश्च
श्रद्धया यजन्तोऽञ्जसा श्रेयः समधिगच्छन्ति ॥ ४ ॥

अथ स शेष आत्मा लोकाणां धावापृथिव्योरन्तरेण
नभोवलयस्य कालयङ्गतो द्वादशमासान् भुङ्क्ते
राशिसंज्ञान् संवत्सरावयवान् मासः पक्षद्वयं द्विवा
नक्तं येति सपादक्षैर्द्वयमुपदिशन्ति यावता षष्ठमंशं
भुञ्जत स वै ऋतुरित्युपदिश्यते संवत्सरावयवः ॥ ५ ॥

अथ य यावतार्धेन नभोवीथ्यां प्रथरति तं
कालमयनमायक्षते ॥ ६ ॥

अथ य यावन्नभोमण्डलं सह धावापृथिव्यो-
र्मण्डलाभ्यां कात्स्नर्येन स ऽ भुञ्जत तं कालं
संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरं
वत्सरमिति भानोर्मान्द्यशैर्घ्नसमगतिभिः
समाप्नन्ति ॥ ७ ॥

एवं चन्द्रमा अर्कगमस्तिभ्य उपरिष्ठावल्लक्ष्योऽनत
उपलभ्यमानोऽर्कस्य संवत्सरमुक्तिं पक्षाभ्यां
मासमुक्तिं सपादक्षाभ्यां दिनेनैव पक्षमुक्तिमग्रयारी
द्रुततरगमनो भुङ्क्ते ॥ ८ ॥

अथ यापूर्यमाणामिश्च कलाभिरभराणां
क्षीयमाणामिश्च कलाभिः पितृणामडोरान्नाणि
पूर्वपक्षापरपक्षाभ्यां वितन्वानः सर्वशुभ-
निवडप्राणो शुभश्चैकमेकं नक्षत्रं त्रिंशता
मुदूर्तैर्भुङ्क्ते ॥ ९ ॥

य अेष षोडशकलः पुरुषो भगवान् मनोमयो-
 ऽन्नमयोऽमृतमयो देवपितृमनुष्यभूतपशुपक्षि-
 सरीसृपवीरुधां प्राणायामयनशीलत्वात्सर्वमय
 षति वर्णयन्ति ॥ १० ॥

तत उपरिष्टात्रिलक्षयोजनतो नक्षत्राणि मेरुं
 दक्षिणैवैव कालायन षश्वरयोजितानि
 सडाभिजिताष्टाविंशतिः ॥ ११ ॥

तत उपरिष्टादृशना द्विलक्षयोजनत उपलभ्यते
 पुरतः पश्चात्सार्धैव वार्कस्य शैघ्रमान्धसाम्याभि-
 र्गतिभिरर्कवच्यरति लोकानां नित्यदानुकूल अेव
 प्रायेण वर्षयश्चारेणानुमीयते स वृष्टिविष्टम्भ-
 ग्रहोपशमनः ॥ १२ ॥

उशनसा बुधो व्याख्यातस्तत उपरिष्टाद्विलक्ष-
 योजनतो बुधः सोमसुत उपलभ्यमानःप्रायेण
 शुभकृद्येकार्कद्व्यतिरिच्येत तदातिवाताभ्रप्राया-
 नावृष्ट्यादि भयमाशंसते ॥ १३ ॥

अत उर्ध्वमङ्गारकोऽपि योजनलक्षद्वितय
 उपलभ्यमानस्त्रिभिस्त्रिभिः पक्षैरेकैकशो
 राशीन् द्वादशानुभुङ्क्ते यदि न वकेणामिर्वर्तते
 प्रायेणशुभग्रहोऽघशंसः ॥ १४ ॥

तत उपरिष्टाद्विलक्षयोजनान्तरगतो
 भगवान् बृहस्पतिरेकैकस्मिन् राशौ
 परिवत्सरं परिवत्सरं यरति यदि न वकः
 स्यात्प्रायेणानुकूलो ब्राह्मणकुलस्य ॥ १५ ॥

तत उपरिष्टाद्योजनलक्षद्वयात्प्रतीयमानः
 शनैश्चर अेकैकस्मिन् राशौ त्रिंशन्भासान्
 विलम्बमानः सर्वानेवानुपर्येति तावद्भि-
 रनुवत्सरैः प्रायेण छि सर्वेषामशान्तिकरः ॥ १६ ॥

तत उत्तरस्मादृषय अेकादशलक्षयोजनान्तर
 उपलभ्यन्ते य अेव लोकानां शमनुभावयन्तो

ભગવતો વિષ્ણોર્યત્પરમં પદં પ્રદક્ષિણાં પ્રક્રમન્તિ ॥ ૧૭ ॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે પારમહંસ્યાં સંહિતાયાં
પચ્ચમસ્કન્ધે જ્યોતિશ્ચક્રવર્ણિ દ્વાવિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૨ ॥

॥ ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય ॥

॥ ત્રયોવિંશોઽધ્યાયઃ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ

અથ તસ્માત્પરતસ્ત્રયોદશલક્ષયોજનાન્તરતો
યત્તદ્વિષ્ણોઃ પરમં પદમભિવદન્તિ યત્ર હ મહા-
ભાગવતો ધ્રુવ ઔત્તાનપાદિરગ્નિનેન્દ્રેણ પ્રજાપતિના
કશ્યપેન ધર્મેણ ચ સમકાલયુગ્ભિઃ સબહુમાનં
દક્ષિણાતઃ ક્રિયમાણ ઇદાનીમપિ કલ્પજીવિના-
માજીવ્ય ઉપાસ્તે તસ્યેહાનુભાવ ઉપવર્ણિતઃ ॥ ૧ ॥

સ હિ સર્વેષાં જ્યોતિર્ગણાનાં ગ્રહનક્ષત્રાદીના-
મનિમિષેણાવ્યક્તરંહસા ભગવતા કાલેન
બ્રામ્યમાણાનાં સ્થાણુરિવાવષ્ટમ્મ ઈશ્વરેણ વિહિતઃ
શશ્વદવભાસતે ॥ ૨ ॥

યથા મેઢીસ્તમ્મ આકમણપશવઃ સંયોજિતા-
સ્ત્રિભિસ્ત્રિભિઃ સવનૈર્યથાસ્થાનં માણ્ડલાનિ
ચરન્ત્યેવં ભગણા ગ્રહાદય એતસ્મિન્નન્તર્બહિર્યોગેન
કાલચક્ર આયોજિતા ધ્રુવમેવાવલમ્બ્ય
વાયુનોદીર્યમાણા આકલ્પાન્તં પરિચ્ક્રમન્તિ
નભસિ યથા મેઘાઃ શ્યેનાદયો વાયુવશાઃ
કર્મસારથયઃ પરિવર્તન્તે એવં જ્યોતિર્ગણાઃ
પ્રકૃતિપુરુષસંયોગાનુગૃહીતાઃ કર્મનિર્મિત-
ગતયો ભુવિ ન પતન્તિ ॥ ૩ ॥

કેચનૈતજ્જ્યોતિરનીકં શિશુમારસંસ્થાનેન ભગવતો

वासुदेवस्य योगधारणायामनुवर्षयन्ति ॥ ४ ॥

यस्य पुच्छाग्नेऽवाक्शिरसः कुण्डलीभूतदेहस्य
ध्रुव उपकल्पितस्तस्य वाङ्मूले प्रजापतिरग्निरिन्द्रो
धर्मं धिति पुच्छमूले धाता विधाता यः कट्यां
समर्षयः तस्य दक्षिणावर्तकुण्डलीभूतशरीरस्य
यान्युदगयनानि दक्षिणपार्श्वं तु नक्षत्राण्युप-
कल्पयन्ति दक्षिणायनानि तु सन्त्ये यथा
शिशुमारस्य कुण्डलाभोगसन्निवेशस्य
पार्श्वयोरुभयोरप्यवयवाः समसङ्ख्या भवन्ति
पृष्ठे त्वज्वीथी आकाशगङ्गा योदरतः ॥ ५ ॥

पुनर्वसुपुष्यौ दक्षिणवामयोः श्रोत्रयोरार्द्राऽऽश्लेषे
यः दक्षिणवामयोः पश्चिमयोः पादयोरभिजि-
दुत्तराषाढे दक्षिणवामयोर्नासिकयोर्यथासङ्ख्यं
श्रवणपूर्वाषाढे दक्षिणवामयोर्लोचनयोर्धनिष्ठा
मूलं यः दक्षिणवामयोः कर्णयोर्मघादीन्यष्ट
नक्षत्राणि दक्षिणायनानि वामपार्श्ववङ्किषु
युञ्जत तथैव मृगशीर्षादीन्युदगयनानि
दक्षिणपार्श्ववङ्किषु प्रातिलोभ्येन प्रयुञ्जत
शतभिषा ज्येष्ठे स्कन्धयोर्दक्षिणवामयोर्न्यसेत् ॥ ६ ॥

उत्तराडनावगस्तिरधराडनौ यमो मुग्धेषु याङ्गारकः
शनैश्चर उपस्थे बृहस्पतिः ककुटि वक्षस्यादित्यो
दृष्टये नारायणो मनसि चन्द्रो नाभ्यामुशना
स्तनयोरश्विनौ बुधः प्राणपानयो राडुर्गले केतवः
सर्वाङ्गेषु रोमसु सर्वे तारागणाः ॥ ७ ॥

अेतद्गु डैव भगवतो विष्णोः सर्वदेवतामयं
रुपमदरुडः सन्ध्यायां प्रयतो वाग्यतो
निरीक्षमाण उपतिष्ठेत नमो ज्योतिर्लोकत्रय
कालायनायानिभिषां पतये मडापुरुषाया-
भिधीमहीति ॥ ८ ॥

अडर्क्षतारामयमाधिदैविकं

पापापडं मन्त्रकृतां त्रिकालम् ।
नमस्यतः स्मरतो वा त्रिकालं
नश्येत् तत्कालजमाशु पापम् ॥ ८ ॥

ॐ श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे शिशुमारसंस्थावर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ यतुर्विंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच
अधस्तात्सवितुर्योजनायुते स्वर्मानुर्नक्षत्रव-
श्यरतीत्येके योऽसावमरत्वं गृहत्वं यालभत ।
भगवदनुकम्पया स्वयमसुरापसदः सैखिकेयो
ऽयतदर्डस्तस्य तात जन्मकर्माणि योपरिष्ठा-
द्रक्ष्यामः ॥ १ ॥

यददस्तरणैर्मण्डलं प्रतपतस्तद्विस्तरतो योजना-
युतमायक्षते द्वादशसहस्रं सोमस्य त्रयोदशसहस्रं
राडोर्यः पर्वणि तद्व्यवधानकृद्भैरानुबन्धः
सूर्यायन्द्रमसावभिधावति ॥ २ ॥

तन्निशम्योभयत्रापि भगवता रक्षणाय प्रयुक्तं
सुदर्शनं नाम भागवतं दयितमस्त्रं तत्तेजसा
दुर्विषडं मुहुः परिवर्तमानमभ्यवस्थितो मुहूर्त-
मुद्धिजमानश्चकिततुदय आराटेव निवर्तते
तदुपरगामिति वदन्ति लोकाः ॥ ३ ॥

ततोऽधस्तात्सिद्धयारणविधाधराणां सदनानि
तावन्मात्रं येव ॥ ४ ॥

ततोऽधस्ताद्यक्षरक्षःपिशाचप्रेतभूतगणानां
विडाराजिरमन्तरिक्षं यावद्वायुः प्रवाति यावन्मेघा

उपलभ्यन्ते ॥ ५ ॥

ततोऽधस्ताच्छतयोजनान्तरं ध्यं पृथिवी याव-
द्वंसभासश्चेनसुपर्णाद्यः पतन्निप्रवरा उत्पतन्तीति ॥ ६ ॥

उपवर्णितं भूमैर्यथा सन्निवेशावस्थानमवनेर-
ध्यधस्तात्साम्भुविवरा ऐकैकशो योजनायुतान्तरेणा-
यामविस्तारेणोपकूमा अतलं वितलं सुतलं
तलातलं मडातलं रसातलं पातालमिति ॥ ७ ॥

अेषु ङि भिलस्वर्गेषु स्वर्गाद्यध्यधिककामभोगै-
श्वर्यानन्दभूतिविभूतिभिः सुसमृद्धभवनोधाना-
ङ्गीडाविडारेषु दैत्यदानवकाद्रवेया नित्यप्रमुदितानु-
रक्तकलत्रापत्यबन्धुसुहृदनुयरा गृहपतय
श्वराद्यध्यप्रतिष्ठतकामा मायाविनोदा निवसन्ति ॥ ८ ॥

येषु मडाराज मयेन मायाविना विनिर्मिताः
पुरो नानामणिप्रवरप्रवेकविरचितविचित्रभवन-
प्राकारगोपुरसमायैत्यथत्वरायतनादिभि-
र्नागासुरमिथुनपारावतशुकसारिकाऽऽङ्गीर्णकृत्रिम-
भूमिभिर्विवरेश्वरगृहोत्तमैः समलङ्कृताश्चकासति ॥ ९ ॥

उद्यानानि यातितरां मन इन्द्रियानन्दिभिः
कुसुमकृलस्तम्बकसुभगकिंसलययावनतरुचिर-
विटपविटपिनां लताङ्गालिङ्गितानां श्रीभिः
समिथुनविविधविडङ्गमजलाशयानाममल-
जलपूर्णां जषकुलोत्वङ्गधनक्षुभितनीरनीरज-
कुमुदकुवलयकलारनीलोत्पललोहितशतपत्रादि
वनेषु कृतनिकेतनानामेकविडाराकुलमधुर-
विविधस्वनादिभिरिन्द्रियोत्सवैरमरलोकश्रिय-
मतिशयितानि ॥ १० ॥

यत्र उ वाव न लयमडोरात्रादिभिः
कालविभागेरुपलक्ष्यते ॥ ११ ॥

यत्र ङि मडाङ्गिप्रवरशिरोमणयः सर्वं तमः प्रभाधन्ते ॥ १२ ॥

न वा अतेषु वसतां द्रिव्यौषधिरसरसायनात्रपान-
स्नानादिभिराधयो व्याधयो वलीपलितजराद्यश्च
दृढवैवर्ण्यदौर्गन्ध्यस्वेदकलमग्लानिरिति वयोऽवस्थाश्च
भवन्ति ॥ १३ ॥

न हि तेषां कल्याणानां प्रभवति कुतश्चन मृत्युर्विना
भगवत्तेजसश्चक्रापदेशात् ॥ १४ ॥

यस्मिन् प्रविष्टेऽसुरवधूनां प्रायः पुंसवनानि
भयादेव स्रवन्ति पतन्ति च ॥ १५ ॥

अथातले मयपुत्रोऽसुरो बलो निवसति येन उ वा
एत सृष्टाः षण्णवतिर्मायाः काश्चनाद्यापि मायाविनो
धारयन्ति यस्य च जृम्भमाज्ञस्य मुपतस्त्रयः स्त्रीगणा
उदपद्यन्त स्वैरिण्यः कामिन्यः पुंश्चल्य एति या वै
भिलायनं प्रविष्टं पुरुषं रसेन डाटकाप्येन साधयित्वा
स्वविलासावलोकनानुरागस्मितसंलापोपगूढनादिभिः
स्वैरं किल रमयन्ति यस्मिन्पुपयुक्ते पुरुषे ईश्वरोऽहं
सिद्धोऽहमित्ययुतमडागजबलमात्मानमभिमन्यमानः
कथ्यते मदान्ध एव ॥ १६ ॥

ततोऽधस्ताद्धितले हरो भगवान् डाटकेश्वरः स्वपार्षद-
भूतगणवृत्तः प्रजापतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्या सः
मिथुनीभूत आस्ते यतः प्रवृत्ता सरित्प्रवरा डाटकी नाम
भवयोर्वीर्येण यत्र शिखरानुर्मातरिश्चना समिध्यमान
ओजसा पिबति तन्निष्कृतं डाटकाप्यं सुवर्णं भूषणोना-
सुरेन्द्रावरोधेषु पुरुषाः सः पुरुषीभिर्धारयन्ति ॥ १७ ॥

ततोऽधस्तात्सुतले उदारश्रवाः पुण्यश्लोको
विरोचनात्मजो बलिर्भगवता महेन्द्रस्य प्रियं
शिखीर्षमाणोनादितेर्लब्धकायो भूत्वा वटुवामनरूपेण
पराक्षिमलोकत्रयो भगवदनुकम्पयैव पुनः प्रवेशित
एन्द्रादिष्वविद्यमानया सुसमृद्धया श्रियाभिजुष्टः
स्वधर्मैर्णाराधयंस्तमेव भगवन्तमाराधनीयमपगत-
साध्वस आस्तेऽधुनापि ॥ १८ ॥

नो अवेतत्साक्षात्कारो भूमिदानस्य यत्तद्भगवत्यशेष-
 श्रुवनिकायानां श्रुवभूतात्मभूते परमात्मनि वासुदेवे
 तीर्थतमे पात्रे उपपन्ने परया श्रद्धया परमादरसमाहित-
 मनसा सम्प्रतिपादितस्य साक्षादपवर्गद्वारस्य
 यद्विलनिलयैश्वर्यम् ॥ १९ ॥

यस्य उ वाव क्षुत्पतनप्रस्मलनादिषु विवशः
 सकृन्नामाभिगृणान् पुरुषः कर्मबन्धनमञ्जसा
 विधुनोति यस्य डैव प्रतिबाधनं मुमुक्षुवो-
 ऽन्यथैवोपलभन्ते ॥ २० ॥

तद्भक्तानामात्मवतां सर्वेषामात्मन्यात्मद
 आत्मतथैव ॥ २१ ॥

न वै भगवान् नूनममुष्यानुजग्राह यदुत पुनरात्मा-
 नुस्मृतिभोषणं मायामयभोगैश्वर्यमेवातनुतेति ॥ २२ ॥

यत्तद्भगवतानधिगतान्योपायेन याञ्चाञ्छलेनापहृत
 स्वशरीरावशेषितलोकत्रयो वरुणपाशैश्च सम्प्रतिमुक्तो
 गिरिदर्यां यापविद्धु इति डोवाच ॥ २३ ॥

नूनं अतायं भगवानर्थेषु न निष्णातो योऽसाविन्द्रो
 यस्य सशिवो मन्त्राय वृत अेकान्ततो बृहस्पतिस्त-
 मतिडाय यमुपेन्द्रेणात्मानमयायतात्मनश्चाशिषो
 नो अेव तद्दास्यमतिगम्भीरवयसः कालस्य
 मन्वन्तरपरिवृत्तं क्रियल्लोकत्रयमिदम् ॥ २४ ॥

यस्यानुदास्यमेवास्मत्पितामडः डिल वप्रे न तु
 स्वपित्र्यं यदुताकुतोभयं पदं दीयमानं भगवतः परमिति
 भगवतोपरते जलु स्वपितरि ॥ २५ ॥

तस्य मडानुभावस्यानुपथममृजितकषायः डो वास्मद्विधः
 परिडीणभगवदनुग्रह उपजिगमिषतीति ॥ २६ ॥

तस्यानुयश्चितमुपरिष्ठाद्विस्तश्चिष्यते यस्य भगवान् स्वय-
 मभिलजगद्गुरुर्नारायणो द्वारि गदापाणिरवतिष्ठते निज-
 जनानुकम्पितलृदयो येनाङ्गुष्ठेन पदा दशकन्धरो योजना-

युतायुतं द्विविजय उच्यतिः ॥ २७ ॥

ततोऽधस्तात्तलातले मयो नाम दानवेन्द्रस्त्रिपुराधिपति-
र्भगवता पुरारिणा त्रिलोकीशं चिकीर्षुणा निर्दग्धस्व-
पुरत्रयः तत्प्रसादाल्लब्धपदो मायाविनामाचार्यो
महादेवेन परिरक्षितो विगतसुदर्शनभयो महीयते ॥ २८ ॥

ततोऽधस्तात्भलातले काद्रवेयाणां सर्पाणां
नैकशिरसां क्रोधवशो नाम गणः कुलकतक्षककालिय-
सुषेणादिप्रधाना महाभोगवन्तः पतत्रिराजाधिपतेः
पुरुषवाहादनवरतमुद्भिजमानाः स्वकलत्रापत्यसुहृ-
त्सुटुम्भसङ्गेन क्वचित्प्रमत्ता विहरन्ति ॥ २९ ॥

ततोऽधस्ताद्रसातले दैतेया दानवाः पणयो नाम
निवातकवयाः कालेया छिरण्यपुरवासिन इति
विबुधप्रत्यनीका उत्पत्या महीजसो महासाहसिनो
भगवतः सकललोकानुभावस्य उररेव तेजसा
प्रतिष्ठतभलावलेपा बिलेशया एव वसन्ति ये वै
सरमयेन्द्रदूत्या वाग्भिर्मन्त्रवर्णाभिरिन्द्राद्भिष्यति ॥ ३० ॥

ततोऽधस्तात्पाताले नागलोकपतयो वासुकिप्रमुखाः
शङ्खकुलिकमहाशङ्खश्चेतघनञ्जयधृतराष्ट्रशङ्खयू-
कम्बलाश्रतरेवदत्तादयो महाभोगिनो महामर्षा
निवसन्ति येषामु उ वै पञ्चसप्तदशशतसहस्रशीर्षाणां
कृणासु विरचिता महामणयो रोचिष्णवः पातालविवर-
तिभिरनिकरं स्वरोचिषा विधमन्ति ॥ ३१ ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां
पञ्चमस्कन्धे राह्वादिस्थितिबिलस्वर्गमर्यादानिर्घणं
नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ पञ्चविंशोऽध्यायः ॥

श्रीशुक उवाच

तस्य मूलदेशे त्रिंशद्योजनसहस्रान्तर आस्ते या वै
 कला भगवतस्तामसी समाभ्यातानन्त एति सात्वतीया
 द्रष्टृदृश्ययोः सङ्घर्षणामहमित्यभिमान-लक्षणं यं
 सङ्घर्षणमित्याचक्षते ॥ १ ॥

यस्येदं क्षितिमण्डलं भगवतोऽनन्तमूर्तेः सहस्रशिरस
 ओकस्मिन्नेव शीर्षणि प्रियमाणं सिद्धार्थं एव लक्ष्यते ॥ २ ॥

यस्य उ वा एदं कालेनोपसञ्जितीर्षतोऽमर्षविरचित-
 रुचिरभ्रमद्भ्रुवोरन्तरेण साङ्घर्षणो नाम रुद्र ओकादश-
 व्यूहस्रक्षस्त्रिशिषं शूलमुत्तमभयन्नुदतिष्ठत् ॥ ३ ॥

यस्याङ्घ्रिकमलयुगलारुणविशदनभमणिषण्ड-
 मण्डलेषु अडिपतयः सह सात्वतर्षणैरेकान्तभक्ति-
 योगेनावनमन्तः स्ववदनानि परिस्फुरद्भ्रुवुलप्रभा-
 मण्डितगण्डस्थलान्यतिमनोहराणि प्रमुदितमनसः
 भलु विलोकयन्ति ॥ ४ ॥

यस्यैव छि नागराजकुमार्य आशिष आशासाना-
 श्चार्यङ्गवलयविलसितविशदविपुलधवलसुभग-
 रुचिरभुजरजतस्तम्भेष्वगुरुयन्तनकुङ्कुमपङ्कानु-
 लेपेनावलिम्पमानास्तदभिमर्शनोन्मथितदृढय-
 मकरध्वजवेशरुचिरललितस्मितास्तदनुराग-
 मधमुदितमदविधूर्णितारुणकण्ठावलोकनयन-
 वदनारविन्दं सग्रीडं डिल विलोकयन्ति ॥ ५ ॥

स अथ भगवाननन्तोऽनन्तगुणार्णव आदित्येव
 उपसंभृतामर्षरोषवेगो लोकानां स्वस्तय आस्ते ॥ ६ ॥

ध्यायमानः सुरासुरोरगसिद्धगन्धर्वविद्याधर-
 मुनिगणैरनवरतमधमुदितविकृतविह्वलयोयनः
 सुललितमुपरिकामृतेनाध्यायमानः स्वपार्श्व-
 विबुधयूथपतीनपरिभ्वानरागनवतुलसिडामोद-
 मध्वासवेन माधेन् मधुकरव्रातमधुरगीतश्रियं

વૈજયન્તીં સ્વાં વનમાલાં નીલવાસા એકકુણ્ડલો
હલકકુદિ કૃતસુભગસુન્દરભુજો ભગવાન્ માહેન્દ્રો
વારણેન્દ્ર ઇવ કાઞ્ચનીં કક્ષામુદારલીલો બિભર્તિ ॥ ૭ ॥

ય એષ એવમનુશ્રુતો ધ્યાયમાનો મુમુક્ષુણામનાદિ-
કાલકર્મવાસનાગ્રથિતમવિદ્યામયં હૃદયગ્રન્થિં
સત્વરજસ્તમોમયમન્તર્હૃદયં ગત આશુ નિર્ભિન્તિ
તસ્થાનુભાવાન્ ભગવાન્ સ્વાયમ્ભુવો નારદઃ સહ
તુમ્ભુરુણા સભાયાં બ્રહ્મણઃ સંશ્લોકયામાસ ॥ ૮ ॥

ઉત્પત્તિસ્થિતિલયહેતવોડસ્ય કલ્પાઃ
સત્વાધાઃ પ્રકૃતિગુણા યદીક્ષયાડડસન્ ।
યદ્રૂપં ધ્રુવમકૃતં યદેકમાત્મન્
નાનાધાત્કથમુ હ વેદ તસ્ય વર્ત્મ ॥ ૯ ॥

મૂર્તિં નઃ પુરુકૃપયા ભભાર સત્ત્વં
સંશુદ્ધં સદસદિદં વિભાતિ તત્ર ।
યલ્લીલાં મૃગપતિરાદેડનવધા-
માદાતું સ્વજનમનાંસ્યુદારવીર્યઃ ॥ ૧૦ ॥

યન્નામશ્રુતમનુકીર્તયેદકસ્મા-
દાર્તો વા યદિ પતિતઃ પ્રલમ્ભનાદ્ધ્રા ।
હન્ત્યંહઃ સપદિ નૃણામશૈષમન્યં
કં શેષાદ્ભગવત આશ્રયેન્મુમુક્ષુઃ ॥ ૧૧ ॥

મૂર્ધન્યર્પિતમણુવત્સહસ્રમૂર્ધો
ભૂગોલં સગિરિસરિત્સમુદ્રસત્ત્વમ્ ।
આનન્ત્યાદનિમિતવિક્રમસ્ય ભૂમ્નઃ
કો વીર્યાણ્યધિગણયેત્સહસ્રજિહ્વઃ ॥ ૧૨ ॥

એવમ્પ્રભાવો ભગવાનનન્તો
દુરન્તવીર્યોરુગુણાનુભાવઃ ।
મૂલે રસાયાઃ સ્થિત આત્મતન્ત્રો
યો લીલયા ક્ષ્માં સ્થિતયે બિભર્તિ ॥ ૧૩ ॥

એતા હ્યેવેહ નૃભિરુપગન્તવ્યા ગતયો યથા
કર્મવિનિર્મિતા યથોપદેશમનુવર્ણિતાઃ કામાન્

कामयमानैः ॥ १४ ॥

अेतावतीर्ढिं राजन् पुंसः प्रवृत्तिलक्षणास्य धर्मस्य

विपाङ्गतय उच्य्यावया विसदृशा यथाप्रश्रं

व्याथप्ये किमन्यत्तथयाम षति ॥ १५ ॥

षति श्रीमद्भागवते मडापुराणे पारमडंस्यां संछितायां

पञ्चमस्कन्धे भूविवरविध्युपवर्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ षड्विंशोऽध्यायः ॥

राजोवाय

मडर्ष अेतद्वैशित्यं लोडस्य डथमिति ॥ १ ॥

ऋषिरुवाय

त्रिगुणात्वात्कर्तुः श्रद्धया कर्मगतयः पृथग्विधाः

सर्वा अेव सर्वस्य तारतम्येन भवन्ति ॥ २ ॥

अथेदानीं प्रतिषिद्धलक्षणास्याधर्मस्य तथैव कर्तुः

श्रद्धाया वैसादृश्यात्कर्मकुलं विसदृशं भवति या

ड्यनाधविद्यया कृतकामानां तत्परिणामलक्षणाः

सृतयः सडस्रशः प्रवृत्तास्तासां प्रायुर्येणा-

नुवर्णयिष्यामः ॥ ३ ॥

राजोवाय

नरका नाम भगवन् किं देशविशेषा अथवा

बडिस्त्रिलोक्या आडोस्विदन्तराल षति ॥ ४ ॥

ऋषिरुवाय

अन्तराल अेव त्रिजगत्यास्तु द्दिशि दक्षिणास्या-

मधस्तादभूमैरुपरिष्टाय जलाधस्यामग्निष्वात्ताडयः

पितृगाणा द्दिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना

सत्या अेवाशिष आशासाना निवसन्ति ॥ ५ ॥

यत्र उ वाव भगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं
प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जन्तुषु सम्परेतेषु यथा कर्मावद्यं
दोषमेवानुल्लङ्घितभगवच्छासनः सगणो दमं
धारयति ॥ ६ ॥

तत्र छैके नरकानेकविंशतिं गणयन्ति अथ तांस्ते
राजन् नामरुपलक्षणतोऽनुकमिष्यामस्तामिस्रो-
ऽन्धतामिस्रो रौरवो मडारौरवः कुम्भीपाकः
कालसूत्रमसिपत्रवनं सूकरमुष्मन्धकूपः
कृमिभोजनः सन्धशस्तमसूर्भिर्वज्रकण्टक-
शात्मली वैतरणी पूयोदः प्राणरोधो विशसनं
लालाभक्षः सारमेयादनमवीचिरयःपानमिति
किञ्च क्षारकर्मो रक्षोगणभोजनः शूलप्रोतो
दन्धशूकोऽवटनिरोधनः पर्यावर्तनः सूयीमुष्मि-
त्यष्टाविंशतिर्नरका विविधयातनाभूमयः ॥ ७ ॥

तत्र यस्तु परवितापत्यकलत्राण्यपडरति स डि
कालपाशभङ्गो यमपुरुषैरतिभयानकैस्तामिस्रे
नरके बलान्निपात्यते अनशानुद्वानुद्वानुद्व-
ताऽनसन्तर्जनादिभिर्यातनाभिर्यात्यमानो
जन्तुर्यत्र कश्मलमासादित ऐकदैव मूर्च्छामुपयाति
तामिस्रप्राये ॥ ८ ॥

अेवमेवान्धतामिस्रे यस्तु वञ्चयित्वा पुरुषं दारादी-
नुपयुङ्क्ते यत्र शरीरी निपात्यमानो यातनास्थो
वेदनया नष्टमतिर्नष्टदृष्टिश्च भवति यथा वनस्पति-
र्वृक्षमानमूलस्तस्मादन्धतामिस्रं तमुपदिशन्ति ॥ ९ ॥

यस्त्विह वा अेतदहमिति ममेदमिति भूतद्रोहेण
केवलं स्वकुटुम्भमेवानुद्दिनं प्रपुष्पाति स तद्विह
विडाय स्वयमेव तद्वशुभेन रौरवे निपतति ॥ १० ॥

ये त्विह यथैवामुना विडिसिता जन्तवः परत्र
यमयातनामुपगतं त अेव रुरवो भूत्वा तथा

तमेव विडिंसन्ति तस्माद्रौरवमित्याडू रुरुरिति
सर्पादतिक्रूरसत्त्वस्यापदेशः ॥ ११ ॥

अेवमेव मडाशौरवो यत्र निपतितं पुरुषं डव्यादा
नाम रुरवस्तं डव्येण घातयन्ति यः डेवलं
देलम्भरः ॥ १२ ॥

यस्त्विड वा उग्रः पशून् पक्षिणो वा प्राणत
उपरन्धयति तमपडरुणं पुरुषादैरपि विगर्हितममुत्र
यमानुयराः कुम्भीपाडे तप्तैले उपरन्धयन्ति ॥ १३ ॥

यस्त्विड पितृविप्रभ्रमधुक् स डालसूत्रसंज्ञडे
नरडे अयुतयोजनपरिमण्डले ताम्रभये तमभले
उपर्यधस्तादञ्चर्काल्यामतिताध्यमानेडभिनिवेशितः
क्षुत्पिपासाभ्यां य दड्यमानान्तर्भङ्गिःशरीर आस्ते
शेते येष्टेडवतिष्ठति परिधावति य
यावन्ति पशुरोमाणि तावद्धर्षसडस्राणि ॥ १४ ॥

यस्त्विड वै निजवेदपथादनापधापगतः पाण्डुं
योपगतस्तमसिपत्रवनं प्रवेश्य डशया प्रडरन्ति
तत्र डसावितस्ततो धावमान उडयतो धारै-
स्तालवनासिपत्रैश्छिद्यमानसर्वाङ्गो ड डतो-
डस्मीति परमया वेदनया मूर्च्छितः पडे पडे
निपतति स्वधर्मडा पाण्डुडानुगतं डलं डुडुक्ते ॥ १५ ॥

यस्त्विड वै राजा राजपुरुषो वा अदण्ड्ये दण्डं
प्राणयति भ्राडमाणे वा शरीरदण्डं स पापीयान्
नरडेडमुत्र सूडरमुणे निपतति तत्रातिडलै-
र्विनिष्पिष्यमाणवयवो यथैवेडेक्षुण्डण्ड
आर्तस्वरेण स्वनयन् ड्वयिन्मूर्च्छितः
डशमडमुपगतो यथैवेडादृष्टडोषा उपरुध्वाः ॥ १६ ॥

यस्त्विड वै भूतानामीश्वरोपडल्पितवृत्तीना-
मविविक्तपरव्यथानां स्वयं पुरुषोपडल्पित-
वृत्तिर्विविक्तपरव्यथो व्यथामाचरति स
परत्रान्धकूपे तदभिद्रोडेण निपतति तत्र डसौ

तैर्जन्तुभिः पशुमृगपक्षिसरीसृपैर्मशकयूका-
मत्सुषुमक्षिकादिभिर्ये के याभिद्रुग्धास्तैः
सर्वतोऽभिद्रुज्यमाणस्तमसि विडतनिद्रानिर्वृति-
रलब्धावस्थानः परिक्रामति यथा कुशरीरे ज्ञवः ॥ १७ ॥

यस्त्विड वा असंविभजयाश्नाति यत्किञ्चनो-
पनतमनिर्मितपञ्चयज्ञो वायससंस्तुतः स
परत्र कृमिभोजने नरकाधमे निपतति तत्र
शतसहस्रयोजने कृमिकुण्डे कृमिभूतः स्वयं
कृमिभिरेव भक्ष्यमाणः कृमिभोजनो यावत्त-
दप्रत्ताप्रदूतादोऽनिर्वेशमात्मानं यातयते ॥ १८ ॥

यस्त्विड वै स्तेयेन बलाद्वा छिरण्यरत्नादीनि
ब्राह्मणस्य वापडरत्यन्यस्य वानापदि पुरुष-
स्तममुत्र राजन् यमपुरुषा अयस्मयैरग्निपिण्डैः
सन्दंशैस्त्वयि निष्कृषन्ति ॥ १९ ॥

यस्त्विड वा अगम्यां स्त्रियमगम्यं वा पुरुषं
योषिदभिगच्छति तावमुत्र कशया ताडयन्त-
स्तिग्मया सूभ्यां लोडमथ्या पुरुषमाविऽगयन्ति
स्त्रियं य पुरुषरूपया सूभ्यां ॥ २० ॥

यस्त्विड वै सर्वाभिगमस्तममुत्र निरथे वर्तमानं
वज्रकण्टकशास्त्रमलीमारोप्य निष्कर्षन्ति ॥ २१ ॥

ये त्विड वै राज्ञ्या राजपुरुषा वा अपाप्माण्डा
धर्मसेतून् भिन्दन्ति ते सम्परेत्य वैतरण्यां
निपतन्ति भिन्नमर्यादास्तस्यां निरथपरिभा-
भूतायां नद्यां यादोगोशैरितस्ततो भक्ष्यमाणः
आत्मना न वियुज्यमानाश्चासुभिरुल्लयमानाः
स्वाधेन कर्मपाडमनुस्मरन्तो विण्मूत्रपूयशोणित-
डेशनभास्थिमेदोमांसवसावाङ्गिन्यामुपतप्यन्ते ॥ २२ ॥

ये त्विड वै वृषलीपतयो नष्टशौचाचारनियमा-
स्त्यक्तलज्जाः पशुचर्यां यरन्ति ते यापि प्रेत्य
पूयविण्मूत्रश्लेष्ममलापूर्णाण्वि निपतन्ति

तदेवातिभीभत्सितमश्रन्ति ॥ २३ ॥

ये त्विड वै श्वर्गर्भपतयो ब्राह्मणैः मृगया-
विहारा अतीर्थे य मृगान् निघ्नन्ति तानपि
सम्भरेतान् लक्ष्यभूतान् यमपुरुषा षष्ठुर्भिविध्यन्ति ॥ २४ ॥

ये त्विड वै दाम्भिका दम्भयज्ञेषु पशून् विशसन्ति
तानमुष्मिन् लोके वैशसे नरके पतितान् निरयपतयो
यातयित्वा विशसन्ति ॥ २५ ॥

यस्त्विड वै सवर्णा भार्या द्विजो रेतः पाययति
काममोहितस्तं पापकृतममुत्र रेतःकुल्यायां
पातयित्वा रेतः सम्पाययन्ति ॥ २६ ॥

ये त्विड वै दस्यवोऽग्निदा गरदा ग्रामान् सार्थान् वा
विलुम्पन्ति राजानो राजभटा वा तांश्चापि डि
परेत्य यमदूता वज्रदंष्ट्राः श्वानः सप्तशतानि
विंशतिश्च सरभसं भादन्ति ॥ २७ ॥

यस्त्विड वा अनृतं वदति साक्ष्ये द्रव्यविनिमये
दाने वा कथञ्चित्स वै प्रेत्य नरकेऽवीथिमत्यघःशिरा
निरवकाशे योजनशतोऽस्त्रायाद्भिरिभूर्धुः सम्पात्यते
यत्र जलमिव स्थलमशमपृष्ठमवभासते तदवीथिम-
त्तिलशो विशीर्यमाणशरीरो न भ्रियमाणः पुनरारोपितो
निपतति ॥ २८ ॥

यस्त्विड वै विप्रो राजन्यो वैश्यो वा सोमपीथस्तत्कलत्रं
वा सुरां प्रतस्थोऽपि वा पिबति प्रमादतस्तेषां निरयं
नीतानामुरसि पदाऽऽङ्गभ्यास्ये वह्निना द्रवमाणं
काष्णायसं निषिञ्चन्ति ॥ २९ ॥

अथ य यस्त्विड वा आत्मसम्भावनेन स्वयमधमो
जन्मतपोविधायारवर्णाश्रमवतो वरीयसो न
बहुमन्येत स मृतक एव मृत्वा क्षारकर्दमे निरये-
ऽवाङ्गिरा निपातितो दुरन्ता यातना ल्यश्रुते ॥ ३० ॥

ये त्विड वै पुरुषाः पुरुषमेधेन यजन्ते याश्च स्त्रियो

नृपशून् भादन्ति तांश्च ते पशव एव निहता यमसदने
यातयन्तो रक्षोगणाः सौनिका एव स्वधितिनावदाया-
सुक् पिबन्ति नृत्यन्ति य गायन्ति य वृष्यमाणा यथेह
पुरुषाद्यः ॥ ३१ ॥

ये त्विह वा अनागसोऽरण्ये ग्रामे वा वैश्रम्भकैरुपसृता-
नुपविश्रम्भय्य जिञ्जिषुन् शूलसूत्रादिषूपप्रोतान्
कीडनकतया यातयन्ति तेऽपि य प्रेत्य यमयातनासु
शूलादिषु प्रोतात्मानः क्षुत्तुर्भ्यां याभिहताः कङ्कुवटादिभि-
श्चेतस्ततस्तिग्मत्पुण्ड्रैराहन्यमाना आत्मशमलं स्मरन्ति ॥ ३२ ॥

ये त्विह वै भूतान्युद्रेजयन्ति नरा उल्बणारवभावा यथा
दन्धशूकास्तेऽपि प्रेत्य नरके दन्धशूकाभ्ये निपतन्ति
यत्र नृप दन्धशूकाः पञ्चमुष्पाः सप्तमुष्पा उपसृत्य
ग्रसन्ति यथा भिलेशयान् ॥ ३३ ॥

ये त्विह वा अन्धावटकुसूलगुडादिषु भूतानि निरुन्धन्ति
तथामुत्र तेष्वेवोपवेश्य सगरेण वह्निना धूमेन निरुन्धन्ति ॥ ३४ ॥

यस्त्विह वा अतिथीनभ्यागतान् वा गृहपतिरसकृ-
दुपगतमन्युर्दिधक्षुरिव पापेन यक्षुषा निरीक्षते तस्य
यापि निरये पापदृष्टेरक्षिणी वज्रतुण्डा गृध्राः
कङ्कुकाकवटाद्यः प्रसल्योरुभलादुत्पाटयन्ति ॥ ३५ ॥

यस्त्विह वा आढ्याभिमतिरुद्धृतिस्तिर्यक्प्रेक्षाणः
सर्वतोऽभिविशङ्की अर्थव्ययनाशयिन्तया
परिशुष्यमाणाङ्घ्रियवदनो निर्वृतिमनवगतो ग्रह
ध्वार्यमभिरक्षति स यापि प्रेत्य तद्दुत्पादनोर्द्धर्षण
संरक्षणशमलग्रहः सूथीमुष्पे नरके निपतति यत्र
ह वित्तग्रहं पापपुरुषं धर्मराजपुरुषा वायका एव
सर्वतोऽङ्गेषु सूत्रैः परिवयन्ति ॥ ३६ ॥

अेवंविधा नरका यमालये सन्ति शतशः सलस्रशस्तेषु
सर्वेषु य सर्व अेवाधर्मवर्तिनो ये डेयिदिडोदित्ता
अनुदित्ताश्चावनिपते पर्यायेण विशन्ति तथैव धर्मानुवर्तिन
धतरत्र एह तु पुनर्भवे त उभयशेषाभ्यां निविशन्ति ॥ ३७ ॥

निवृत्तिवक्ष्णमार्ग आद्यावेव व्याख्यातः अेतावानेवा-
इडकोशो यश्चतुर्दशधा पुराणेषु विकल्पित उपगीयते
यत्तद्भगवतो नारायणस्य साक्षान्महापुरुषस्य स्थविष्ठ
रूपमात्ममायागुणमयमनुवर्णितमादृतः पठति शृणोति
श्रावयति स उपगेयं भगवतः परमात्मनोऽग्राह्यमपि
श्रद्धाभक्तिविशुद्धबुद्धिर्वेद ॥ ३८ ॥

श्रुत्वा स्थूलं तथा सूक्ष्मं रूपं भगवतो यतिः ।
स्थूले निर्जितमात्मानं शनैः सूक्ष्मं धिया नयेदिति ॥ ३९ ॥

भूद्गीपवर्षसरिदद्रिनभःसमुद्र-
पातालदिङ्-नरकभागणलोकसंस्था ।
गीता मया तव नृपाद्भुतमीश्वरस्य
स्थूलं वपुः सकलज्जवनिकायधाम ॥ ४० ॥

एति श्रीमद्भागवते महापुराणे वैयासक्यामष्टादशसाहस्र्यां
पारमर्हस्यां संछितायां पञ्चमस्कन्धे नरकानुवर्णनं नाम
षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

॥ एति पञ्चमस्कन्धः समाप्तः ॥

॥ हरिः ॐ तत्सत् ॥

Proofread by PSA Easwaran

shrImadbhAgavataM - pa nchamaskandhaH
pdf was typeset on July 4, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

